LLIBRE
DE
DELIBERACIONS

MANCOMUNITAT
DE
CATALUNYA

M
3
121

DESEMBRE
1915

M-3-121

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

MUNIDAD

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

LLIBRE DE DELIBERACIONS
PRIMER VOLUM
MCMXIII — MCMXV

BARCELONA
DESEMBRE DE 1915

R. 489

MANCOMUNITAT
DE CATALUNYA

LLIBRE DE DELIBERACIONS
PRIMER VOLUM
MCMXII – MCMXV

BARCELONA
IMPREMTA DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT

ORGANITZACIÓ

REIAL DECRET DE 18 DE DESEMBRE DE 1913
PACULTANT LES DIPUTACIONS
PER A MANCOMUNAR-SE

EXPOSICIÓN

SEÑOR: Motivo de constante preocupación para los Gobiernos y de porfiada controversia entre los partidos viene siendo, desde hace largos años, el magno y difícil problema de la descentralización administrativa. De que es insostenible y nocivo el *statu quo* da testimonio el hecho de los sucesivos intentos de mejora iniciados por todos y cada uno de los Ministros que han desempeñado la cartera de Gobernación, y cuando tales proyectos faltaran bastaría a proclamar los vicios de que la Administración municipal y provincial adolece, lo unánime de la queja y la insistencia con que a ella se produce con caracteres análogos, desde las más apartadas y aun contrapuestas regiones españolas.

El partido liberal conservador tiene en este problema gloriosos antecedentes que ni desconoce ni olvida el actual Gobierno. Cuando su representación constitucional se complete e integre con el apoyo del Parlamento, si una vez consultado el país resultasen con mayoría nuestras ideas, el Gobierno anuncia desde ahora el propósito de llevar de nuevo a las Cortes la reforma del

Régimen local en condiciones adecuadas para su rápido examen y su pronta aprobación, ya que, por fortuna, sobre sus puntos esenciales puede considerarse lograda, después de la ardua y meritoria labor que las Cortes de 1907 a 1909 realizaron, la concordia y el asentimiento de las diversas fuerzas políticas.

Uno de aquellos importantes extremos en que aparece felizmente conseguida la unidad de criterio entre los hombres de Gobierno de más distintas significaciones, es el que se refiere a la conveniencia de autorizar la asociación o mancomunidad de Ayuntamientos y Diputaciones provinciales, para fines exclusivamente administrativos, haciendo, mediante la asociación, posible para aquellos organismos la realización de empresas en alto grado beneficiosas para los vecinos de los pueblos enclavados en la región a que la mancomunidad se extiende, sin daño, antes bien, con indudable ventaja de los intereses generales de la Nación.

No puede mirarse como exótico este principio de la mancomunidad ni repudiar como falta de rancio abolengo legislativo la palabra con que se expresa y define. Aparte de que el proclamarlo pudiera y debiera juzgarse como indeclinable consecuencia de la libertad de asociación, sobran antecedentes que invocar en nuestros anales parlamentarios de proyectos y declaraciones formulados y presentados por hombres insignes pertenecientes a las más diversas escuelas y afiliados a los más contrarios partidos políticos.

Sin remontarnos a tiempos anteriores a la implantación de la legalidad constitucional que actualmente rige en España, será útil recordar que el artículo 80 de la vigente ley Municipal, recogiendo lo que ya consignaba el 75 de la ley de 1870, establece el principio de la asociación o mancomunidad de Ayuntamientos para fines

que taxativamente concreta y determina. Más tarde, el proyecto de ley presentado a las Cortes el 16 de diciembre de 1882, contiene un capítulo titulado «De las asociaciones de Ayuntamientos», y las autoriza para la construcción de cementerios, caminos vecinales, guardería rural, policía de seguridad, instrucción, asistencia médica, aprovechamientos vecinales y cualesquiera otros objetos de su exclusivo interés. El proyecto de ley de 25 de diciembre de 1884 tiene un título consagrado a las «Regiones» y en él se procura la creación y funcionamiento de Juntas que atiendan a servicios análogos a los que antes se indicaron, en el territorio de la Región. Subsiste el principio, aunque con fórmulas de expresión diversas y orientaciones distintas, en los proyectos de 1891 y 1899, reconociendo este último el carácter de personas jurídicas a las Diputaciones, Ayuntamientos y Universidades oficiales, y se acentúa a partir del año 1902, no sólo en el proyecto para la reforma de la ley Municipal de 22 de octubre de ese año, sino después y de un modo más completo y sistemático en el proyecto de bases para la reforma de la Administración local, presentado y explicado elocuentísimamente en la Alta Cámara el 27 de mayo de 1903. Fué, precisamente, al discutirse este proyecto en la Cámara popular, cuando acaso por vez primera se planteó ante las Cortes, en una enmienda suscrita por representantes de los distintos partidos, el deseo de reconocer la personalidad de las Regiones para impulsar las enseñanzas técnicas, agrícolas, industriales y comerciales, repoblar bosques, construir obras públicas, organizar y sostener puertos francos y otros fines de no menor importancia.

No alcanzó entonces esta enmienda el éxito satisfactorio que se prometieron sus autores, y ante las enseñanzas de la realidad, los elementos que con ella

simpatizaban redujeron sus aspiraciones a la solicitud, frecuentemente reiterada, de que se reconociera a las provincias el derecho de mancomunarse y unirse.

En noviembre de 1906 se reunió en Barcelona la primera Asamblea general de las Diputaciones provinciales, y en ella, con representación casi exclusiva de liberales y conservadores, queda afirmado con unánime asentimiento el ideal de la autonomía administrativa, y reconocido con toda clase de salvedades respetuosas el derecho de mancomunidad para las provincias limítrofes. El partido liberal conservador, al ocupar de nuevo el Gobierno en enero de 1907, presenta, apenas reunidas las Cortes, un proyecto de ley de Administración o Régimen local, y en él reconoce de un modo explícito la facultad de Municipios y Provincias de mancomunarse, diciendo, al referirse a éstas, que ha de ser para los fines o servicios que caben dentro de la competencia de las Diputaciones.

Larga tramitación tuvo este proyecto, y atención detenida y minuciosa le dedicaron ambas Cámaras, así en el Salón de Sesiones, como en discusiones menos solemnes, pero acaso más provechosas, mantenidas a presencia de las Comisiones dictaminadoras respectivas. Motivos políticos bien notorios determinaron la caída de aquel Gobierno, sin que hubiese logrado la completa aprobación el proyecto de Régimen local; pero sus principios substanciales, y desde luego este de las mancomunidades de provincias, habían obtenido, con repetición, el voto del Parlamento.

No se trataba ni se trata de un problema artificial, ni de un compromiso de partido, originado en una propaganda política más o menos reflexiva y con séquito más o menos numeroso y respetable. En torno de estas

aspiraciones se habían congregado dentro y fuera de Cataluña núcleos poderosos de opinión, que de mil modos pugnaban por acreditar su fe en estas soluciones, inclinando el ánimo del Gobierno para que se resolviera a implantarlas. Por eso, ausente del Poder el partido liberal conservador, el Ministerio que presidía el malogrado e insigne D. José Canalejas, en diciembre de 1911 acogió, con promesa de inmediato apoyo, una nueva fórmula que concretaba el principio de las Diputaciones catalanas, y que se desarrolló más tarde en un proyecto de ley de Mancomunidades provinciales, presentado a las Cortes a los veinticinco días de reanudar éstas sus tareas. De la tramitación parlamentaria de este proyecto y de los incidentes que su discusión ocasionó, es innecesario hablar ahora. Baste decir que al caer el último Gobierno liberal, el proyecto aprobado en el Congreso tenía ya votado por el Senado el artículo 1.º, en el que naturalmente se consigna el principio substancial de la ley.

En esta situación encuentra el asunto al encargarse del Gobierno el partido liberal conservador, y el Ministro que suscribe, requerido por sus deberes, y estimulado por elementales previsiones de gobernante, le dedicó desde los primeros momentos, estudio preferente y especialísima atención.

No cabe sin indisculpable temeridad tener constantemente planteados problemas de esta índole y aplazar indefinidamente la solución. No es posible tampoco, aun lamentando el daño que las dilaciones ocasionan, intentar resolverlo por completo sin el indispensable concurso de las Cortes, ni habían de caer en la pecaminosa tentación de pretenderlo, hombres como los que forman el actual Gobierno, defensores entusiastas y fervorosos siempre de las instituciones

parlamentarias; pero hay una parte del problema que puede abordarse y resolverse de momento, por actos y resoluciones que no excedan del límite en que han de desenvolverse constitucionalmente las facultades ministeriales.

El derecho de unirse y mancomunarse está explícitamente reconocido a los Ayuntamientos por su ley Orgánica, y ningún precepto de la Provincial lo veda tampoco, directa ni indirectamente, a las Diputaciones. Los textos constitucionales lo consienten de igual modo, ya que la única exigencia de la ley Fundamental, en lo que a este punto se refiere, es la del artículo 82, que ordena haya en cada provincia una Diputación provincial.

Subsistiendo estos organismos, conservando ellos todas y cada una de las facultades que la Ley les asigna, no debe inspirar recelo alguno el reconocimiento que ahora se hace a su derecho a mancomunarse, sobre todo cuando a esta declaración acompañan resortes y garantías que ponen en todo caso, en manos del Gobierno, la vida y el funcionamiento de la nueva entidad. Así, por ejemplo, al par que se reconoce el derecho a la unión, el procedimiento para establecerla está siempre vigilado y dirigido por el Poder Central, y las garantías de *quorum* extraordinario que se exige para la validez de la votación en que la unión se acuerde, a más de la segunda aprobación a que separadamente habrá de llegar cada una de las Diputaciones dispuestas a mancomunarse, dan la seguridad de que en caso alguno podrá ello realizarse sino sirviendo la voluntad de la inmensa mayoría de los habitantes de la región.

La Junta que se crea no podrá obtener del Poder público la delegación de facultades y servicios de los

que a la Administración Central correspondan, sin que en cada caso voten las Cortes un proyecto de ley; y los recursos que habrán de entablarse ante el Ministerio aseguran a todos y a cada uno de los ciudadanos la necesaria defensa contra posibles extralimitaciones. Con ello y con la declaración terminante de ser siempre voluntaria la asociación y poder extinguirse por la iniciativa de cualquiera de las Diputaciones mancomunadas, claramente se advierte que se alejan todos los peligros y quedan sin fundamento cualesquiera clase de recelos.

No se oculta, sin embargo, al Ministro que suscribe, que pasiones políticas e intereses de todo género, despiertos y avivados siempre cuando se anuncian como próximas unas elecciones y cuando acaba de subir al Poder un partido y de constituirse en circunstancias como las presentes un nuevo Gobierno, aprovecharán, con más o menos habilidad y con mayor o menor vehemencia la ocasión que ahora se les ofrece para dirigir ataques al Ministerio y para procurar suscitar desconfianzas de una parte de la opinión pública. Fía, no obstante, el Gobierno en el despierto juicio de los más, y está seguro de que habilidades de ese género no prevalecerán, y de que aquellas personas que se inspiren en móviles patrióticos y ajusten su conducta a la sugestión desapasionada de un juicio sereno, conocedoras de la importancia de esta cuestión y de sus antecedentes todos, harán justicia al acto que ahora realiza y entenderán que cumple, al procurar la solución parcial, pero inmediata, de este problema, altos deberes que en ningún caso es lícito rehuir ante el temor de responsabilidades que son anejas al desempeño de los puestos públicos.

Fundado en estas consideraciones, el Ministro que

suscribe, de acuerdo con el Consejo de Ministros, somete a la aprobación de V. M. el adjunto proyecto de Decreto.

Madrid, 18 de diciembre de 1913.

SEÑOR:
A L. R. P. de V. M.
José Sánchez Guerra

REAL DECRETO

A propuesta del Ministro de la Gobernación, y de acuerdo con Mi Consejo de Ministros,

Vengo en decretar lo siguiente:

ARTÍCULO 1.º

Para fines exclusivamente administrativos que sean de la competencia de las provincias, podrán éstas mancomunarse. La iniciativa para procurarlo podrá partir del Gobierno, de cualquiera de las Diputaciones provinciales o de uno o de varios Ayuntamientos que reunan el 10 por 100 cuando menos de los habitantes de las respectivas provincias. Las Corporaciones solicitadas o requeridas por la Entidad iniciadora de la constitución de la mancomunidad, cuando estén dispuestas a concertarse, designarán sus representantes, y una vez reunidos procederán éstos a la redacción del oportuno proyecto. Para examinarlo, se reunirán las Diputaciones interesadas convocadas por el Presidente de la Entidad iniciadora, y siempre presididas por el Gobernador civil de la provincia en que la reunión se celebre, y que para ser válida necesitará de

la asistencia de las dos terceras partes, cuando menos, del número total de los Diputados. Las Diputaciones acordarán luego separadamente si aprueban o no las bases que resultaren aprobadas en la reunión general. Una vez aceptado el acuerdo o proyecto por el voto de la mayoría absoluta de cada una de las Diputaciones interesadas, se elevará y someterá a la aprobación del Gobierno, que habrá de examinarlo minuciosa y detenidamente hasta estar seguro de que no hay en él nada que directa ni indirectamente contradiga la legalidad constitucional y administrativa del Reino, sino que, por el contrario, todas sus cláusulas se ajustan estrictamente a ellas. Si el Gobierno concede la autorización, la mancomunidad se constituirá con plena y absoluta capacidad y personalidad jurídicas para cumplir los fines taxativamente consignados en el acuerdo o propuesta.

Con exclusiva relación a los mismos, representada por su Presidente y por medio de una Junta general de los Diputados de las provincias asociadas y de un Consejo Permanente nombrado por éstas, podrá ejercer las facultades y realizar los servicios que puedan concedérsele, de entre los que por ley correspondan exclusivamente a las Diputaciones provinciales.

Contra los actos y acuerdos de la Junta general y el Consejo Permanente, existirán los mismos derechos y procederán iguales recursos que los que la ley Provincial reconoce contra los acuerdos de las Diputaciones, si bien deberán siempre interponerse ante el Ministro de la Gobernación los que dicha ley atribuye al conocimiento y competencia del Gobernador de la provincia. Las mancomunidades serán siempre y constantemente voluntarias, pudiendo concertarse a plazo fijo o por tiempo indefinido. Para su disolución o para

la separación de alguna o algunas de las Diputaciones asociadas, se observarán las disposiciones que deberán estar previstas y establecidas en el acuerdo de constitución de aquélla.

El Gobierno, por Real decreto acordado en Consejo de Ministros, a propuesta del de la Gobernación, podrá ordenar la disolución de la mancomunidad, siempre que en sus acuerdos y propuestas resulte infringida alguna ley del Reino, o cuando de aquéllos pueda inferirse algún peligro para el orden público o los altos intereses de la Nación. En estos casos el Gobierno estará obligado a dar cuenta a las Cortes de su resolución y de los fundamentos en que la apoye. Se fijará, en todo caso, la norma a que habrán de ajustarse las responsabilidades de carácter económico o financiero y el momento en que ellas quedarán extinguidas para la Diputación o Diputaciones que se aparten de la mancomunidad. En el mismo acuerdo, las Diputaciones determinarán y fijarán concretamente los recursos con que habrán de contar en sus presupuestos. Los tales recursos podrán ser rentas de bienes propios y productos de explotaciones, donativos o cuotas voluntarias de Ayuntamientos y Diputaciones, arbitrios y recursos cedidos por las Diputaciones después de cubiertas sus atenciones legales independientes de la mancomunidad, arbitrios y recursos que cedan los Ayuntamientos en iguales condiciones y circunstancias que los anteriores, arbitrios que por servicios o aprovechamientos pueda adquirir la mancomunidad, y arbitrios o expensas de particulares por obras o servicios costeados con fondos de la mancomunidad en las mismas condiciones que para las Diputaciones provinciales establece la Ley. Cuando en este primer acuerdo no puedan, por cualquier clase de mo-

tivos, detallarse todos los recursos, podrán éstos adicionarse por acuerdos sucesivos, que habrán de adoptarse con iguales garantías que las establecidas para el primero. Las mancomunidades, una vez constituídas, podrán solicitar delegación de servicios determinados y facultades propias de la Administración Central. La propuesta será elevada al Gobierno, y en ningún caso podrá éste resolver sin obtener antes de las Cortes una ley especial de concesión.

ARTÍCULO 2.º

El Gobierno dará cuenta de este decreto a las Cortes en la primera sesión que celebren.

Dado en Palacio, a diez y ocho de diciembre de mil novecientos trece.

ALFONSO

El Ministro de la Gobernación,
JOSÉ SÁNCHEZ GUERRA

(*Gaceta* del 19 de desembre de 1913.)

LA COMISSIÓ INTERPROVINCIAL PRESENTÀ A L'ASSAMBLEA DE LES DIPUTACIONS CATALANES EL PROJECTE D'ESTATUT, ENCAPÇALAT AMB LA SEGÜENT EXPOSICIÓ DE MOTIUS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els subscrits, representants de les Diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, reunits, segons la disposició del Reial decret de 18 de desembre de 1913, per formular el projecte d'Estatut de la Mancomunitat Catalana, acordada en principi per les Diputacions representades, en llurs reunions de 20, 22 i 23 del mes de desembre, hem estudiat el caràcter dels acords que havíem de proposar i els problemes d'organització que el dit Estatut planteja, i amb plena i clara conciencia de la nostra responsabilitat davant de nostres actuals representants, així com dels esdevenidors, proposem a l'Assamblea les Bases més avall consignades.

Dins la modesta esfera administrativa provincial que el Reial decret indicat dóna a les Mancomunitats, l'Estatut a formular ve a ésser la llei fonamental equivalent a ço que en els organismes de vida política autònoma, com els estats de les monarquies o de les repúbliques federals, és la Constitució; amb la circumstancia, digna d'ésser notada i aplaudida, que en virtut de l'esmentat Reial decret, dins les limitacions que fixa, la Mancomunitat resta lliure de donar-se la Constitució administrativa que vulgui, la que respon-

gui més a les seves tradicions, a les seves necessitats i als ideals del nostre poble.

Estem, doncs, cridats a fer la nostra llei fonamental, el nostre Estatut; construim no per a nosaltres només, sinó també per als que vindràn darrera nostre. Aquest caràcter fonamental de l'Estatut a formular imposa l'eliminació de tot lo reglamentari, de tot lo transitori i variable. No hem de fer un Estatut minuciós i enterc que tingui la pretensió de subjectar la vida de la Mancomunitat a uns marcs invariables, rígids, sense flexibilitat, sense marge per a les noves necessitats o els nous estats sentimentals de la opinió popular o les noves forces desvetllades. Com en les lleis orgàniques, només cal posar-hi el més permanent, de major estabilitat, les parets mestres dins les quals puguin trobar satisfacció completa, adequada a llurs sentiments, a llurs gustos i fins a llurs prejudicis, no solament els homes que avui constituim aquesta Mancomunitat, sinó els que després de nosaltres vindràn a integrar-la i regentar-la.

Aquest criteri és el que informa l'articulat.

Se consigna en l'article 1.r l'acord d'unir-se indefinidament les Provincies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, per constituir la Mancomunitat Catalana.

L'article 2.n assenyala la competencia de la Mancomunitat. Proposem la màxima competencia que el Reial decret autoritza; això és, tota la que la legislació provincial vigent assigna a les Diputacions. Tots els serveis que les Diputacions puguin instituir, totes les funcions que les Diputacions puguin realitzar, volem que pugui instituir-les i realitzar-les la nostra Mancomunitat. Les Diputacions es reserven serveis, naturalment, però traspassen a la Mancomunitat al-

guns dels que tenen establerts, com els serveis de Construcció de carreteres, el de Conservació de camins i carreteres i el d'Hospitalització de dements. I, conseqüents amb el criteri de flexibilitat que més amunt indicàvem, deixem el camí obert per a incorporar a la Mancomunitat altres serveis dels que avui les Diputacions entenen que han de reservar-se, per si el dia de demà les Diputacions que vindràn entenguessin que n'han d'incorporar algún o alguns a la Mancomunitat.

Després de les funcions, els mitjans per a exercir-les (article 3.r). De l'eficacia d'aquests mitjans depèn que la Mancomunitat sigui un nom o una realitat esplendorosa. Tots els mitjans, per tant, ens semblarien poc per a assegurar la seva fecunditat renovadora. Per això volem que tingui tots els que el Reial decret autoritza, i si més n'autoritzava més n'hi atribuiríem, amb major motiu tenint en compte que alguns d'ells són en realitat il·lusoris.

L'objecte de l'article 4.t és la organització de la Mancomunitat. El Reial decret instaurador de les Mancomunitats provincials ja estableix que la representació de la Mancomunitat sigui unipersonal i no col·legiada, que hi hagi una Assamblea o Junta general de Diputats de les Diputacions mancomunades i un Consell Permanent. Quant a la composició de l'Assamblea, entenem que només procedeix una disposició imperativa, i és que la formin tots els Diputats provincials, qualsevol que sigui el càrrec que exerceixin en llur Diputació; i respecte de sa competencia assenyalem aquelles funcions de les quals no pot mai per cap concepte despendre's.

La representació de la Mancomunitat, segons el Reial decret, correspòn, seguint les tradicions de les Diputacions Provincials actuals, al President de la

Mancomunitat, que proposem que sigui President de l'Assamblea i del Consell Permanent.

La regulació del Consell Permanent planteja distints problemes. El primer és el de la seva composició. La homogeneitat és la llei general universalment aplicada a la formació dels organismes governants, conseqüentment a la gran norma democràtica que la representació correspòn a tots els ciutadans i el govern a la majoría; a part que governar consisteix a aplicar una orientació, un criteri de govern i d'administració; i per tant ha d'haver-hi unitat de criteri entre els homes que governin o administrin. Però, malgrat la universalitat d'aquesta pràctica i l'evidencia d'aquests principis, nosaltres proposem, per a la formació de l'orgue de govern de la Mancomunitat, la representació de les minories, tant per respondre a les tradicions de poble lliure que ha estat sempre la nostra Catalaunya com per creure que els inconvenients d'aquesta falta d'homogeneitat poden ésser compensats amb els aventatges d'una fiscalització operada en tots els moments i en tots els òrguens de la Mancomunitat, i sobretot per l'associació i solidarització amb l'obra de la Mancomunitat de totes les grans forces politiques de Catalunya.

En la forma d'elecció, a més de la representació de la minoría, hem cercat la manera d'assegurar a totes les Provincies mancomunades la representació dins el Consell. I, seguint el mateix criteri aplicat dins totes les bases conseqüents al seu caràcter d'Estatut permanent o constitucional, no hem volgut imposar una norma fixa, invariable, sinó que, dins el mínimum imperatiu, infranquejable, de tenir-hi representació cada Provincia, deixem a l'Assamblea, composta de 36 Diputats de Barcelona, 20 de Girona, 20 de Lleida, 20 de

Tarragona, la facultat d'acomodar aquesta representació als sentiments que en el moment d'adoptar aquesta determinació imperin.

L'article 5.è i últim és destinat a prevenir el cas que una Província vulgui separar-se de la Mancomunitat. Les úniques limitacions imposades són les que s'encaminen a assegurar que la voluntat de separar-se és ferma i persistent, que obeeix no a nervosismes momentanis, sinó a una veritable i reflexiva i conscient voluntat de la Corporació Provincial i dels ciutadans que aqueixa Corporació Provincial representi. Per això calen dos acords, un d'ells després de consultar el Cos electoral.

Els altres requisits són imposats per la garantía dels interessos dels contractants amb la Mancomunitat i de l'Estat, que desitgem que li delegui una part dels seus serveis.

Barcelona, 8 de gener de 1914. — Enric Prat de la Riba. — Lluís Argemí. — Francesc d'A. Bartrina. — Albert Bastardas.—Lluís Duràn i Ventosa.—Eduard Micó. — Lluís Ferrer. — Agustí Riera. — Frederic Frígola. — Josep M. Vilahur. — Isidre Riu. — Josep M. España. — Josep Ignasi Llorens. — Salvador Montiu. — Alfred Pereña. — Romà Sol i Pereña. — Delfí Canela. — Alfons Piñol. — Pere Lasala. — Josep Mestres. — Víctor J. Olesa. — Francesc Roig i Navarro.

ESTATUT

ESTATUT

ARTICLE 1.r

Les Provincies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, acollint-se al Reial decret de 18 de desembre de 1913, s'uneixen indefinidament per constituir la Mancomunitat Catalana, que es regirà per les disposicions d'aquest Estatut i pels acords de l'Assamblea i del Consell presos dins llurs atribucions.

ARTICLE 2.n

Seràn de la competencia de la Mancomunitat tots els serveis i totes les funcions que la legislació provincial vigent permet establir i exercitar a les Diputacions Provincials i que les Diputacions mancomunades no hagin fins ara establert o utilitzat.

Així mateix, seràn de la competencia de la Mancomunitat, i li són, per tant, traspassats, els següents serveis de les Diputacions mancomunades:

1.r La construcció de carreteres dels actuals plans provincials i dels camins veïnals dels diferents plans provincials que vagin a integrar el pla que acordi la Mancomunitat.

2.ª La conservació de les carreteres provincials construïdes i les que es construeixin d'aquí endavant. La Mancomunitat anirà encarregant-se de llur conservació a mesura que vagin extingint-se els contractes que en constituir-se la Mancomunitat regeixin, a partir de la data que els organismes corresponents a la Mancomunitat assenyalin.

3.ª La conservació dels camins veïnals construïts o els que d'aquí endavant construeixin les Diputacions, la conservació dels quals vagi a càrrec d'elles.

4.ª La hospitalització dels dements pobres, respectant els contractes existents i indemnitzant els interessos creats en el cas que una nova organització d'aquest servei els lesionés.

5.ª També correspondràn a la Mancomunitat els drets i els aventatges que la legislació, ara o en l'esdevenidor, atribueixi a les Diputacions en ço que es refereix a la concessió, construcció i explotació de ferrocarrils.

6.ª Els serveis que amb posterioritat a la constitució de la Mancomunitat una o més Diputacions acordin traspassar a la Mancomunitat i siguin acceptats per la Junta General d'aquesta. Aquests acords de la Junta, com tots els que impliquin modificació d'aquest Estatut, han d'ésser ratificats per les Diputacions.

ARTICLE 3.r

La Mancomunitat nodrirà el seu Pressupost d'ingressos amb els recursos i arbitris que autoritza el Reial decret de 18 de desembre de 1913, i d'una manera especial amb els següents:

1.r Els donatius de les Diputacions mancomunades.

2.n Les quantitats que anualment satisfaràn les Diputacions mancomunades, iguals a les sumes consignades per cada Diputació en els Pressupostos de l'any anterior a l'acord de traspàs amb destinació als serveis traspassats a la Mancomunitat.

3.r El tant per 100 que l'Assamblea estableixi anualment sobre les quotes que els Municipis paguin al Tresor per consums i per contribucions directes, que les Diputacions mancomunades no tinguin necessitat d'imposar o utilitzar per cobrir les atencions de llur Pressupost. Podrà cobrar-lo directament de la Mancomunitat, utilitzant els mateixos recursos legals de què disposen les Diputacions.

4.t Recàrrecs, impostos i arbitris que l'Estat autoritzi i empréstits que la Mancomunitat acordi.

ARTICLE 4.t

La Mancomunitat serà representada pel President i governada per una Assamblea deliberant i un Consell Permanent.

Formaràn part de l'Assamblea tots els Diputats provincials de les Diputacions mancomunades, qualsevol que sigui el càrrec que dins la respectiva Diputació exerceixin.

Presidirà l'Assamblea de Mancomunitat el Diputat que ella mateixa hagi designat en constituir-se. El President de l'Assamblea serà també President del Consell Permanent. El President tindrà totes les atribucions necessaries per a dirigir les deliberacions, fixar-ne l'ordre i salvaguardar la dignitat i els drets de l'Assamblea i de tots els seus membres. Així mateix elegirà l'Assam-

blea quatre Vice-presidents i quatre Diputats Secretaris. Aquests càrrecs es renovaràn a la primera sessió que l'Assamblea tingui després de cada renovació bienal de les Diputacions.

Seràn funcions de l'Assamblea, que no podrà delegar mai, l'aprovació dels Pressupostos, dels emprèstits, de les transferencies de crèdits, de les alienacions de béns immobles, de l'adquisició d'immobles quan no sigui en execució d'obres públiques i d'acords d'altra mena de l'Assamblea, dels comptes de liquidació dels Pressupostos, dels plans generals d'obres públiques, així com la creació i supressió d'establiments de beneficencia i instrucció.

L'Assamblea es reunirà dues vegades l'any, dins el mes de maig i dins el mes de novembre. Les sessions seràn en dies successius no festius i es tindràn a l'hora i al lloc previament assenyalats a la convocatoria, qualsevol que sigui el nombre de Diputats que hi assisteixin. S'abonaràn als Diputats les despeses de viatge per a assistir a les sessions de l'Assamblea. En qualsevol altre temps l'Assamblea podrà reunir-se en sessió extraordinaria, per acord del Consell o a petició de la tercera part dels Diputats. L'haurà de convocar el Consell amb 15 dies, almenys, d'anticipació. Podrà pendre acords qualsevol que sigui el nombre d'assistents, i no podrà tractar més que dels objectes de caràcter extraordinari que constin concretament expressats a la convocatoria.

El Consell Permanent serà format pel President de l'Assamblea i per vuit Vocals designats per aquesta en votació, en la qual cada Diputat podrà votar cinc noms, resultant elegit en primer terme el Diputat de cada Provincia que hagi reunit major nombre de vots en relació amb els altres Diputats de la mateixa Provincia, i

després indistintament el Diputat o els Diputats que hagin aconseguit una major votació. Quan se constituirá per primera vegada el Consell, es consideraràn elegits els dos Diputats de cada Provincia que hagin obtingut major nombre de vots. Quan hi hagi dues o més vacants en el Consell, se reunirà Assamblea extraordinaria per proveir-les. En tots els casos, sempre que s'hagi de proveir més d'una vacant, l'elecció es farà en la forma següent: si les vacants són més de quatre, cada Diputat podrà donar vàlidament el seu vot solament a tants candidats com vacants menys dues; i si les vacants fossin quatre, o menys de quatre, a tants candidats com vacants menys una.

Correspondrà al Consell Permanent fer complir els acords presos per l'Assamblea dins la seva competencia; regir, ordenar i vigilar l'aplicació dels pressupostos; dirigir i reglamentar l'execució i el funcionament de tots els serveis de la Mancomunitat; formar els projectes de pressupostos ordinaris i extraordinaris, els plans generals d'obres i tots els altres projectes d'acord sobre els quals hagi de deliberar l'Assamblea; formular el Reglament que ha de regir el seu funcionament i el de les oficines i serveis a les seves ordres. El Consell podrà adjuntar-se temporalment, sigui per posar-les al davant dels principals serveis, sigui per constituir Juntes i Comissions assessores, persones d'assenyalada competencia per a les funcions de què es tracti, siguin o no membres de l'Assamblea. Els acords del Consell són executius.

El President i els elegits a formar part del Consell ho són per quatre anys, cessant abans d'aquest termini si en acabar el manament de Diputat provincial no han estat reelegits en la renovació bienal corresponent. Per excepció el primer Consell que es nomeni acabarà les

seves funcions el mes de maig de 1917, en reunir-se l'Assamblea. Aquests càrrecs seràn retribuits.

El President, ultra les funcions i drets que com a membre del Consell li corresponguin, tindrà la representació del Consell i de l'Assamblea, i per tant de la Mancomunitat, en tots els actes i contractes; comunicarà i executarà els acords del Consell, exercirà l'ordenació de pagaments, i convocarà i presidirà les sessions del Consell i de l'Assamblea.

ARTICLE 5.ª

Per a separar-se de la Mancomunitat una Provincia, caldrà que ho acordi la Diputació corresponent en dues sessions extraordinaries convocades amb aquest exclusiu objecte amb l'interval d'un any de l'una a l'altra, i celebrada la segona després d'una renovació bienal de les Diputacions. Aquest acord haurà d'ésser aprovat pel Consell de Ministres mentre la Mancomunitat només regeixi serveis de les Diputacions: quan regeixi serveis delegats de l'Estat caldrà l'aprovació de les Corts.

La Provincia que se separi, restarà, no obstant, obligada a contribuir, fins a la seva amortització, al servei d'interessos i a l'amortització dels emprèstits i els altres deutes existents en el moment de tenir lloc la separació, i en la proporció mateixa amb què contribuía a nodrir el Pressupost de la Mancomunitat durant l'últim any que n'hagi estat; i la Mancomunitat conservarà, fins que aquesta condició sigui totalment complerta, les mateixes facultats de fer efectiva aquesta obligació que tindría si la dita Provincia continués formant part de la Mancomunitat.

Disposició transitoria

A fi que en constituir-se la Mancomunitat disposi d'una quantitat per a atendre a les primeres despeses del seu funcionament, a base de la qual pugui formar el seu primer Pressupost, les Diputacions mancomunades votaràn, dins els quinze dies següents a l'aprovació d'aqueix Estatut, un donatiu proporcionat als mitjans de què cada Diputació disposi.

Aquest Estatut fou acordat per la Junta de les Diputacions Provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona reunida al Palau de la Generalitat el dia 9 de gener de 1914 per unanimitat dels Diputats presents; fou ratificat per les Diputacions de Barcelona i Tarragona el 13, per la de Girona el 14 i per la de Lleida el 15 dels mateixos mes i any, i aprovat per Reial decret de 26 de març de 1914.

REAL DECRETO DE 26 DE MARZO DE 1914 APROBANDO EL ESTATUTO

REAL DECRETO DE 26 DE MARZO DE 1914
APROBANDO EL ESTATUTO

EXPOSICIÓN

SEÑOR: El Gobernador civil de Barcelona ha remitido el Estatuto para la Mancomunidad Catalana formada por las provincias de Barcelona, Gerona, Lérida y Tarragona, y conforme a los preceptos del Real decreto de 18 de diciembre de 1913, su texto requiere la aprobación del Gobierno.

Examinadas minuciosa y detenidamente sus diversas cláusulas, puede afirmarse que éstas no contradicen directa ni indirectamente la legalidad constitucional y administrativa del Reino, ajustándose, por el contrario, perfectamente a ellas.

Los preceptos del Real decreto fueron cumplidos, y a la aprobación del Estatuto concurrieron 83 de los 96 Diputados provinciales a que asciende el número total de los que componen las cuatro Diputaciones referidas.

Procede, pues, el reconocimiento del derecho que asiste a las Corporaciones citadas, para asociarse en beneficio de los intereses de las provincias que representan, y en su vista, el Ministro que suscribe, de acuerdo

con el Consejo de Ministros, somete a la aprobación de V. M. el adjunto proyecto de decreto.

Madrid, 26 marzo de 1914.

SEÑOR:
A L. R. P. de V. M.,
José Sánchez Guerra

REAL DECRETO

A propuesta del Ministro de la Gobernación y de acuerdo con Mi Consejo de Ministros,

Vengo en decretar lo siguiente:

Artículo 1.º

En cumplimiento de lo dispuesto en el Real decreto de 18 de diciembre de 1913, autorizando a las Diputaciones a mancomunarse para fines exclusivamente provinciales, se aprueba el adjunto Estatuto, por el que se ha de regir la Mancomunidad Catalana, compuesta por las provincias de Barcelona, Gerona, Lérida y Tarragona.

Artículo 2.º

Cualquier acuerdo adoptado por la Mancomunidad que implique modificación del Estatuto adjunto, que se aprueba, además de ser ratificado por las Diputaciones, será sometido al Gobierno a los efectos procedentes de su aprobación.

ARTÍCULO 3.º

Por el Ministerio de la Gobernación se dictarán las disposiciones que fuesen necesarias para la ejecución de este decreto.

Dado en Palacio, a veintiséis de marzo de mil novecientos catorce.

ALFONSO

El Ministro de la Gobernación,
JOSÉ SÁNCHEZ GUERRA

(*Gaceta* del 27 de març de 1914.)

PROCEDIMENT A SEGUIR PER A LA REFORMA DE L'ESTATUT

L'Assamblea, en sa reunió del mes de maig de 1915, va acordar encomanar al Consell Permanent l'estudi del procediment a seguir per a reformar l'Estatut. Ja estableix, doncs, aqueix acord, el principi que els acords de reforma s'han de subjectar a una tramitació especial, de major solemnitat i garanties, cercant una major estabilitat, com se cerca, en la reforma de les lleis fonamentals, en tots els pobles.

El sentit d'aquesta reglamentació l'assenyala clarament en ses ratlles essencials l'Estatut mateix, d'una banda, i, de l'altra, l'acord de l'Assamblea.

En l'article segón de l'Estatut s'estableix que tots els acords de l'Assamblea "que impliquin modificació d'aquest Estatut han d'ésser ratificats per les Diputacions"; i en l'article segón del Reial decret aprovant-lo es disposa que "cualquier acuerdo adoptado por la Mancomunidad que implique modificación del Estatuto adjunto, que se aprueba, además de ser ratificado por las Diputaciones, será sometido al Gobierno a los efectos procedentes de su aprobación".

Responen aquestes disposicions al caràcter paccionat de la nostra constitució administrativa. La unió

de les Provincies no és indissoluble: persisteix la personalitat i el dret de separar-se; la unió es filla d'un pacte; les clàusules d'aquest pacte són les clàusules de l'Estatut: tota alteració de l'Estatut ha d'ésser acordada per les parts contractants; no pot cap de les seves clàusules ésser alterada per la voluntat d'una sola d'elles, ni tampoc per la majoría, contra el voler d'una sola Provincia, com no hauría començat a regir l'Estatut en la seva forma actual, fins assolint l'aprovació de la majoría, si li hagués mancat la ratificació d'una sola Diputació.

Però, aprovat per l'Assamblea i ratificat per les Diputacions, no és vàlid encara l'acord de reforma. La legislació vigent atribueix al Poder central la facultat de crear organismes administratius i regular llur constitució. Al donar a les Diputacions la facultat de mancomunar-se, això és, de crear una nova personalitat administrativa, el Govern va assenyalar els principis fonamentals a què s'havía de subjectar la seva organització, i es va reservar el dret d'examinar i aprovar els acords que la vinguessin a estatuir, així com els que després es proposessin modificar-la o reformar-la.

Aquesta tramitació dels acords de reforma, imposada per l'Estatut mateix i pel Reial decret autoritzant-lo, aconsella, a fi de reduir tant com sigui possible les ocasions de desavinença entre les Diputacions i entre aquestes i l'Estat, fer precedir tot acord de reforma de l'Assamblea d'un tanteig previ que doni el màximum de probabilitat d'aconseguir després la unanimitat de les Diputacions i la sanció del Govern.

I difícilment es pot trobar altre procediment de majors garanties que el procediment seguit amb

aquesta mateixa finalitat per les Diputacions catalanes amb èxit gloriós per a pactar la unió i convenir l'Estatut actual.

A reproduir-lo, doncs, limita el Consell Permanent els termes de la seva proposta, segur que l'Assamblea, que en el seu acord ja li va assenyalar aquest camí, donarà més valor al fet experimental nostre que a totes les elucubracions i combinacions apriorístiques o a les importacions estrangeres amb què el podríem substituir.

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord presentat pel Consell Permanent del dia 28 d'octubre de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Podrà demanar la reforma de l'Estatut: *a)* una Diputació; *b)* el Consell Permanent de la Mancomunitat; *c)* els Diputats provincials en el nombre i la forma que aquest acord determini. La petició haurà de precisar concretament els extrems la reforma dels quals sigui interessada.

II. Quan la iniciativa es produeixi en el si d'una Diputació o del Consell Permanent, la proposició de reforma serà tramitada seguint les disposicions reglamentaries de cada organisme.

El Consell Permanent comunicarà l'acord seu, o d'una Diputació, prenent la iniciativa de reformar l'Estatut, a les Diputacions mancomunades, les quals, si prenen en consideració la proposició de reforma, ho faràn avinent al Consell Permanent, elegint els quatre Delegats que han de procedir a l'estudi i preparació del dictamen de reforma.

III. Tota proposició de reforma, firmada per onze Diputats pertanyents a dues o més Provincies, passarà

al Consell Permanent. Aquest circularà la proposta a les Diputacions mancomunades, seguint-se després la mateixa tramitació expressada en l'article anterior.

IV. El dictamen formulat per la Comissió de Delegats de les Diputacions serà circulat, amb tots els antecedents, als senyors Diputats, un mes abans del dia que es reuneixi l'Assamblea per a discutir-lo. Serà aprovat si reuneix la meitat més un dels vots dels Diputats que componen l'Assamblea.

L'acord de l'Assamblea, si és aprovatori del dictamen, serà circulat a les Diputacions als efectes de la seva ratificació. Si és ratificat per totes les Diputacions mancomunades, el President de la Mancomunitat el comunicarà al Govern per conducte del Ministeri de la Governació; i si el Govern l'aprova, procedirà a la seva publicació.

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1915.

El President,

E. Prat de la Riba

Els Secretaris,

Alexandre Bosch — Magí Isern

Francesc Carbó — Daniel Serres

REGLAMENT
DE
L'ASSAMBLEA

REGLAMENT DE L'ASSAMBLEA

CAPÍTOL I

De l'Assamblea

Article 1.r

L'Assamblea deliberant de la Mancomunitat de Catalunya, estarà formada, així com diu l'Estatut, per tots els Diputats provincials de les Diputacions mancomunades, qualsevol que sigui el càrrec que dins elles regeixin.

Article 2.n

Serà sempre convocada, en nom del Consell Permanent, pel President de la Mancomunitat o per qui el substitueixi.

Article 3.r

Se reunirà ordinariament dues vegades l'any, dins el mes de maig i dins el mes de novembre, per atendre a les funcions que li encarreguin les lleis i l'Estatut, havent de fer-se la convocatoria, almenys, amb quinze dies d'anticipació.

ARTICLE 4.º

Caldrà també que es reuneixi amb caràcter extraordinari en els casos següents:

a) Quan hi hagi dues o més vacants al Consell.
b) Quan el Consell ho acordi.
c) Quan ho demani el terç dels Diputats.

ARTICLE 5.º

Les reunions extraordinaries hauràn d'ésser convocades almenys amb quinze dies d'anticipació, i solament s'hi podrà tractar dels objectes de caràcter extraordinari que constin concretament a la convocatoria.

ARTICLE 6.º

A totes les convocatories s'haurà d'adjuntar una copia de l'ordre del dia; però a les sessions ordinaries la Mesa podrà donar compte, encara que no hi consti, de ço que, pel seu caràcter urgent, sigui necessari, previ acord de la urgencia, que es pendrà sense discussió.

CAPÍTOL II

DE LA MESA

I. — *De la Presidencia*

ARTICLE 7.º

L'Assamblea serà presidida pel President de la Mancomunitat. Quan falti, el substituiràn en l'exercici

de totes les funcions presidencials de l'Assamblea els Vice-presidents per llur ordre respectiu.

Solament en el cas de faltar tots el Vice-presidents, entrarà a presidir l'Assamblea, fins a la nova elecció, el Diputat de més edat entre els presents.

ARTICLE 8.è

El President serà elegit en votació unipersonal. El designarà la majoría absoluta de vots dels Diputats presents.

ARTICLE 9.è

En el cas d'haver-hi paritat de vots, es repetirà la votació. Si es reprodueix, es convocaràn expressament tots els Diputats per a vuit dies després, i en el cas de tornar-hi a haver paritat de vots altres dues vegades, decidirà la sort; però l'elegit ho serà amb caràcter interí fins al vinent període de sessions, en què es repetirà la votació.

ARTICLE 10

El President serà elegit per quatre anys, i caldrà fer la nova elecció a la primera sessió que se celebri després de cada dues renovacions bienals de les Diputacions Provincials.

ARTICLE 11

El President assenyalarà l'ordre del dia, dirigirà les discussions i interpretarà el Reglament. Tindrà també totes les facultats necessàries per a mantenir l'ordre,

salvaguardar la dignitat de la Mancomunitat i dels seus membres, i fer guardar a tothom els respectes deguts.

ARTICLE 12

Cap Diputat podrà fer ús de la paraula sense autorització de la Presidencia. Aquesta la podrà retirar a tot Diputat que, en fer-ne ús, manqui a les lleis o al Reglament.

II. — *De les Vice-presidencies*

ARTICLE 13

Hi haurà quatre Vice-presidents, que per llur ordre substituiràn el President en ses absencies i malalties.

ARTICLE 14

Seràn elegits en una sola votació.

Si a les paperetes no es designés per nombres l'ordre de Vice-presidencies, s'entendrà que cada votant designa per a la primera Vice-presidencia el primer nom de la candidatura, per a la segona el segón, i aixi successivament.

Si no fos possible determinar l'ordre, s'anul·larà la papereta.

ARTICLE 15

En el cas d'haver-hi paritat de vots, es repetirà la votació; i si es reprodueix, decidirà la sort.

ARTICLE 16

Els càrrecs de Vice-president duraràn solament dos anys i hauràn d'ésser renovats a la primera sessió de l'Assamblea de la Mancomunitat subsegüent a cada renovació bienal de les Diputacions Provincials.

III. — *De les Secretaries*

ARTICLE 17

Els Secretaris seràn també quatre, que, a més de redactar els actes i llegir-los a les respectives sessions per a llur aprovació, actuaràn d'escrutadors en les votacions i ajudaràn la Presidencia en tot ço que aquesta disposi.

ARTICLE 18

Seràn elegits en la mateixa forma i pel mateix temps que els Vice-presidents, essent-los en tot aplicables els anteriors articles.

ARTICLE 19

En el cas de no ésser present cap Secretari, escauràn ses funcions als Diputats més joves entre els presents.

IV. — *De les pròrrogues i renovacions parcials*

ARTICLE 20

Els càrrecs de tots els membres de la Mesa s'entendràn prorrogats, i vice-versa, quan per qualsevol motiu

s'allargui o s'escurci la data de les eleccions generals de Diputats provincials, considerant-se que han d'ocuparlos fins que es constitueixi l'Assamblea que hagi de procedir a la nova elecció.

ARTICLE 21

Sempre que per qualsevol motiu vagui un càrrec i hagi de procedir-se a nova elecció, s'entendrà que l'elegit haurà de cessar en son càrrec quan hauría hagut de fer-ho aquell la vacant del qual ocupa.

ARTICLE 22

Els anteriors càrrecs, un cop acceptats, són irrenunciables, salvant causa justificada a judici de l'Assamblea.

CAPITOL III

DE LES SESSIONS

I. — *De llur forma i ordre*

ARTICLE 23

Les sessions es tindràn a l'hora i al lloc previament assenyalats a la convocatoria, essent vàlids els acords, qualsevol que sigui el nombre de Diputats que hi assisteixin.

ARTICLE 24

Duraràn els dies que siguin ecessari, reunint-se en dies successius, no festius, dues hores al matí i tres a la tarda, temps aquest que no podrà prorrogar-se sinó per acord exprés, i sense discussió, de l'Assamblea.

ARTICLE 25

Les sessions seràn sempre públiques; però l'Assamblea, a proposta del President o de cinc Diputats, podrà acordar que siguin secretes quan ho aconselli la naturalesa dels assumptes que calgui tractar.

ARTICLE 26

Ocuparà la Presidencia el Diputat President o el Vice-president qui pel seu ordre hagi de substituir-lo, acompanyat dels Secretaris.

El Consell ocuparà un lloc exprés.

ARTICLE 27

Se seguirà en cada reunió periòdica de l'Assamblea l'ordre següent:

a) Despatx oficial, en el qual la Presidencia farà donar compte de totes les comunicacions i ordres de què hagi d'entendre l'Assamblea.

b) Comunicacions extraordinaries o urgents de la Presidencia o del Consell.

c) Projectes d'acord del Consell.

d) Proposicions i mocions dels Diputats.

e) Interpel·lacions al Consell i a la Presidencia.

II. — *De les Comissions*

Article 28

L'Assamblea, després de les comunicacions de la Presidencia o del Consell, podrà nomenar les Comissions que cregui convenients perquè dictaminin en els assumptes sotmesos a sa resolució.

Article 29

El President, un cop feta l'elecció de Comissions, els passarà tots els assumptes de què hagin d'entendre.

Article 30

Els individus del Consell i els autors de les proposicions podràn informar davant les Comissions respecte dels assumptes sotmesos a llur estudi. Les Comissions tindràn dret a cridar el Consell, els Consellers i els autors de les proposicions sempre que ho creguin oportú per aclarir totes les dificultats que se'ls presentin.

III. — *De les proposicions i mocions*

Article 31

Tots els Diputats tindràn dret a presentar les proposicions i mocions que creguin convenients als interessos o al bon ordenament de la Mancomunitat.

ARTICLE 32

S'entendrà per proposició tota proposta que formuli un Diputat interessant en concret l'adopció d'un acord.

Es considerarà moció tota petició o manifestació interessant l'estudi, examen, investigació o gestió de quelcom, sense proposar acord concret.

ARTICLE 33

Les proposicions i mocions hauràn d'ésser presentades per escrit a la Mesa, almenys durant la primera sessió.

De les presentades fòra de temps, llevat que siguin motivades pels debats, la Mesa en donarà compte a l'Assamblea per tal que aquesta pugui acordar, sense discussió, si les considera urgents.

ARTICLE 34

La Mesa passarà totes les proposicions i mocions, segons siguin, al Consell o a la Comissió que hagi de dictaminar.

IV. — *De les preguntes i interpel·lacions*

ARTICLE 35

Els Diputats que hagin de formular preguntes a la Presidencia o al Consell, o que vulguin fer interpel·lacions respecte d'algún punt concret, hauràn de fer aquelles i anunciar aquestes per escrit, i se'ls contestarà en la mateixa forma dins un terme que generalment

serà de vuit dies. En època de sessions caldrà contestar dins el període d'aquestes a fi que, si ha d'haver-hi debat, pugui la Mesa fixar el moment.

ARTICLE 36

La Presidencia i el Consell Permanent podràn negar-se a contestar preguntes i interpel·lacions quan entenguin que són objecte d'elles coses estranyes a la Mancomunitat o la discussió de les quals en aquell moment li pugui ésser perjudicial.

V. — *De les discussions*

ARTICLE 37

Els assumptes seràn primer discutits i després votats; però s'entendrà que no cal discussió quan cap Diputat no demani la paraula.

Quan un assumpte contingui diferents extrems podrà discutir-se primer la totalitat; però en aquest cas es consumirà només un torn en contra i un en pro.

ARTICLE 38

En la discussió dels dictàmens no podràn donar-se més que tres torns en contra i tres a favor, que no podràn passar de trenta minuts, si no és per acord exprés de l'Assamblea, que es pendrà en cada cas, sense discussió i previa pregunta de la Presidencia.

ARTICLE 39

Els membres del Consell i els seus Adjunts, i els individus de la Comissió dictaminadora, podràn intervenir totes les vegades que sigui necessari, però amb les mateixes limitacions de temps.

L'Assamblea podrà autoritzar els Secretaris del Consell i els Adjunts no Diputats perquè puguin informar verbalment o per escrit l'Assamblea sempre que es tracti de materies tècniques de llur competencia, a fi de simplificar i tecnificar les discussions.

ARTICLE 40

Els Diputats que siguin al·ludits podràn intervenir exclusivament respecte del punt concret a què es refereixi l'al·lusió; però tots tindràn dret a demanar els esclariments, explicacions, dades i antecedents que creguin necessaris per a formar concepte. En la discussió d'esmenes les contestes per al·lusions no podràn passar de cinc minuts.

ARTICLE 41

Les esmenes hauràn d'ésser presentades per escrit a la Presidencia, que les comunicarà a la Comissió dictaminadora. Si aquesta les accepta, seràn incorporades al dictamen. Si no, seràn discutides abans del dictamen, no donant-se més que un torn a favor, que consumirà llur autor o el Diputat a qui es delegui, tenint la preferencia el primer dels signants en el cas d'ésser més d'un els que la presentin. Contestarà la Comissió, si ho

creu convenient, no podent uns ni altres emplear més de quinze minuts, i, sense més discussió, es posaràn a votació.

ARTICLE 42

Quan en un dictamen hi hagi vot particular, es discutirà primer aquest.

ARTICLE 43

Tots els que hagin intervingut en el debat tindràn dret a rectificar breument una sola vegada i respecte de fets, però no es permetrà reproduir la discussió ni els seus arguments.

ARTICLE 44

Tots els Diputats provincials que componen l'Assamblea de la Mancomunitat podràn pendre part a les discussions i a les votacions de l'Assamblea.

ARTICLE 45

Els Diputats gaudiràn de completa llibertat en l'exposició de llur criteri en les discussions, sense més límits que el respecte a les lleis i a les prescripcions d'aquest Reglament.

ARTICLE 46

El President cridarà a l'ordre tot Diputat qui, en ús de la paraula o amb interrupcions, manqués al respecte degut als Diputats o a altra persona o ins-

titució; i podrà invitar al Diputat infractor a retirar les paraules pronunciades i a donar les explicacions degudes.

Si aquest s'hi negués, o les explicacions que donés no fossin satisfactories a judici de l'Assamblea, el President farà constar en l'acte que es dol, en nom de l'Assamblea, de la incorrecció del Diputat infractor, i li retirarà l'ús de la paraula.

ARTICLE 47

A instancia de qualsevol Diputat es farà constar en acte qualsevulga manifestació o paraula que es digui en el curs de la discussió.

No s'admetrà discussió sobre aquesta demanda.

ARTICLE 48

Si, malgrat ço que és previngut en els articles anteriors, algún Diputat seguís pronunciant paraules ofensives per als altres o que poguessin ésser constitutives de qualsevol delicte, o amb interrupcions repetides o en altra forma pertorbés l'ordre de les sessions, el President, després d'haver-lo cridat dues vegades a l'ordre, tindrà el dret de fer-lo expulsar del saló.

ARTICLE 49

Quan la discussió d'un projecte o proposta d'acord, després de consumits tres torns, es prolongués massa, i sense altre motiu que perdre el temps o fer obstrucció, l'Assamblea podrà acordar, sense discussió, a proposta del President o de cinc Diputats, que transcorregut un terme, que no podrà ésser de menys de trenta

minuts ni de més d'una hora, es passi, sense més preguntes ni discussió, a votació definitiva.

ARTICLE 50

Els Diputats que no hagin pres part en la discussió podràn explicar llur vot, però sense despendre-hi més de cinc minuts. Els altres no podràn amb cap excusa usar d'aquest dret.

VI. — *De les votacions*

ARTICLE 51

Les votacions seràn ordinaries, nominals o secretes. Hauràn d'ésser nominals o secretes quan ho disposi la Presidencia o quan ho demanin tres Diputats.

ARTICLE 52

La Presidencia determinarà en cada cas la forma i ordre de la votació. L'exercici del vot serà obligatori per a tots els Diputats. No es permetrà a cap Diputat sortir del saló després d'haver-se anunciat per la Presidencia que es va a procedir a la votació.

En casos de paritat de vots, el President tindrà vot decisiu.

ARTICLE 53

Quan un Diputat, en una elecció de càrrecs, hagi votat més noms dels que reglamentariament podia, s'entendrà que sols vota els que ocupin el primer lloc en

la papereta; i, en el cas que sigui impossible determinar-ho, s'anul·larà aquesta.

ARTICLE 54

Acabada l'ordre del dia, el President, si no ha de donar compte de cap altre assumpte, aixecarà la sessió.

VII. — *Dels actes*

ARTICLE 55

Els Secretaris de la Mesa redactaràn l'acte, on constaràn els acords presos, les opinions de les minories i les salvetats i protestes formulades pels Diputats.

ARTICLE 56

Els actes seràn signats pel President i pels Secretaris que hagin actuat a les sessions.

ARTICLE 57

El Consell se farà càrrec d'aquests actes a fi de donar exacte compliment a tots els acords.

VIII. — *Del públic*

ARTICLE 58

El públic haurà de guardar silenci i el respecte degut, i no podrà fer, en cap cas ni forma, demostracions d'aprovació ni de desaprovació.

ARTICLE 59

Tothom que faci mancament a tals obligacions o que pertorbi l'ordre, sigui com sigui, podrà ésser expulsat per ordre de la Presidencia, sens perjudici de les altres sancions de què hagi pogut fer-se mereixedor davant els Tribunals de Justicia.

ARTICLE 60

En el cas que el públic amb sa actitut pertorbi l'ordre o dificulti les tasques de l'Assamblea, podrà la Presidencia fer-lo retirar.

ARTICLE 61

La Presidencia podrà i deurà, sempre i en tot moment, pendre les garantíes necessaries per a la seguretat de l'Assamblea i dels Diputats i per a obtenir el degut respecte a tots i de tots.

Palau de la Generalitat, 28 de maig de 1914.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

Els Secretaris,
ROMÀ SOL — RAMÓN VIDIELLA
FRANCESC CARBÓ — JOAN MARÍA ROMA

REGLAMENT DEL CONSELL PERMANENT

L'Estatut de la Mancomunitat, per son caràcter de llei fonamental, no fa més que donar les linies principals, els elements d'estabilitat i permanencia, que, servint per a edificar-la avui, puguin també servir per a les generacions que vindràn.

Lo reglamentari, lo transitori, ha d'ésser, doncs, obra d'adaptació al moment, a fi que puguin manifestar-se, tal com diu l'exposició de motius de l'Estatut, els sentiments, els gustos i fins els prejudicis dels homes que hagin d'actuar-hi.

L'Estatut organitza la Mancomunitat amb la base de tres poders, cada un dels quals té una òrbita d'acció, de moviment, ben definida i propia seva: l'Assamblea, que és, per delegació dels cadaniuts, l'autoritat suprema, la representació immediata i integral de la nostra terra, amb plena potestat de marcar les orientacions per on vol que marxi el Govern de la Mancomunitat; el Consell Permanent, orgue deliberant i col·legiat de govern, que dins de les linies generals, de les orientacions fixades per l'Assamblea, té la plenitut de poder directiu de la Mancomunitat; i el President, que és la representació unitaria de la Mancomunitat i de tots els seus organismes, i al mateix temps l'orgue d'execució dels acords del Consell i de l'Assamblea.

Com el poble fa efectiva la seva sobirania periò-

dicament, quan vénen les eleccions, renovant o retirant llurs poders als representants o Diputats, segons hagin estat o no fidels a les seves aspiracions, així l'Assamblea fa efectiva la seva autoritat sobre el Consell, periòdicament, en els termes estatutaris de renovació del Consell, nomenant els Consellers, i cada any fixant, en votar els Pressupostos, el camp d'activitat del Consell, el poder de fet que tindrà dintre l'any de la seva vigencia.

Segons l'Estatut, són funcions de l'Assamblea: les modificacions de l'Estatut, l'elecció de President de la Mancomunitat, de Vice-presidents i de Secretaris, i la dels membres del Consell Permanent; els Pressupostos, els empréstits, les transferencies de crèdit, les alienacions de béns immobles, l'adquisició de béns immobles quan no sigui en execució d'obres públiques i d'acords d'altra mena de l'Assamblea, els comptes de liquidació dels Pressupostos, els plans generals d'obres públiques, i la creació i la supressió d'establiments de beneficencia i d'instrucció.

Segons l'Estatut també, el President representa la Mancomunitat, així com el Consell i l'Assamblea, en tots els actes i contractes; convoca i presideix les sessions del Consell i exerceix l'ordenació de pagaments. Té, doncs, plenitut de funcions representatives i executives.

La competencia de l'Assamblea i de la Presidencia de la Mancomunitat limiten, precisen, els contorns de la competencia del Consell Permanent, determinen la plenitut de funcions directives que li corresponen, l'exercici de les quals el Consell mateix, segons disposa l'Estatut, ha de reglamentar.

Fer un Reglament en aquest moment inicial de la nostra vida en quant a existencia i en quant

a facultats i mitjans, és ardua empresa en la qual s'han d'harmonitzar les necessitats d'ara, la modestia d'aquest moment actual, amb les necessitats de demà, amb l'amplitut d'atribucions i de serveis que somniem, a fi que mai, com passa tantes vegades pel fetitxisme de la fórmula escrita, mai allò que lliurement hem escrit avui ens esclavitzi demà, o destorbi o encongeixi o desvii l'expansió esplendorosa que volem aconseguir. El nostre Reglament ha d'ésser, doncs, un Reglament de creixença, que deixi marge a la vida que vindrà; i és per això que defugim les frondositats i apuntem lleugerament, sense minuciositats ni amplificacions, només les orientacions possibles, deixant espais a omplir pels costums que al compàs del seu viure, del seu actuar, el Consell vagi creant.

Les facultats del Consell i del President, com a President del Consell Permanent, són fixades ja en l'Estatut. Però ha de preveure's el cas de resistir-se el President a convocar el Consell, conflicte que desapareix facultant-se quatre Consellers per a convocar-lo sempre que es produeixi aquesta resistencia. Podría així mateix preveure's el cas de possibles infraccions d'acords estatutaris o de l'Assamblea, i donar al President, com a President de la Mancomunitat i de l'Assamblea, la facultat de suspendre'ls i apel·lar a l'Assamblea; però aquests conflictes són situacions de fet per a casos extraordinaris, en les quals l'única solució és acudir a l'autoritat suprema de l'Assamblea, i reglamentant-ho es corre el perill de fer procediment ordinari, exposat a abusos, allò que ha d'ésser remei a un cas veritablement excepcional.

La reglamentació del poder del President es completa amb la institució d'Adjunts del President, que tan excel·lents resultats dóna en tots els països on ha estat

adoptada. Aquesta institució, que la complexitat creixent de la vida local ha fet indispensable, s'ha anat generalitzant per tot, però d'una manera especial a Anglaterra, on gaire-bé no hi ha gran Municipi en què l'Alcalde (Major) no tingui el dret de triar-se un Alderman Adjunt (Deputy Major), o un Comtat en què el President (Chairman) no es doni un Deputy Chairman.

Seguint aquesta orientació, imposada també per les circumstàncies de la nostra peculiar organització, es consigna la facultat del President de donar-se un o més Adjunts, els quals, si bé no tindràn cap autoritat propia, intervindràn ajudant al President en totes les funcions privatives de la Presidencia (representació i execució); però es limita la facultat d'elecció als Diputats, perquè aquests han ja estat triats pel Còs electoral amb vistes a un possible exercici de les funcions presidencials, com de totes les altres del Govern de la Mancomunitat.

L'Estatut, al tractar del Consell Permanent, atribueix ja al Consell la facultat de donar-se Adjunts que l'ajudin a exercir les seves funcions propies, i aquesta és una altra de les portes obertes a l'amplitut de vida intensa que la Mancomunitat espera aconseguir. L'especialització i tecnificació de la funció governant, sobre tot en el camp de les activitats locals, explica la propagació d'aquest sistema de nodrir els organismes directius provincials i municipals, que té la seva expressió més completa en la Provinzial-Auschus de les grans regions prussianes i la Junta d'Administració dels Comtats d'Hongria. En el començament de la seva actuació convé que el Consell reculli només aquesta autorització, sense dictar *a priori* reglamentacions excessives, deixant que el mateix Consell en cada cas acordi la forma, els límits, les condicions del concurs que els Adjunts han de prestar-li; assistint als Consells o a

llurs Comissions, a totes les sessions d'uns i altres, o a algunes, o a part d'algunes, formant un Consell auxiliar de la Presidencia, o individualment o distribuïts en Juntes o Comissions, sols o amb membres del Consell o de l'Assamblea, o, com preveu l'Estatut, cuidant de determinats serveis.

En aquesta institució es troba també un mitjà d'evitar els inconvenients nascuts de la separació existent entre el Consell i la Mesa de l'Assamblea, que podría ocasionar el fet de substituir al President persones no entrenades en les tasques del Consell Permanent. Donant el Consell, si ho considera convenient, al Diputat que ocupi la primera Vice-presidencia, quan no sigui al mateix temps Conseller, el caràcter de Conseller Adjunt, la continuitat resta completament assegurada.

Finalment, se preveu també en el Reglament la possibilitat que el Consell entengui convenient el sistema de treball per Comissions, que tant excel·lents resultats està donant a Anglaterra. Sense preceptuar res d'una manera imperativa, es deixa lliure el camp a la introducció de tots els procediments característics d'aquest sistema.

Aquestes són les ratlles fonamentals del Reglament que a continuació es formula.

REGLAMENT DEL CONSELL PERMANENT DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

TÍTOL PRIMER

ORGANITZACIÓ

CAPÍTOL I

DEL PRESIDENT

Art. 1.r Les funcions del President del Consell Permanent, entre altres assenyalades a l'Estatut, seràn:

a) Preparar o fer preparar els assumptes que ha de resoldre el Consell.

b) Presidir el Consell, convocar i aixecar les seves sessions i dirigir les discussions.

c) Comunicar i executar els acords del Consell.

d) Resoldre els casos d'urgencia, donant-ne compte al Consell.

Art. 2.n El President podrà adjuntar-se, permanentment o temporalment, un o alguns dels Diputats perquè l'auxilíin en l'exercici de ses funcions.

CAPÍTOL II

Dels Consellers

Art. 3.r Les funcions dels Consellers són:

a) Assistir a les sessions del Consell.

b) Deliberar i resoldre sobre les propostes d'acord de l'Assamblea, de les Comissions auxiliars o assessores o de la Presidencia.

c) Proposar al Consell ço que entenguin més convenient al bon règim de la Mancomunitat.

d) Formar part de les Comissions, Ponencies, Missions i Delegacions a què el Consell els destini.

e) Assistir a les sessions de l'Assamblea per explicar i defensar la gestió del Consell.

f) Exercir les funcions representatives i executives que els encomani la Presidencia.

Art. 4.t El Consell podrà adjuntar-se, temporalment, persones d'assenyalada competencia encara que no formin part de l'Assamblea.

Art. 5.è El Consell, en nomenar-los, fixarà llur caràcter, llurs funcions i obligacions i llurs drets; però en cap cas no podrà concedir-los el dret de votar en les seves deliberacions.

Art. 6.è Els Consellers Adjunts podràn ésser agrupats sols o amb membres del Consell o de l'Assamblea, o de fòra d'un i altra en Comissions o Juntes consultives permanents (com les d'Obres públiques, d'Instrucció, de Beneficencia i d'Hisenda), o bé en Comissions especials encarregades d'assessorar el Consell respecte d'un o més assumptes concretament determinats.

TÍTOL SEGÓN

DE SON FUNCIONAMENT

CAPÍTOL I

DE LES SESSIONS DEL CONSELL

Art. 7.º El Consell fixarà els dies i hores en què hagi de reunir-se.

Art. 8.º Se reunirà també sempre que el convoqui la Presidencia. El President vindrà obligat a convocar-lo quan ho demani la tercera part dels Consellers. Quan no ho faci dins els cinc dies següents a la petició, podràn fer-ho directament quatre senyors Consellers amb tres dies d'anticipació, fixant en la comunicació dirigida al President i Consellers l'objecte concret de la convocatoria.

Art. 9.º El Consell podrà pendre acords sigui quin sigui el nombre de Consellers presents.

Art. 10. En tots els casos en què el que exerceixi la Presidencia de la Mancomunitat no estigui present, presidirà el Consell el Vocal present de més edat.

Art. 11. En les sessions se seguirà el següent ordre:

Després d'aprovat l'acte de l'anterior, el President donarà compte de tot allò que tingui de comunicar al Consell.

A continuació es donarà compte dels assumptes per l'ordre que el President indiqui, discutint-se successivament.

En el cas que un assumpte, per la seva naturalesa, fos urgent o bé preferent respecte d'un altre, a proposta d'un Conseller, el Consell podrà acordar donar-ne comp-

te de seguida o abans de l'assumpte o assumptes respecte dels quals hagi de tenir prelació o preferencia.

Acabat el despatx ordinari, els Consellers podràn presentar els projectes i les proposicions o explanar les mocions que estimin necessaries.

Art. 12. Tot assumpte del qual se doni compte per primera vegada haurà de restar sobre la taula durant quaranta-vuit hores si ho demana un Conseller. Per a restar-hi més temps caldrà acord del Consell.

Art. 13. Les votacions seràn ordinariament públiques i nominals; però quan ho demani algún Conseller, o el President ho cregui convenient pel caràcter de l'assumpte, seràn secretes.

Art. 14. Els acords del Consell seràn executius de seguida, a no ésser que la llei o el Reglament assenyalin un terme o requisit; però cap funcionari podrà dar compliment a un acord sense ordre per escrit de la Presidencia.

CAPÍTOL II

De les Comissions

Art. 15. El Consell podrà dividir-se en Comissions per atendre els diversos serveis o agrupaments de serveis.

Art. 16. El President del Consell Permanent ho serà també de totes les Comissions. Aquestes podràn nomenar un Vice-president que exerceixi en son defecte les funcions presidencials.

Art. 17. Els dictàmens, actes o relació de resolucions de les Comissions, tant del Consell com mixtes, que hagin d'ésser objecte d'acord del Consell, hauràn d'ésser lliurats a la Presidencia quatre dies almenys

abans de les sessions; però la Presidencia podrà autoritzar que se'n doni compte al Consell sense aquesta formalitat quan la urgencia del cas ho demani.

CAPÍTOL III

De la Secretaría del Consell

Art. 18. Actuarà de Secretari del Consell, als efectes de pendre nota de les deliberacions, formular l'acte i expedir certificacions dels acords del Consell, el Cap de departament que el Consell per durant el seu beneplàcit designi.

Palau de la Generalitat, 2 de juliol de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

REGLAMENT DE LES OFICINES DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

REGLAMENT DE LES OFICINES DE LA
MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

CAPÍTOL I

Estructura de les Oficines

Art. 1.r Les Oficines de la Mancomunitat estaràn dividides en els departaments de Governació, Foment i Hisenda.

Art. 2.n Cada un d'aquests departaments serà independent dels altres, i tots estaràn sota la direcció immediata de la Presidencia i la suprema del Consell.

Art. 3.r Adins de cada departament hi haurà una secció Administrativa general i les seccions tècniques que la naturalesa dels serveis exigeixi.

Art. 4.t A cada secció hi haurà un facultatiu, administratiu o tècnic, segons sigui la secció, que tindrà la responsabilitat de la direcció dels treballs d'aquesta, amb el nom de Major o bé aquell altre que en cada cas el Consell judiqui més adequat.

Art. 5.è A cada departament, l'Adjunt, el Secretari o el Major de secció que el Consell designi estarà al davant del departament per als efectes de les relacions entre les seccions, de la comunicació de les seccions amb el Consell i la Presidencia, de l'impuls a donar als treballs, i de l'ordre, la regularitat i l'activitat en el servei.

Art. 6.è La responsabilitat dels treballs de cada

secció correspòn al Major d'aquesta, i, per tant, tindrà aquest plena autoritat per a manar el personal de cada secció, així com per a seriar i distribuir els assumptes.

Art. 7.º En les seccions, tant administratives com tècniques, hi haurà les següents categories de personal: facultatius que duràn el nom de la llur tècnica especial, auxiliars, escrivents i ordenances; categories completament separades i independents les unes de les altres, i totes amb entrada propia i no podent mai ingressar-se a l'una per via d'ascens de cap de les inferiors.

CAPÍTOL II

DEL PERSONAL

§ 1. *Ingrés*

Art. 8.º Per a poder ingressar a la categoría de personal facultatiu serà indispensable, a part dels requisits que per a cada cas concret assenyali el Consell, tenir els estudis d'advocat, metge, enginyer, arquitecte, ajudant d'Obres públiques o llicenciat en facultat major.

Art. 9.º Així mateix es necessitarà acreditar els estudis de secretari municipal, de procurador, de batxiller, de pèrit mercantil, tenedor de llibres, de sobrestant o de mestre decorador o constructor, segons el caràcter de la secció on hagi de servir-se, per a poder ingressar, a part també dels altres requisits en cada cas concret fixats pel Consell, en la categoría d'auxiliars.

Art. 10. Els que tinguin, segons les prescripcions anteriors, capacitat per a aspirar a càrrecs de categoría superior d'una secció, poden optar també als càrrecs d'auxiliars de la mateixa secció.

Art. 11. Formaràn la categoria d'escrivents els calígrafs, mecanògrafs i delineants.

Art. 12. Tots els requisits assenyalats en el Reglament per a poder optar als càrrecs de la Mancomunitat s'han d'entendre com mínimum infranquejable. El Consell, en cada cas, podrà assenyalar de més a més altres condicions, així com exigir altres proves de capacitat a més de les consignades en aquest Reglament.

Art. 13. L'ingrés en les classes o categories de facultatius, d'auxiliars i d'escrivents serà sempre per oposició, a proposta unipersonal del Tribunal designat pel Consell. S'exceptúen les places d'enginyers de camins, canals i ports, i ajudants d'Obres públiques, que es proveiràn per concurs. La oposició es limitarà als aspirants que el Consell declari admissibles a exercicis, previ estudi dels expedients i dels llurs antecedents personals, podent excepcionalment deixar d'admetre els que poguessin constituir un perill de pertorbació per als serveis.

Art. 14. En totes les seccions i categories o classes els nomenaments d'ingrés seràn per un terme que no podrà passar mai de cinc anys.

Art. 15. Un mes abans d'acabar els cinc primers anys de llur nomenament, els empleats de les esmentades categories seràn subjectats a un examen-revisió de la llur capacitat tècnica en quant als ingressats per oposició; i de llur conducta (activitat, exactitut, regularitat) i treballs fets a la secció durant el quinqueni, respecte de tots. Com a resultat d'aquesta revisió i d'aquest examen, el Consell podrà acordar, a proposta del tribunal, la renovació indefinida del nomenament o ingrés definitiu, o bé l'ajornament de resolució definitiva i subjecció a segón i últim examen al

cap d'un any. Si no es formula proposta en cap d'aquests dos sentits, queda per aquest sol fet declarada la vacant.

Art. 16. Els funcionaris procedents de les Diputacions mancomunades, que hagin obtingut llurs càrrecs per oposició, i els enginyers de camins, canals o ports, i els ajudants d'Obres públiques, que l'hagin obtingut per concurs, podràn ésser nomenats amb caràcter definitiu, sense sotmetre's als exercicis i a les proves dels articles anteriors. Per als efectes de l'antiguitat d'aquests, es considerarà com temps de servei a la Mancomunitat el que hagin empleat al servei de les Diputacions mancomunades.

Art. 17. El càrrec de caixer o depositari es proveirá per concurs, i els subalterns de la Caixa a proposta del caixer i sota el seu exclusiu risc i responsabilitat.

Art. 18. La possessió dels empleus serà donada pel President o la persona que delegui.

§ 2. *Dotació dels empleats*

Art. 19. El nombre d'empleats en total i per cada departament i categoría, així com la dotació de cada un d'ells, es fixarà en la plantilla que ha d'acordar l'Assamblea.

Art. 20. La dotació de cada càrrec consignada en la plantilla serà d'entrada i estarà subjecta a quatre augments successius, a raó d'una quarta part per cada cinc anys de bons serveis, amb les rebaixes o retrassos per les faltes de puntualitat, d'assistencia o d'altra mena.

Art. 21. Deu faltes de puntualitat en l'entrada d'oficina dintre d'un mes, vint en un trimestre o seixanta en un any, determinaràn, respectivament, la

perdua d'un mes, d'un trimestre o d'un any en la devengació del quinqueni.

La perdua, per la dita causa, de quatre mesos, o de dos trimestres durant l'any, implicarà igualment la perdua d'un any. Tres faltes d'assistencia en un mes, sense llicencia, vuit en un trimestre o quinze en un any, tret de quan siguin plenament justificades per força major, apart d'altres sancions disciplinaries reglamentaries, necessariament determinaràn la perdua respectiva o retràs en el quinqueni d'un mes, d'un trimestre o d'un any. La falta d'assistencia no justificada per més de vuit dies consecutius implica la cessantía.

Art. 22. Les llicencies per assumptes particulars, de qualsevol mena que siguin, determinaràn necessariament un retràs en la devengació del quinqueni de tants dies com duri l'absencia. No donarà lloc a rebaixa o retràs la setmana o la quinzena de vacacions.

Tampoc els dies de llicencia per motius de salut degudament justificats, mentre no passin de vint-i-quatre a l'any.

Art. 23. Els augments de sòu per raó d'antiguitat se devengaràn des del mes següent a aquell en què es faci la declaració d'augment.

Art. 24. El President farà la declaració de quinqueni en cada cas, d'ofici o a instancia de part, en vista de l'expedient de l'interessat i previ informe per escrit del Major de la secció i del Cap del departament. Respecte del primer quinqueni, haurà de precedir necessariament, a la declaració d'antiguitat, l'examen-revisió, la proposta favorable del tribunal i l'acord també favorable del Consell Permanent.

Art. 25. En fer la declaració a què es refereix l'article anterior, si és concedint el quinqueni, el President fixarà el dia en què començarà a devengar-se

l'augment, expressant també concretament les rebaixes o els retrassos que segons el Reglament procedeixin.

Art. 26. Les rebaixes de temps que es determinen en els articles anteriors retrassen per igual temps els drets d'antiguitat en l'empleu, dins el quinqueni, i impliquen un ajornament dels drets de percepció dels augments graduals, pel mateix temps rebaixat.

La perdua de tres anys d'antiguitat en un quinqueni determina la perdua de tot el quinqueni.

La perdua de dos anys més en un altre quinqueni implica necessariament la cessantía.

Art. 27. En els casos d'ascens l'antiguitat se computarà en la forma següent:

Se fixarà el temps computable com antiguitat en el nou empleu reduint el temps d'antiguitat en l'empleu anterior en la mateixa proporció que resulti inferior el sòu de l'empleu antic respecte del sòu de l'empleu al qual s'ascendeixi.

La fórmula per a determinar l'antiguitat serà, doncs, la següent: sòu del nou empleu és a sòu de l'antic com temps de l'empleu antic és a *x*, això és, a temps computable en el nou.

§ 3. *Deures dels empleats*

Art. 28. Els empleats han d'entrar a la oficina a l'hora assenyalada per la Presidencia, i estar-s'hi treballant en els afers de la Corporació, i no en els propis, les hores reglamentaries i totes les altres que les necessitats del servei exigeixin, a judici del superior corresponent.

Art. 29. El Major de cada secció, un quart després de l'hora assenyalada per a l'ingrés en la oficina, envia-

rà al Cap del departament un estat autoritzat per ell amb les firmes dels empleats que fins aquells moments hagin entrat. Tota mixtificació en aquest punt serà considerada com a falta greu. Així mateix enviarà diariament una relació dels absents, amb les causes de l'absencia, i dels retrassats, expressant l'hora d'arribada a la oficina.

Art. 30. Els empleats que no hagin arribat a temps per a firmar la llista d'assistencia incorren en falta de puntualitat. Aquesta falta podrà ésser dispensada pel Cap del departament previes explicacions, al·legant causes justificades, de l'interessat. Durant un mes no podràn dispensar-se més de tres faltes de puntualitat.

Art. 31. El Major de cada secció podrà autoritzar a un empleat per no assistir un dia a la oficina, o per arribar-hi amb un retràs determinat; però haurà de comunicar les llicencies d'aquesta mena el dia abans al Cap del departament en relació firmada on constin els motius i objecte d'aquestes autoritzacions.

Art. 32. També podrà el Major de cada secció concedir autorització per anar-se'n un empleat de la oficina abans d'acabar les hores reglamentaries; però tindrà la obligació de registrar diariament en un llibre totes aquestes autoritzacions, expressant l'hora de sortida i l'objecte amb què s'ha demanat. Si la llicencia de sortir es demana durant la primera hora d'ingrés a la oficina, no podrà concedir-la el Major sinó mitja hora després d'haver-ho comunicat al Cap del departament i no haver rebut ordre en contra d'aquest.

Art. 33. Quan un empleat hagi d'ésser fòra de la oficina, d'arribar-hi amb un retràs o d'anar-se'n en havent-hi entrat, per raons o conveniencia del servei, se procedirà segons ço que es disposa en els articles

anteriors, però fent constar el servei a realitzar i el superior que l'hagi ordenat.

Art. 34. L'empleat que, per indisposició o malaltía, no pugui acudir a la oficina, ho avisarà de seguida al Major de la secció, el qual, sota la seva responsabilitat, transmetrà immediatament l'avís al metge-visitador. No podrà ésser mai justificada cap falta d'assistencia per raó de malaltía si no la certifica, després d'inspecció, aquest facultatiu.

§ 4. *Llicencies i vacacions*

Art. 35. Totes les llicencies per motius particulars, tant de dies com d'hores, seràn per escrit i hauràn d'ésser registrades diariament en els llibres corresponents de la secció i passades després a l'expedient de l'empleat que les hagi obtingudes.

Art. 36. El Major de cada secció podrà concedir dos dies de llicencia, el Cap de departament sis dies i el President quinze. Per a obtenir més de quinze dies de llicencia, caldrà acord exprés del Consell Permanent.

Art. 37. Tots el funcionaris de la Mancomunitat tindràn dret, cada any, a una setmana de vacacions, havent d'assenyalar-la a cada un el Major de secció, de manera que resti assegurada la continuitat del servei. Els empleats facultatius podràn fruir de dues setmanes si, previ informe del Cap immediat superior, ho autoritza la Presidencia.

Art. 38. L'empleat que voluntariament hagi deixat de vacar aquesta setmana, podrà l'any següent vacar-ne dues, sempre que, a judici del seu superior, les exigencies dels serveis ho permetin.

Art. 39. Les llicencies per motiu d'ordre privat seràn a mig sòu si passen de vuit dies; quan se prolon-

guin més de quinze dies, seràn necessariament sense sòu respecte dels que excedeixin a la quinzena.

Art. 40. Cap empleat podrà obtenir durant l'any més de vint dies de llicencia amb sòu, per motius d'ordre particular.

Art. 41. No podrà concedir-se llicencia per assumptes particulars, ni tampoc la setmana de vacacions, a cap empleat que no tingui al corrent, en el moment de sol·licitar-la, els afers que estiguin al seu càrrec.

§ 5. *Jubilacions*

Art. 42. Els empleats de plantilla, amb nomenament definitiu, tindràn dret a la jubilació, a no ésser que siguin declarats cessants pel Consell, previ expedient amb audiencia de l'interessat.

Art. 43. Podrà sol·licitar-se la jubilació després de quinze anys de serveis, comptant-hi els de nomenament interí, si es tenen seixanta anys, o si, sense tenir-los, es considera, per motius de salut, incapacitat d'exercir les funcions propies del càrrec.

Art. 44. El Consell Permanent podrà acordar d'ofici la jubilació dels empleats de plantilla definitiva que tinguin més de vint anys de serveis, així com dels que en tinguin més de deu si en aquest segón cas passen dels seixanta o bé tenen una afecció que els impossibiliti de complir bé, a judici del Major o Cap de secció, els deures de llur càrrec.

Art. 45. El sòu regulador de la jubilació serà el sòu de plantilla definitiva que l'empleat hagi cobrat en propietat, amb els augments reglamentaris, però amb exclusió de gratificacions de tota mena.

Art. 46. L'escala gradual de la jubilació serà aquesta: als quinze anys d'antiguitat, tres dècims del

sòu regulador; als vint, cinc; als vint-i-cinc, sis; als trenta, set, i als trenta-cinc, vuit, que seràn el màximum de jubilació atorgable.

§ 6. *Correccions disciplinaries*

Art. 47. Tota infracció del Reglament per acció o omissió serà castigada amb una o altra de les següents correccions disciplinaries: amonestació, suspensió de sòu, destitució.

Art. 48. Sempre que aparegui comprovada una infracció d'una disposició reglamentaria, per insignificant que sigui, es dirigirà a l'infractor una amonestació.

Art. 49. Procedirà la suspensió de sòu d'un a trenta dies, segons la importancia de la falta:

PRIMER. En els casos d'infraccions del Reglament en materies d'alguna importancia.

SEGÓN. En les faltes lleugeres de respecte als superiors.

TERÇ. En les desobediencies de fet a les ordres rebudes dels superiors jeràrquics.

QUART. En cas d'incompliment, no explicat satisfactoriament a judici del superior, dels encàrrecs rebuts.

CINQUÈ. Per faltar a les regles de convivencia en les relacions amb els companys d'oficina del mateix departament.

SISÈ. Per descuits, falta d'exactitut o altra deficiencia atribuible a falta d'atenció o de zel en el compliment d'una comanda o l'exercici d'un servei.

SETÈ. Per faltar, estant de servei, amb gestos, paraules, o el to d'aquestes, a les atencions degudes al públic.

Vuitè. Per proferir, estant de servei, paraules incultes, obscenes o blasfemies.

Art. 50. Procedirà la destitució:

Primer. Per negativa a complir una ordre del superior jeràrquic donada en materies de la seva competencia.

Segón. Per falta greu de respecte al superior, de qualsevol manera que sigui comesa.

Terç. Per actes de violencia comesos dins o fòra de la oficina contra companys o subordinats d'aquesta, o contra concorrents, per raó de servei, a la dita oficina.

Quart. Per comprometre, deliberadament o conscientment, la responsabilitat de la Corporació, lesionar els seus interessos o els públics en general o els de particulars en assumptes relacionats amb la Mancomunitat.

Cinquè. Per haver estat objecte de sentencia condemnatoria en materia criminal, a no ésser per delictes d'opinió.

Sisè. Per haver faltat a la oficina més de vuit dies consecutius sense causa justificada.

Setè. Per haver comunicat, a tercers, documents, fets o dades arribades al seu coneixement per raó de les seves funcions o del seu empleu, en perjudici d'un tercer o dels interessos generals o de la Mancomunitat.

Vuitè. Per haver comès actes que, sense ésser delictuosos, desconceptúin greument davant de l'opinió general.

Novè. Per reincidencia repetida en faltes que motivin suspensió de sòu.

Art. 51. L'acord de formar expedient a un empleat, així com l'acte de processar-lo, impliquen necessaria

ment la suspensió d'empleu encara que no s'esmenti concretament aquesta suspensió. La suspensió de sòu ha d'ésser, si vol imposar-se, clarament i expressament decretada.

Art. 52. Els Majors podràn amonestar els empleats de la secció, i imposar-los d'un a set dies de suspensió de sòu; els Caps de departament a tots els de la llur dependencia, i imposar-los d'un a quinze dies; el President a tots els de la Mancomunitat, i imposar-los fins a trenta dies de suspensió de sòu.

Art. 53. La destitució dels empleats correspòn al Consell decretar-la. No obstant, en cas de cometre falta greu i patent, els Majors de secció, els Caps de departament i el President poden destituir interinament llurs subordinats, donant-ne compte al Consell per a rectificar o confirmar la destitució, si la considera procedent.

Art. 54. En tots els altres casos, abans de decretar la destitució, s'instruirà expedient a l'empleat considerat culpable, suspenent-lo de seguida d'empleu. Si hi ha indicis de culpabilitat podrà decretar-se la suspensió de sòu.

Art. 55. En tot expedient serà escoltat l'interessat si, havent-lo convocat, se presenta.

Art. 56. Tota suspensió de sòu per un o més dies, quan sigui imposada com a pena, implica el retràs per un nombre quàdruple de dies en la data de devengar el quinqueni.

Art. 57. Tota correcció disciplinaria es comunicarà a l'interessat i es registrarà en el seu expedient personal.

§ 7. *Dies i hores d'oficina*

Art. 58. Només vacaràn les Oficines els diumenges, les festes de precepte, els dilluns de Pasqua, els dijous divendres i dissabtes sants, el dia de Sant Jordi, el dia 6 d'abril, les festes nacionals, i els dies que per motius especials acordi la Presidencia.

Art. 59. El President decretarà les hores d'oficina tenint en compte les necessitats del servei.

Art. 60. No es permetrà l'ingrés del públic a les Oficines més que una sola hora diaria, fixada per la Presidencia. Podrà, però, el President, per determinades oficines, limitar l'accés del públic a una o més hores en dies determinats, si les necessitats del servei ho aconsellen.

§ 8. *Servei temporer*

Art. 61. Quan per excés transitori de treball, o per deficiencies també transitories de personal de plantilla, sigui el personal d'aquesta insuficient per al despatx dels assumptes, el President podrà autoritzar el Cap de departament, previa petició escrita d'aquest, per a pendre els temporers que siguin necessaris, sempre que hi hagi consignació disponible.

Art. 62. Cap temporer no podrà ésser nomenat per més de sis mesos.

Art. 63. Si l'excés de treball se fa permanent, el Consell proposarà a l'Assamblea l'ampliació de la plantilla.

CAPÍTOL III

Disposicions especials

§ 1. *Departament de Governació*

Art. 64. El departament de Governació compendrà les materies següents: convocatoria de l'Assamblea i del Consell Permanent; redacció i custodia dels actes i dels acords de l'Assamblea i del Consell; personal de Diputats provincials; registre d'entrada; govern interior; relacions externes; assumptes interdepartamentals; afers contencioso-administratius; cerimonial.

També compendrà per ara tots els afers d'instrucció i beneficencia.

Art. 65. En el departament de Governació hi haurà una secció Administrativa i les seccions tècniques següents: 1) de Cerimonial, 2) d'Estadística, 3) d'Instrucció, i 4) de Beneficencia.

Art. 66. El Major que el Consell Permanent nomeni Cap del departament de Governació ha d'ésser necessariament advocat.

Art. 67. A la secció Administrativa de Governació hi figuraràn, amb la categoría d'auxiliars, dos taquígrafs, encarregats de fer l'extret de les sessions de l'Assamblea, sota la direcció del Major o del funcionari que aquest designi, així com d'exercitar tots els altres treballs que els siguin encarregats.

Art. 68. No es requerirà cap títol especial per a poder pendre part en els exercicis d'oposició a les places de taquígraf; però seràn preferits en igualtat de mèrit els que en tinguin algún dels que s'esmenten en

els articles 8.º i 9.º, o altres títols acreditatius d'estudis.

Art. 69. El càrrec de Mestre de Cerimonies o Major de la secció de Cerimonial tindrà la categoría de facultatiu. Donaràn capacitat per a aspirar-hi, apart dels títols acadèmics esmentats en l'article 8, els estudis de la carrera diplomàtica i consular. Si per falta de persona adequada per a aquestes funcions no pogués proveir-se aquest càrrec en els exercicis d'oposició convocats de conformitat amb ço que disposa l'article 13, podrà el Consell convocar nous exercicis, no exigint cap títol per a pendre-hi part.

Art. 70. Per a aspirar als càrrecs facultatius de la secció d'Estadística s'haurà d'ésser necessariament arquitecte, enginyer o llicenciat en Ciencies. Als càrrecs d'auxiliars d'aquesta secció podràn aspirar-hi els que tinguin el títol de batxiller o els d'escoles tècniques secundaries (industrials, d'agricultura, etc.).

Art. 71. Als càrrecs facultatius de la secció tècnica d'Instrucció podràn aspirar-hi també, a més dels compresos en l'article 8.º, els mestres superiors de primera ensenyança o els que hagin fet o ampliat els llurs estudis en establiments acreditats de l'estranger.

Art. 72. Per als càrrecs de superior categoría de la secció tècnica de Beneficencia seràn preferits els metges.

§ 2. *Departament de Foment*

Art. 73. El departament de Foment compendrà tot allò que es refereix a obres públiques i al foment de l'agricultura, la industria i el comerç.

Art. 74. En el departament de Foment hi haurà

una secció Administrativa i les seccions tècniques següents: 1) de Carreteres i Camins; 2) de Ferrocarrils secundaris; 3) de Telèfons; 4) d'Agricultura, Indústria i Comerç. Aquestes seccions seràn ampliades pel Consell a mesura que les necessitats ho aconsellin.

Art. 75. Podràn optar als càrrecs facultatius de la secció Administrativa de Foment, indistintament, els enginyers de totes classes, els arquitectes i els advocats. Però necessariament hi haurà d'haver a la secció almenys dos facultatius lletrats.

Art. 76. Els facultatius de la secció tècnica de Carreteres i Camins, així com els de la secció o seccions de Ports, Canals i altres Obres hidràuliques, el dia que es creïn, seràn necessariament del Còs d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, i del d'Ajudants d'Obres públiques de l'Estat. Solament en cas de quedar desert un segón concurs per a proveir aquests càrrecs, podrà nomenar el Consell facultatius d'altra procedencia.

Art. 77. Així mateix seràn preferits, per a ocupar els càrrecs d'auxiliars de les mateixes seccions, els sobrestants del Còs auxiliar de l'Estat.

Art. 78. Regiràn per al personal facultatiu i auxiliar de les seccions tècniques d'Obres públiques, en l'exercici de llurs funcions, en llurs atribucions, en les relacions entre ells i en les retribucions que devenguin, les mateixes disposicions i Reglaments que regeixen, per al respectiu personal, al servei d'Obres públiques de l'Estat, en quant no s'oposin a ço que es disposa taxativament en aquest Reglament. Però, per als efectes de percepció de remuneracions dels treballs inherents al servei d'inspecció i vigilancia de la conservació ordinaria de carreteres i camins, s'aplicaràn els tipus de percepció de la base D de l'article 3.r de la Instrucció aprovada per Reial ordre de 21 d'abril de 1910.

Art. 79. Sens perjudici de ço que amb ocasió de la delegació de serveis de l'Estat s'estableixi respecte de la situació i els drets dels funcionaris afectes als serveis delegats, s'abonarà al personal dels Còssos facultatius de l'Estat que entrin al servei de la Mancomunitat, en la forma i la quantía que en cada cas procedeixi, la part de jubilació que deixi de rebre de l'Estat en raó d'haver entrat al servei de la Mancomunitat.

§ 3. *Departament d'Hisenda*

Art. 80. El departament d'Hisenda curarà de tot allò que es refereix a la vida econòmica de la Mancomunitat, com Pressupostos, ingressos, comptes, intervenció, Caixa, drets i propietats, emprèstits, institucions de crèdit, etc.

Art. 81. En el Departament d'Hisenda hi haurà una secció Administrativa i dues seccions tècniques: la d'Intervenció i la de Caixa.

Art. 82. El càrrec d'interventor i el de caixer seràn de la categoría de càrrecs facultatius, però podràn ésser sol·licitats i obtinguts encara que no es tingui cap dels títols assenyalats en l'article 8.è Per a optar al de comptador caldrà, però, ésser pèrit mercantil.

Art. 83. En la secció tècnica de Comptaduría hi haurà un tenedor de llibres que tindrà la categoría d'auxiliar.

§ 4. *Alteracions en la divisió de les Oficines*

Art. 84. El Consell Permanent podrà variar aquesta divisió augmentant el nombre de departaments

quan el desplegament dels serveis ho faci indispensable, així com alterar la distribució dels afers entre els departaments existents consignats en els articles anteriors.

Palau de la Generalitat, 28 de maig de 1914.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

S'addicionarà, amb caràcter provisional, a l'article 78 del Reglament de les Oficines de la Mancomunitat, el paragraf següent: «Emperò, per als efectes de la percepció de remuneracions dels treballs inherents al servei d'inspecció i vigilancia de la Conservació ordinaria de carreteres i camins, s'aplicaràn els tipus de percepció de la base *D* de l'article 3.r de la Instrucció aprovada per R. O. de 21 d'abril de 1910.»

Palau de la Generalitat, 21 d'abril de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

DELEGACIONS

DELEGACIONS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya; Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 6 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;

Ha deliberat:

I. Fent ús de la facultat que estableix l'article primer del Reial decret de 18 de desembre de 1913, demanar al Govern la delegació a la Mancomunitat de Catalunya de les funcions que les lleis donin d'aquí endavant a l'Administració central en les Províncies catalanes respecte als rams següents:

a) Carreteres i camins.

b) Ferrocarrils, tramvíes, ports, obres de sanejament, abastiment d'aigües, canals, estanys i rectificació de rius i torrents, tant per a regulació i aprofitament de corrents com per a defensa de terres i poblacions.

c) Comunicacions telegràfiques i telefòniques que no siguin de caràcter personal.

d) Repoblació i reglamentació de l'explotació i aprofitament de boscos i construcció de camins forestals.

e) Higiene pecuaria, defensa contra els flagells del camp, i els altres serveis agrícoles i de ramaderia.

f) Cadastre i serveis geogràfics i estadístics.

g) Monuments nacionals.

h) Ensenyança primaria, secundaria, normal, tècnica, d'arts i oficis, industrial, inclòs la d'enginyers, mercantil, de belles arts, nàutica i agrícola, comprenent-hi les diferents estacions existents o possibles a Catalunya (enològiques, pecuaries, piscícoles, etc.), i universitaria.

i) Edificis escolars.

j) Beneficència, higiene pública i sanitat interior en les Provincies mancomunades.

k) Arxius, museus i biblioteques, institucions i academies científiques, artístiques i literaries.

l) Institucions d'estalvi i previsió.

ll) Instauració de doctorats.

m) Instauració d'una Escola de Veterinaria.

n) Institucions de millorament i protecció de la classe obrera.

II. Per compensar econòmicament a la Mancomunitat el cost dels serveis que li siguin delegats, demanar al Govern la cessió d'una o més contribucions directes; i si aquesta cessió no fos base justa o equitativa de compensació, o no fos, per qualsevol altre motiu, viable, es procurarà establir la compensació d'acord amb qualsevol altre sistema equitatiu, com per exemple el següent:

a) Es pendrà per base la liquidació dels cinc últims Pressupostos de l'Estat, i es determinarà el tant per 100 dels ingressos totals que hagin absorbit en les Provincies de règim tributari comú els serveis que es deleguin a la Mancomunitat, a la qual l'Estat cedirà un tant per 100 igual al que resulti de la liquidació anterior de tots els ingressos obtinguts en les Provincies mancomunades.

b) Aquest tant per 100 es modificarà quan de la liquidació d'algún Pressupost de l'Estat resulti alte-

rada la proporció a què es refereix la base anterior en més d'un 2 per 100.

c) Les delegacions d'Hisenda en les Provincies mancomunades abonaràn trimestralment a la Mancomunitat el tant per 100 establert dels ingressos realitzats.

Tant en el cas de prevaler aqueix sistema de compensació o altre semblant, o, com en el de cessió de contribucions directes, sempre que l'Estat faci un Pressupost extraordinari cobert amb un emprèstit, per a atendre en les provincies de règim comú els serveis delegats a la Mancomunitat, s'augmentarà la cessió d'ingressos de l'Estat en una quantitat equivalent al servei d'interessos i amortització de la part que li hauría tocat de l'emprèstit de no existir la delegació a la Mancomunitat. La proporció es fixarà prenent per base la relació entre el que tributin, per tots conceptes, les Provincies de règim comú i les Provincies mancomunades.

III. S'autoritza al Consell Permanent per a fixar les facultats i els serveis que dintre cada una de les categories de funcions expressades convingui demanar.

IV. S'encarrega al Consell Permanent fer les gestions necessaries per a convenir amb el Govern la major suma possible d'aquestes facultats i d'aquests serveis, amb les compensacions equivalents, i aconseguir la corresponent aprovació legislativa.

Palau de la Generalitat, 29 de maig de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

AMPLIACIÓ DE DELEGACIONS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya:
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 25 de novembre de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

S'adiciona a les funcions i serveis a demanar a l'Estat, per sa delegació a la Mancomunitat, aprovats en la sessió de 29 de maig de 1914, en iguals termes que en l'acord esmentat consten respecte de la compensació econòmica, autorització i encàrrec al Consell per a llur fixació i gestió, els referents als rams següents: *A)* Aigües. *B)* Mines. *C)* Caça. *D)* Pesca (fluvial i marítima). Piscicultura. Ostricultura.

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joan María Roma

TREBALLS PÚBLICS

AUTORITZACIÓ AL CONSELL PERMANENT PER A FORMALITZAR UN CONVENI AMB L'ESTAT

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 28 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. S'aprova la relació de camins veïnals feta pel Consell.

II. S'autoritza al Consell perquè pugui formalitzar, dintre dels tipus de subvenció que concedeixi la Direcció General d'Obres Públiques i amb les condicions que es cregui necessaries, la proposició per a contracte directe que el Consell ha presentat en el concurs de camins veïnals verificat el 25 de maig de 1914.

III. Per als efectes del compliment de dit contrac-

te, la Mancomunitat contreu la obligació de consignar en sos Pressupostos la quantitat anyal que resulti ésser necessaria.

Palau de la Generalitat, 28 de maig de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

RELACIÓ ADJUNTA PER A LA CONSTRUCCIÓ DE CAMINS VEÏNALS AMB SUBVENCIÓ DE L'ESTAT A CATALUNYA

Relació dels camins veïnals i ponts econòmics la construcció dels quals es proposa contractar amb l'Estat en el pròxim concurs de subvencions.

PROVINCIA DE BARCELONA

Districte d'Arenys

	Km.
D'Olzinelles a Sant Celoni.....	4'000
De Fogàs de Tordera a Tordera.....	4'000
De Fogàs de Montclús a Sant Celoni.....	9'500

Districte de Berga

De Santa María de Marlés a la carretera de Vich a Gironella.....	3'000
De La Nou, per La Baells, a la de Montesquiu a Berga.....	8'000

	Km.
De Sant Martí del Bas a la carretera de Prats de Llussanès a Sant Quirze	1'500
De Montclar de Berga al camí d'Espunyola a Puigreig	2'800
De Llusà a la de Prats de Llussanès a Sant Quirze	3'000
De Brocà a la carretera de Solsona a Ribes	3'500
De La Quart a l'estació d'Olvàn	3'000
De Valldàn a Sant Llorenç de Morunys al límit amb Lleida	6'500
De Fígols a la carretera de Solsona a Ribes	6'000
De Viver a Navàs (tros segón)	6'000

Districte d'Igualada

D'Orpí al camí del Carme a la carretera de Valls a Igualada	3'000
D'Argensola a la carretera de Madrid a França	4'000
De Espoia a la carretera d'Igualada a Sitges	4'000
De Rubió (Perafita) a Prats de Rei	6'500
De Sant Pere Salavinera a Calaf	4'000

Districte de Manresa

De Sant Vicens de Castellet a Pont de Vilumara	5'000
De Castelladral (Sant Cugat del Recó) a la carretera de Sant Fructuós a Berga	6'000
De Sant Salvador de Guardiola a la carretera del Bruch a Manresa	3'500
De Castellfullit del Boix a Manresa	10'000

	Km.
De Castellgalí a la carretera d'Esparraguera a Manresa	1'500
De Gaià a la carretera de Sant Fructuós a Berga	5'000

Districte de Sabadell

De Santa Perpetua de la Moguda a la carretera de Barcelona a Ribes	2'400

Districte de Sant Feliu de Llobregat

De Sant Just Desvern a la carretera de Madrid a França	1'500
Pont sobre el riu Noia en el camí de Gelida a Sant Llorenç d'Hortons.	

Districte de Vich

De Sant Joàn de Fàbregues (Rupit) a la carretera de Vich a Olot	3'000
De Castellcir a Castelltersol	8'000
De Seva al Brull	4'000
De Sobremunt a Sant Boi de Llussanès	1'500
De Tabèrnoles a la carretera de Vich a Roda	4'000

PROVINCIA DE GIRONA

Districte de Girona

D'Albons a entroncar amb la carretera de Corsà a Figueres	1'500
D'Armentera a la carretera de Corsà a Figueres	2'500

	Km.
De Camós (Sant Vicens) a entroncar amb la carretera de Girona a Olot	4'000
De Canet d'Adri a entroncar amb la carretera de Girona a Les Planes	5'000
De Fontcuberta a Banyoles	3'000
De Garrigoles a Vilopriu	3'000
De Juià a entroncar amb la carretera de Girona a Palamós	3'500
De Palau Sacosta a Girona	2'000
De Sant Julià de Ramis a entroncar amb la carretera de Madrid a França	1'000
De Sant Mori a entroncar amb la carretera de Ventalló a Banyoles	2'000
De Saus a entroncar amb la carretera de Ventalló a Banyoles en Camallera	2'000
De Viladesens a entroncar amb la carretera de Madrid a França	2'500
De Vilademuls a entroncar amb la carretera de Madrid a França	5'000
De Sant Daniel a Girona	2'000
De Sant Andreu de Terri a entroncar amb la carretera de Girona a Olot	3'000
De Palol de Rebardit a la carretera de Girona a Olot	1'000

Districte de La Bisbal

De Casavells a entroncar amb la carretera de Girona a Palamós per Corsà	2'700
De Castell d'Empordà a La Bisbal	2'400
De Fontanilles a entroncar amb la carretera de Vilademat a Palafrugell	3'000

	Km.
De Fonteta a entroncar amb la carretera de Girona a Palamós	2'000
De Foixà a la carretera de Girona a Palamós	3'000
De Gualta a entroncar amb la carretera de Vilademat a Palafrugell	2'000
De La Pera a entroncar amb la carretera de Girona a Palamós	1'000
De Monells a la carretera de Girona a Palamós	1'500
De Palau Sator a entroncar amb la carretera de Bagur a Torrent, en Torrent	5'500
De Serra a la carretera de Corsà a Figueres	4'000
D'Ullastret a entroncar amb la carretera de Girona a Palamós en Vulpellach, passant per Peratallada i Canapost	8'000
De Sant Sadurní a La Bisbal per Cruhilles	5'000
De Vall-llòbrega a la carretera de Girona a Palamós	1'500

Districte de Figueres

D'Alfar a Figueres	2'500
De Santa Leocadia d'Algama a entroncar amb la carretera de Madrid a França	1'200
De Les Escaules a Pont de Molins	5'000
De Cabanelles a la carretera de Besalú a Roses	2'500
De Palau de Santa Eularia a Sant Miquel de Fluvià	3'000
De Selva de Mar a entroncar amb la carretera de Port de la Selva a Llansà	2'000
De Riumorts a entroncar amb la carretera de Corsà a Figueres	1'500

	Km.
De Tarabaus a la carretera de Besalú a Roses	1'560
De Ciurana a Vilamalla	4'000
De Crespià al Pont d'Esponellà	1'500
De Garrigàs a Sant Miquel de Fluvià	5'000
De Vilamacolum a la carretera de Corsà a Figueres	1'000

Districte d'Olot

De Baget a Tortellà	17'000
De Bassagoda a Tortellà	16'000
De Parroquia de Besalú a entroncar amb la carretera de Girona a Olot	2'500
De Beuda a Besalú	5'000
De Sant Aniol de Finestres a Les Planes	5'500
De Maià a Besalú	5'500
D'Oix a Castellfullit de la Roca	6'500
De Sales a Tortellà	1'500

Districte de Puigcerdà

D'Urús a la carretera de Ribes a Puigcerdà pels pobles de Das i Alp	5'500
De Setcases a Camprodón, passant pels pobles de Tragurà, Vilallonga i Llanàs	18'000
De Les Lloses a Ripoll	12'500
De Maranges a entroncar amb la carretera de l'Estat de Puigcerdà a Lleida	6'000
De Molló a Camprodón	7'000
D'Ogassa a Sant Joàn de les Abadesses	6'500
De Palmerola a Ripoll per Viladonja	16'000
De Pardines a Ribes	6'000
De Vilalovent a Puigcerdà per Aja	4'500

	Kms.
Districte de Santa Coloma de Farnés	
De Brunyola a la carretera de Santa Coloma de Farnés a Sant Joàn de les Abadesses.	1'500
De Sant Feliu de Buxalleu a la carretera d'Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.....	2'500
De Susqueda a entroncar amb la carretera de Santa Coloma a Sant Joàn.....	10'000
D'Espinelves a Viladrau.....	3'500
De Massanet de la Selva a Sils.....	3'500
De Massanes a Hostalrich.....	3'000
De Riells a Breda	5'000
De Sant Andreu Salou a entroncar amb la carretera de Madrid a França.....	5'500
De Vilovi a la carretera de Barcelona a França.....	4'500
PROVINCIA DE LLEIDA	
Districte de Balaguer	
De Puigvert d'Agramunt a Agramunt.....	3'000
De Montclar a la carretera d'Artesa a Montblanch	3'000
De Corsà per Agulló i Millà a la carretera de Balaguer a la frontera.....	15'000
De Tragó de Noguera, per Alberola i Tartareu, a la carretera de Balaguer a la frontera	20'000
De Santalinya a la carretera de Balaguer a la frontera	4'000
De Tudela a la carretera de Lleida a Puigcerdà	4'000
De Doncell a la d'Artesa a Montblanch....	4'000

	Km.
D'Oliola a la de Lleida a Puigcerdà	4'000
De Bellmunt a la carretera de Tàrrega a Balaguer.....	2'000
De Castellserà a la carretera de Tàrrega a Balaguer	2'000
De Penelles a la carretera de Tàrrega a Balaguer	2'000
De Tornabous a la carretera de Tàrrega a Balaguer.....	1'000
De Térmens a la de Lleida a Balaguer.....	1'000
De Vallfogona a la de Lleida a Balaguer .	1'000
D'Ibars de Noguera a la de Balaguer a Tamarite	3'000
De Vilanova de Segrià a la de Lleida a Pont de Suert	5'000
De Sant Llorenç de Mongay a entroncar amb la carretera o camí de Vilanova de la Sal en Gerp a Balaguer	6'000
De la Guardia d'Urgell a la carretera de Balaguer a Tàrrega.....	3'000
De Santa María de Montmagastrell a la d'Artesa a Montblanch	2'000
Pont de Corsà sobre el Ribagorçana.	
De Rubio, per Montsonís, a Artesa de Segre	6'000
Pont d'Ibars de Noguera sobre el Ribagorçana.	
Pont de Rentiscrera sobre el Segre.	
D'Andani (Alfarraz) a la carretera de Lleida a Pont de Suert	4'000
De Baldomà a la carretera d'Artesa a Tremp	6'000
De Cabanabona a la de Calaf a Pons	5'000

	Km.
De Torre de Fluvià (Cubells) a la de Lleida a Puigcerdà	4'000
De Santa María de Meia a la provincial de Vilanova de Meia a Alentorn	4'000
De Torrelameo fins a l'estació ferrocarril Menàrguens	8'000
D'Alòs de Balaguer a Baldomà	6'000
De Sant Llorenç de Mongai i Gerp a Balaguer	7'000

Districte de Lleida-Borges

De Castellnou de Seana a la carretera de Bellpuig al Tallat	3'000
De Masalcoreig a la carretera de Serós	4'000
De Graja d'Escarpe a la carretera de Serós	6'000
De l'estació del ferrocarril de Lleida a Torrelameo per Corbins	12'000
D'Alamús a la carretera de Madrid a França	2'000
De Puig-gros a la de Mollerusa a Flix	2'000
De Montoliu a la carretera de Lleida a Flix	2'000
De Sunyé a la carretera de Lleida a Flix	3'000
Del quilòmetre quart de la carretera de Lleida a Flix, per Alfes, Alcano, Aranyena, Soleres i Torms, a Juncosa	35'000
De Torrebesses a la carretera de Lleida a Flix	4'000
De Bobera a la Granadella	4'000
De Mollerusa a Palau i Fondarella	4'000
De Malpartit (Alpicat), per La Saira (Almacelles), a l'estació de Raimat	4'000
D'Espluga a Fuelleda	4'000
D'Espluga, per Omellons i Florestà, a Borges	15'000

	Km.
D'Espluga a la carretera de Bellpuig al Tallat	8'000
De Torregrossa a l'estació del ferrocarril de Juneda	3'000
D'Almatret a Maials	12'000
De Juncosa a la carretera provincial de Cervià a Vinaixa	15'000
De Juncosa a Albages a entroncar amb la carretera de Mollerusa a Flix	10'000
De Pobla de Ciervols a la carretera de Reus a Fraga	6'000

Districte de Seu d'Urgell

De Lles a la carretera de Lleida a Puigcerdà	6'000
De Prullans a la carretera de Lleida a Puigcerdà	2'000
D'Ellar, per Talltendre, a la carretera de Lleida a Puigcerdà	8'000
De Montellà a la carretera de Lleida a Puigcerdà	1'500
De Toloriu a la carretera de Lleida a Puigcerdà	4'000
De Cava a la carretera de Lleida a Puigcerdà	12'000
D'Alàs a la carretera de Lleida a Puigcerdà	1'000
De Serch i Ortodó a Seu d'Urgell	6'000
D'Arcabell a la carretera de Seu a Andorra	4'000
D'Ars a la carretera de Seu a Andorra	6'000
D'Arcabell a la de Lleida a Puigcerdà	2'000
De Guils a Noves	5'000
De Pallerols a la carretera de Lleida a Puigcerdà	10'000

	Km.
De Tahús a La Guardia i a la carretera de Lleida a Puigcerdà	15'000
De Cabó a Organyà	3'000
De Figols a Organyà	2'000
De Tuixent a Fórnols	24'000

Districte de Solsona-Cervera

De Solsona a Sant Llorenç per Lladurs, Oden i Guixes	30'000
De Solsona a Biosca per Llanera a la carretera de Folques a Jorba	28'000
De Pinós a Solsona a entroncar amb el de Solsona a Biosca	14'000
De Peramola a Oliana	6'000
De la carretera de Guisona a Biosca, per Masoteres, a Sant Guim de la Plana	6'000
D'Omells de Nogaia a la carretera de Bellpuig	8'000
De Rocafort a Cervera	4'000
De Ciutadilla a Sant Martí de Maldà, per Nalech, Rocafort i Vilet	9'000
Pont econòmic sobre el riu Noguera Ribagorçana a Vilaller	
De Guisona a Tartaull i Palau de Torà, per Masoteres	11'000
De la carretera de Lleida a Pont de Suert a l'estació d'Almacelles	16'000
De Talladell a Tàrrega	2'000
De Tragó de Noguera, per Boig, a la carretera de Balaguer a Tamarite, en Segerri	24'000
De Montblanquet (Vallbona) a la carretera del Tallat	4'000
De Sant Llorenç de Morunys a Alinyà	10'000

	Km
Districte de Sort	
De Tabescàn a Llaborsi	25'000
De Rubió per Soriguera a Sort	18'000
De Bahent a Gerri	6'000
De Surp a Caregue a Rialp	10'000
De Montcortès i Peramea a la carretera de Balaguer a la frontera	8'000
De Monrós a Torre de Capdella	2'000
De Malmercat, per Saberneda, a Sort	10'000
D'Estach a la carretera de Balaguer a la frontera	2'000
De Son a la carretera de Balaguer a la frontera	2'000
De Senterada a Montcortès	6'000
Districte de Tremp	
D'Aramunt a entroncar a Pobla de Segur amb la carretera de Balaguer a la frontera, passant per Sant Martí	12'000
De Sant Esteve de la Sarga, per Alsina, Miró i Estorn, al camí veïnal de Guardia de Tremp a la carretera	30'000
De Sant Miquel de la Vall, per Llimiana, a entroncar, en *el Pago*, amb la carretera de Balaguer a la frontera	20'000
De Serradell, per Erinyà, a entroncar amb el el pont de Pobla de Segur a Senterada	6'000
Pont de Ribert.	
De Sant Cerní per Gabet, Fontsagrada, a la carretera d'Artesa de Segre a Tremp	10'000

	Km.
D'Abella de la Conca a la carretera en Sant Romà	10'000
D'Orcau, passant per Bastús, a Sant Romà d'Abella (carretera)	10'000
De Sapeira, per Gurp, a la carretera de Balaguer a la frontera	20'000
D'Ortoneda i Claverol a Pobla	15'000
De Malpàs i Gotarta a Pont de Suert	5'000
De Bohí a Pont de Suert	20'000
De Vilaller a Pont de Suert	12'000
De Senterada a Pont de Suert	30'000
De Viu de Llevata a Malpàs	8'000
De Durro a Barruera	4'000
De Taull a Bohí	3'000
De Capdella a Taull	20'000
De Les Iglesies a Sarroca de Bellera	4'000
Districte de Viella	
De Montgarri a Salardú en la carretera de Balaguer a la frontera	12'000
De Bagergue, per Unyà, a la carretera de Balaguer a la frontera	4'000
De Gessa a la carretera de Balaguer a la frontera	0'500
D'Artías a la carretera de Balaguer a la frontera	0'500
De Garós a la carretera de Balaguer a la frontera	0'500
De Casau a la carretera de Balaguer a la frontera	3'000
D'Artiga de Lin per Gausac a Viella	10'000

	Km.
De Vilach a la carretera de Balaguer a la frontera	1'500
De Vila a la carretera de Balaguer a la frontera	1'000
D'Arros a la carretera de Balaguer a la frontera	1'000
D'Arres a la carretera de Balaguer a la frontera en el pont del Salt del Llop	4'000
De Vilamós a la carretera de Balaguer a la frontera en el pont del Barradós	4'000
De Las Bordas a ídem ídem	0'500
De Portillón a ídem ídem	4'000
De Canejàn a ídem ídem	4'000
De Bausent a ídem ídem	4'000
Pont de Betlàn en el Garona.	
Pont d'Aubert en el Garona.	
Pont de la Bordeta en el Garona.	
De Sant Joàn de Toràn i Pradets a la carretera de Balaguer a la frontera	8'000
D'Arres a Vilamós	3'000
Pont de la Llana sobre el riu Garona, en terme de Lés.	

Provincia de Tarragona

Districte de Tarragona

De Vespella a la carretera de Pont d'Armentera a Altafulla	3'000

	Km.
Districte de Tortosa	
De la carretera de Castelló a Tarragona, en el quilòmetre 105, a Freginals	1'000
De la carretera de Santa Bàrbara a la Cenia, per la Galera, a Godall	3'000
De Mas de Barberans a la general de Castelló a Tarragona	15'000
D'Alfara a la carretera de Gandesa a Tortosa	7'000
De Godall a la carretera general de Castelló a Tarragona	8'000
De Pauls a la carretera de Gandesa a Tortosa	8'000
Districte de Reus	
D'Albiol a la Selva	7'000
De Musara a Vilaplana	4'000
Districte de Montblanch	
De Santa Perpetua a Santa Coloma de Queralt	10'000
De Ceballà a la carretera de Cervera a Rocafort de Queralt	3'000
De Capafons a Montreal	8'000
De Rojals a Montblanch	8'000
De Febró a Musara	6'000
De Forés a la carretera de Sarreal a la d'Artesa a Montblanch	5'000
De Passanant a Forés	3'000
De Montbrió de la Marca a la carretera de Montblanch a Santa Coloma de Queralt	3'000

	Km.
Districte de Falset	
De Margalef a Bisbal de Falset	5'000
De García a Molà	10'000
De Torre de l'Espanyol a Vinebre	5'000
De Vinebre a Ascó	3'000
De La Figuera a Vilella-baixa	3'000
De La Palma, per Bisbal de Falset i Cabacés, a Vilella-baixa	25'000
De Lloà a Torroja per Gratallops	10'000
D'Argentera a Dosaigues i a l'estació del ferrocarril	3'000
De Colldejou a Pradell per Torre de Fontaubella	10'000
De Vilanova d'Escornalbou a Montroig	6'000
De Cabacés a la general d'Espluga a Flix per Escala-Dei	6'000
De Torroja a Porrera	9'000
De Margalef, per Hort de Secà, a la Venta de la Llena, a la carretera de Reus a Cornudella	10'000
De Vilella Alta a la carretera d'Espluga de Francolí a Flix	2'000
Districte de Valls	
De Figuerola a Pla de Cabra	3'000
De Milà a la carretera general d'Alcover a Santa Creu de Calafell	2'000
De l'estació del ferrocarril a Nulles, per Puigpelat, a la carretera general d'Alcover a Santa Creu de Calafell	9'000

	Km.
De Garidell a la general de Lleida a Tarragona	0'300

Districte de Vendrell

De Sant Vicens de Calders a la general de Tarragona a Barcelona, a l'estació del ferrocarril	4'000
De Montmell a la general d'Alcover a Santa Creu de Calafell, per Juncosa.....	7'000

Districte de Gandesa

D'Ascó a Fatarella	11'000
De Ribarroja a Fatarella	11'000
De Flix a Fatarella	11'000
De Ribarroja a entroncar amb la carretera de Lleida a Flix, per Mócals.	

AUTORITZACIÓ AL CONSELL PERMANENT PER A SALDAR ELS DEUTES CONTRETS AMB L'ESTAT PER LES DIPUTACIONS DE LLEIDA I TARRAGONA EN QUANT A LA CONSTRUCCIÓ DE CAMINS, REQUISIT INDISPENSABLE PERQUÈ PUGUIN AQUESTES PROVINCIES CONCÓRRER AL CONCURS DE SUBVENCIONS OBERT PER L'ESTAT

Acord regularitzant la situació de les Diputacions de Lleida i Tarragona

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya; Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 6 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

S'autoritza el Consell Permanent perquè pugui tractar amb el Govern i formalitzar en les condicions que cregui més convenients l'oportú conveni sobre la forma de saldar els deutes contrets per les Diputacions

de Lleida i Tarragona per incompliment de les Bases estipulades en els contractes celebrats amb l'Estat per a la construcció de camins veïnals; mitjançant que les dites Diputacions abonin anyalment a la Mancomunitat les quantitats que aquesta s'obligui a pagar a l'Estat per aquest concepte.

Palau de la Generalitat, 6 de maig de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba
Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joan María Roma

FORMACIÓ DELS PROJECTES DE CAMINS SUBVENCIONATS PER L'ESTAT. REIAL ORDRE DE 1.r DE JUNY DEL 1914 I REIAL ORDRE DE 20 DE JULIOL ACLARANT-LA A PETICIÓ DE LA MANCOMUNITAT

Reial ordre sobre la formació dels projectes de carreteres i camins veïnals

MINISTERIO DE FOMENTO

Ilmo. Sr.: Disponiendo el párrafo 1.º, artículo 10, del Reglamento para la ejecución de la ley de Caminos vecinales vigente, que los proyectos puedan ser redactados por cualquiera de las dos partes contratantes, y habiéndose presentado en diferentes provincias, en el concurso celebrado el 25 de mayo último, proposiciones para las cuales las entidades interesadas solicitan construir las obras:

Considerando que de redactarse los proyectos por las entidades interesadas se requeriría la confrontación por la Jefatura de Obras Públicas de aquellos en que el Estado no haya intervenido, según previe-

ne también la mencionada disposición del Reglamento, lo cual se evita redactando la Jefatura de Obras Públicas los proyectos, abreviando así la tramitación.

S. M. el Rey (q. D. g.) ha tenido a bien disponer que los proyectos de caminos vecinales y puentes correspondientes a las proposiciones que se admitan en el concurso celebrado el 25 de mayo último, para las cuales las entidades interesadas soliciten construir las obras, se redacten por las Jefaturas de Obras Públicas de la provincia donde las mencionadas proposiciones se hayan presentado.

Lo que de Real orden comunico a V. I. para su conocimiento y efectos consiguientes. Dios guarde a V. I. muchos años. Madrid, 1.º de junio de 1914. — *Ugarte*.

Ilmo. Sr. Director general de Obras Públicas.

(*Gaceta* del 3 de juny de 1914.)

Reial ordre aclaratoria de l'anterior

MINISTERIO DE FOMENTO

Ilmo. Sr.: Vistas las peticiones formuladas por algunas entidades respecto a la Real orden de 1.º de junio, sobre proyectos de caminos vecinales, y no habiendo inconveniente en que los redacten los Ingenieros que se hallen al servicio de las mismas, ya que los intereses públicos resultan suficientemente garantidos mediante la detenida confrontación que han de realizar los Ingenieros del Estado,

S. M. el Rey (q. D. g.) se ha servido disponer lo siguiente:

1.º Se aplicará para redacción de proyectos de caminos vecinales la Real orden de 1.º de junio, siempre que la entidad peticionaria no disponga de personal suficiente de Ingenieros de caminos y del auxiliar facultativo de Obras Públicas para realizarla con la rapidez y garantía de acierto conveniente, a juicio de la Dirección general de Obras Públicas, en cuyo caso podrá accederse a que dichos Ingenieros redacten los proyectos si así se solicita.

2.º Esa Dirección general dictará a las Jefaturas de Obras Públicas que deben efectuar la confrontación, cuantas instrucciones juzgue oportunas para aunar la escrupulosidad del trabajo con la rapidez de su ejecución.

Lo que de Real orden comunico a V. I. para su conocimiento y efectos consiguientes. Dios guarde a V. I. muchos años. Madrid, 20 de julio de 1914. — *Ugarte.*

Sr. Director general de Obras Públicas.

(*Gaceta* del 26 de juliol de 1914.)

REIAL ORDRE FIXANT LA PROPORCIONALITAT DE LES SUBVENCIONS DEL SEGÓN CONCURS

Ilmo. Sr.: De conformidad con el artículo 3.º, párrafo 2.º, de la ley de Caminos vecinales, y al principio lógico y natural de que no pueda pedir una entidad más subvención que el importe del crédito total concedido para subvenciones a la provincia y considerándola, por tanto, limitado al mismo si lo excediera, resulta que el crédito asignado para el segundo concurso a las provincias de Barcelona, Gerona y Tarragona, debe distribuirse entre los pueblos que han acudido por libre concurso y la Mancomunidad de Cataluña que ha pedido la celebración de contratos, en proporción a las siguientes cantidades respectivas: 341,349 y 533,750 pesetas; 996,019 y 406,250; 973,660 y 433,000 pesetas.

En su vista, y no habiendo acudido al segundo concurso en la provincia de Lérida más que la citada Mancomunidad; S. M. el Rey (q. D. g.) se ha servido disponer:

1.º Que se asignen los siguientes créditos para subvenciones de caminos vecinales en las provincias que se indican:

Barcelona. — Para proposiciones de libre concurso de los pueblos, 208,200 pesetas, y a la Mancomunidad de Cataluña, 325,550 pesetas.

Gerona. — Para los mismos conceptos, respectivamente, 279,900 y 126,350 pesetas.

Lérida. — A la Mancomunidad de Cataluña, 693,000 pesetas.

Tarragona. — Para libre concurso 299,700 pesetas, y a la citada Mancomunidad 133,300 pesetas.

2.º Se admiten provisionalmente, dentro del crédito asignado para proposiciones de libre concurso en cada una de dichas provincias, las proposiciones presentadas en el segundo concurso, celebrado el 25 de mayo último, en las cuales se ha ofrecido mayor baja a la subvención que corresponde a los respectivos caminos.

3.º Se adjudica provisionalmente para la construcción de cada camino la subvención que se indica.

4.º Si del examen consecutivo para la admisión definitiva de los documentos presentados y de los que por prescripción reglamentaria se reclamen, no fuese aceptada alguna proposición, no conservará el peticionario ningún derecho por haber figurado en la adjunta relación.

5.º Se procederá con urgencia a la redacción de los proyectos.

6.º La Mancomunidad de Cataluña reducirá los caminos pedidos a los que quepan por su importe de subvención, dentro de los créditos antes citados, y propondrá a la Dirección General de Obras públicas las cláusulas para el contrato que deba celebrar con

el Estado para la construcción de dichos caminos que se adjudiquen.

Lo que de Real orden comunico a V. I. para su conocimiento y efectos consiguientes. Dios guarde a V. I. muchos años. Madrid, 12 de de septiembre de 1914.

UGARTE

(*Gaceta de Madrid* del dia 16 de setembre de 1914.)

SEGUNDO CONCURSO DE CAMINOS VECINALES Y PUENTES ECONÓMICOS

Relación de proposiciones admitidas provisionalmente de las provincias que se indica.

PROVINCIA DE BARCELONA

DESIGNACIÓN DEL CAMINO	Baja media de subvención — Tanto %	Subvención total deducida la baja — Pesetas	Anticipo solicitado — Pesetas
Puente económico sobre el río Besós en el camino vecinal de Vallromanas (Montornés) a Montmeló.....	33'09	26,715'00	4,400'00
Camino vecinal de Aviá a la estación de Olván al tranvía de Manresa a Berga.....	24'05	39,510'00	»
Idem de Tiana a empalmar con la carretera de Badalona a Mollet.	23'06	48,815'27	8,213'00
Idem del caserío de Borall a la carretera provincial de San Boy a La Llacuna.....	14'02	21,648'00	8,418'90
Idem de Vallromanas a Montmeló.	8'07	16,427'00	6,000'00
Idem de la estación apeadero de Palausolitar y Plegamans hasta la Sagrera.....	7'01	6,520'00	1,000'00
TOTALES.....		159,635'27	28,031'90

PROVINCIA DE GERONA

Designación del camino	Baja media de subvención — Tanto %	Subvención total deducida la baja — Pesetas	Anticipo solicitado — Pesetas
Arenys de Ampurdá a la carretera de Madrid a Francia, por Garriga	22'89	33,680'00	14,560'00
Mayá a la carretera de Besalú a Rosas	22'22	9,800'00	4,200'00
Montagut a Tortellá	18'93	34,041'20	14,120'40
Alpe a la estación del ferrocarril de Ripoll a Puigcerdá	16'16	15,820'00	6,328'00
Beuda a la carretera de Besalú a Rosas	13'60	35,700'00	13,406'00
Camprodón a Setcasas, por Planas y Vilallonga	12'58	110,880'00	28,610'00
Surroca (término municipal de Orgassa) a San Juan de las Abadesas	11'47	43,000'00	13,800'00
Totales		282,921'20	95,024'40

PROVINCIA DE TARRAGONA

Designación del camino	Baja media de subvención — Tanto °/₀	Subvención total deducida la baja — Pesetas	Anticipo solicitado — Pesetas
Puente sobre el barranco de San Roque	70'23	8,000'00	2,600'00
Milá a la carretera de Tarragona.	26'47	2,100'00	»
Alfara al barrio de Regués (Tortosa)	17'75	50,850'24	10,000'00
Capsanes a Marsá	16'67	11,877'36	»
Estación de Ametlla a la carretera de Castellón	14'29	24,000'00	»
San Vicente a Vendrell	10'96	10,918'42	4,135'88
Límite de la provincia a Santas Creus	10'00	64,666'80	23,950'00
Ares a la carretera de Beceite	10'00	57,348'00	»
Totales		229,760'82	40,685'88

Madrid, 12 de septiembre de 1914. — *El Director General*, A. Calderón.

(*Gaceta* del 16 de setembre de 1914.)

CONVENI ENTRE LA DIRECCIÓ GENERAL D'OBRES PÚBLIQUES I LA MANCOMUNITAT PER A LA CONSTRUCCIÓ DELS CAMINS VEÏNALS RELACIONATS, AMB SUBVENCIÓ DE L'ESTAT

Pliego de condiciones estipuladas entre la Dirección General de Obras Públicas y la Mancomunidad de Cataluña, para la construcción de caminos vecinales y puentes económicos subvencionados por el Estado, en virtud del segundo Concurso, celebrado el día 25 de mayo de 1914

1.º El Estado y la Mancomunidad de Cataluña convienen la construcción, con arreglo a las presentes condiciones, y en su defecto y complemento a las disposiciones de la Ley de 29 de junio de 1911, del Reglamento para su ejecución de 23 de julio del mismo año, y del Real decreto de 27 de marzo último, de los siguientes caminos vecinales y puentes económicos que figuran en la relación, presentada por la Mancomunidad, del segundo Concurso de subvenciones:

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
	PROVINCIA DE BARCELONA		
35	De Valldán a San Lorenzo de Morunys al límite de la provincia con Lérida.....	6'500	72,072
39	De Viver a Navás (trozo segundo).....	6'000	60,120
37	De S. Salvador de Guardiola a la carretera del Bruch a Manresa.	3'500	38,937'60
29	De Castellgalí a la carretera de Esparraguera a Manresa	1'500	11,760
18	De San Pedro Salavinera a Calaf.....	5'000	47,040
21	De Seva al Brull.....	4'000	45,596
13	De Fogás de Tordera a Tordera	6'000	53,760
26	De Orpí al camino de Carme a la carretera de Valls a Igualada.	3'000	32,256
	Total.....		361,541'60
	PROVINCIA DE GERONA		
33	De Canet de Adri a la carretera de Gerona a Las Planas.....	5'000	31,200

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
36	De Fonteta a Vulpellac.	0'600	2,916
54	De Fontanilles a la carretera de Viladomat a Palafrugell.....	3'000	15,120
81	De Urús a la carretera de Ribas a Puigcerdá.	3'000	23,520
41	De Mayá a Besalú.....	3'000	22,176
56	De Selva de Mar al Port de la Selva.....	2'000	12,096
61	De Riumorts a la carretera de Corsá a Figueras	1'500	7,056
46	De San Felío de Buxalleu a la carretera de Hostalrich a San Hilario	2'500	12,480
	De Casavells a la carretera de Corsá a Figueras	1'000	4,704
	De Brunyola a la carretera de Santa Coloma a San Juan.....	1'500	7,488
	Total.....		138,756
	PROVINCIA DE LÉRIDA		
1	De Montellá a la carretera de Lérida a Puigcerdá	2'000	8,736

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
2	De Puigvert de Agramunt a Agramunt...	2'000	6,600
4	De Tudela a la carretera de Lérida a Puigcerdá	3'000	10,080
9	De Masalcoreig a la carretera de Serós....	4'000	14,976
13	De Torregrossa a la estación del ferrocarril de Juneda.....	3'500	13,608
14	De Almatret a Mayals.....	4'000	16,224
21	De Bahent a Gerri....	5'000	23,520
22	De Aramunt a empalmar a Pobla de Segur con la carretera de Balaguer a la frontera, pasando por San Martín (sección de Aramunt a Claverol)	6'000	24,192
23	De Serradell por Erinyá a empalmar con el puente de la carretera de Pobla de Segur a Senterada	4'000	14,112
24	De San Cerni por Gabet y Fontsagrada, a la carretera de Artesa a Tremp.....	4'500	18,144
29	Puente sobre el Garona en Aubert.....	3'000	12,096

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
34	De Santa Linya a la carretera de Balaguer a la frontera.....	4'000	14,112
35	De Doncell a la carretera de Artesa a Montblanch	4'000	16,128
36	De Oliola a la carretera de Lérida a Puigcerdá.....	4'000	14,976
46	Puente sobre el Noguera Ribagorzana en Corsá		12,800
49	Puente sobre el Noguera Pallaresa, emplazado en el lugar denominado Rentiscrera, Rubió		24,452
56	De la estación del ferrocarril de Lérida a Torrelameo, por Corbins, con un puente sobre el Noguera Ribagorzana	2'000	60,927
57	De Alamis a la carretera de Madrid a Francia.	3'000	12,096
59	De Montoliu a la carretera de Lérida a Flix..	0'500	2,016
58	De Puiggrós a la carretera de Mollerusa a Flix	0'500	2,520

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
60	De Sunyé a la carretera de Lérida a Flix....	3'00	13,104
61	De Torrebeses a la carretera de Lérida a Flix.	4'000	17,472
63	De Mollerusa a Palau y Fondarella	4'000	18,816
66	De Juncosa a la carretera provincial de Cervià a Vinaixa....	9'000	30,240
68	De Prullans a la carretera de Lérida a Puigcerdá	2'000	10,080
70	De Toloriu a la carretera de Lérida a Puigcerdá	2'000	7,392
83	De Peramola a Oliana con un puente sobre el Segre (solamente el puente).....		20,520
86	De Ciutadilla a San Martín de Maldá, por Nalec, Rocafort y Vilet.	9'000	30,000
89	De San Lorenzo de Morunys a Llinás (provincia de Barcelona).	12'000	42,336
93	De Murós a Torre de Capdella	3'000	10,080
96	De Sau a la carretera de Balaguer a la frontera.....	4'000	29,568

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O FUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
98	De San Esteban de la Sarga, por Alsina, Moro y Estorn, al camino vecinal de Guardia de Tremp a la carretera (sección de Guardia a Estorn)...	2'500	10,080
99	De San Miguel de la Vall, por Llimiana, a empalmar en el Pago con la carretera de Balaguer a la frontera, con un puente sobre el Noguera Pallaresa (primera sección de Llimiana a la carretera de Balaguer a la frontera)	4'000	24,863'94
113	De Gesa a la carretera de Balaguer a la frontera	0'500	2,016
118	De Vilach a la carretera de Balaguer a la frontera	2'000	9,408
122	De Vilamós a la carretera de Balaguer a la frontera, en el puente de Vilamós.....	3'000	14,112
125	De Bordes a la carretera de Balaguer a la frontera	1'000	3,696

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
	De Caneján a la carretera de Balaguer a la frontera	8'000	32,256
132	De Guisona a Tartaull y Palou de Torá por Masoteras	11'000	42,781
30	De Torrelameo a la estación de Menárguens (trozo primero).....	5'000	11,557
84	De la carretera de Guisona a Biosca, por Masoteras, a San Guim de La Plana ..	3'000	17,712
45	De Estach a la carretera de Balaguer a la frontera	2'000	7,392
76	De Noves a Guils (trozo primero)	1'500	6,869'33
67	De Juncosa a Albagés, a enlazar con la carretera de Mollerusa a Flix (trozo primero).....	2'000	10,908
111	De Salardú a Montgarri (trozo primero).....	5'500	14,761'57
	Total.....		760,435'94

Número de orden de la proposición	NOMBRE DEL CAMINO O PUENTE	Longitud	Subvención del Estado
		Km.	Pesetas
	PROVINCIA DE TARRAGONA		
	De Puigpelat a Valls..	6'840	22,008
	De Montmell a la carretera general de Alcover a Santa Cruz de Calafell.....	5'000	25,728
	De Montbrió de la Marca a la carretera de Montblanch a Santa Coloma	4'200	21,504
	De Vespella a la carretera de Pont de Armentera a Altafulla.	2'800	19,353
	De Pauls a la carretera de Gandesa a Tortosa	10'000	30,720
	De la carretera de Tarragona a Castellón, en el kilómetro 104, a Freginals.....	1'425	7,339
	De Figuerola a Pla de Cabra	2'300	11,940'98
	De Ceballá a la carretera de Rocafort de Queralt a Cervera...	0'002	157'93
	Total.....		138,750'91

Si por consecuencia de los proyectos, las obras de los caminos y puentes adjudicados provisionalmente, importasen más que el crédito asignado a la Provincia, se concederá el suplemento de crédito a que haya lugar, y se rebajará en igual cantidad el crédito que le corresponda en el concurso siguiente. Por el contrario, si las obras de dichos caminos o puentes importaran menos que el crédito asignado a la Mancomunidad, así como también en el caso de que, por no haber expropiado los Ayuntamientos interesados los terrenos necesarios en época oportuna, o por cualquier otra causa fundada, desistiese, el Consejo Permanente de la Mancomunidad, de construir alguno de los caminos y puentes expresados, se aplicarán las cantidades que queden disponibles del referido crédito, a subvencionar, hasta donde permita, otro u otros caminos o puentes que designe la Mancomunidad, entre los presupuestos en dicho concurso, y que no han sido incluídos en la anterior relación.

2.º La Mancomunidad de Cataluña ejecutará en su totalidad las obras, incluso las fundaciones de los puentes, con arreglo a los proyectos aprobados por la Dirección de Obras Públicas, por contrata mediante subasta pública, aplicando para el caso de subastas desiertas, lo que previene la Ley de Administración y Contabilidad de la Hacienda Pública.

El Estado abonará a la Mancomunidad:

3.º *A)* En las obras de caminos vecinales, el tanto por ciento fijado en la columna número cinco de la proposición respectiva del coste total, según el proyecto aprobado definitivamente, salvo las rectificaciones por errores cometidos en la aplicación de la tabla de subvenciones.

B) En las obras de puentes abonará, por una

parte, el coste de las obras de cimentación, incluyendo los agotamientos, todo según los costes alzados de los proyectos que se aprueben definitivamente, y, por otra parte, la subvención correspondiente a la superestructura, subvención que se calculará en igual forma, expresada en el párrafo anterior *A)*, para los caminos.

4.º El coste total de construcción que sirve de base a este contrato, será el importe del presupuesto de contrata de las obras, según los proyectos, más el importe de todos los gastos de confrontación, inspección, recepción y liquidación de las obras por el Estado, incluyendo, en este concepto, también las cantidades que la Mancomunidad haya entregado a las Jefaturas de Obras Públicas, con destino a los gastos ocasionados por los reconocimientos, para calcular el coste alzado de los caminos y puentes respectivos.

5.º Los gastos de confrontación de los proyectos, los gastos de inspección por el Estado, recepción y liquidación por el mismo, serán añadidos al presupuesto de contrata, según tipos alzados, cuyo importe será directamente abonado por la Dirección de Obras Públicas a sus funcionarios, por mediación de las respectivas Jefaturas, de conformidad con la condición cuarta.

6.º Los proyectos presentados se redactarán por los Ingenieros de Caminos dependientes de la Mancomunidad, de conformidad con la Real orden de 20 de julio último, ateniéndose en especial a los formularios oficiales vigentes; pero en la forma más sencilla que sea posible, sin perjuicio para la buena ejecución de las obras.

Después de aprobados los proyectos presentados por el Consejo Permanente de la Mancomunidad, y

confrontados por el personal facultativo de Obras Públicas del Estado, se remitirán a la Dirección General, que comunicará a los respectivos Gobernadores las fechas en que los reciban.

7.º Las obras serán vigiladas por el personal facultativo de la Mancomunidad, con intervención de la Jefatura de Obras Públicas, cuando se trate de la recepción de las obras, entrega de los caminos al tránsito público e inspección de las fundaciones de los puentes, y, asimismo, de las demás obras si lo dispusiese la Dirección General.

8.º Al principio de cada semestre, se redactará una liquidación de las cantidades que deba abonar el Estado a la Mancomunidad por la subvención correspondiente a los kilómetros o parte de los puentes completamente terminados en el anterior, y el saldo que resulte adeudar el Estado se abonará antes de terminar el semestre respectivo, de conformidad a lo que se preceptúa en las condiciones 9.ª y 10.ª Los Ingenieros del Estado, sin embargo, certificarán trimestralmente a buena cuenta mediante comprobación de las relaciones valoradas presentadas por el Ingeniero de la Mancomunidad, incluyendo solamente las obras abonables con arreglo al cuadro de precios, número 1, del formulario vigente, menos un diez por ciento del importe. Estas relaciones se extenderán con separación de kilómetros, aunque se comprendan varios de un camino en una certificación, y al tiempo de las liquidaciones semestrales por kilómetros incluídos se deducirán las cantidades líquidas ya abonadas a cuenta por medio de dichas certificaciones. Estas certificaciones deberán abonarse dentro del mes siguiente de su fecha.

9.º La anualidad máxima que el Estado se com-

promete a abonar de saldos de liquidaciones hechas con arreglo a la condición 8.ª de este contrato, es la cantidad de 300,000 pesetas, sin perjuicio de abonar otra mayor si por el Ministerio de Fomento se creyera conveniente.

Como la anualidad mínima para el pago de dichos saldos para ser abonada por el Estado se fija la cantidad que importa una cuarentava parte del crédito que se consigne para caminos vecinales en la ley de presupuestos correspondiente.

10.º Se entenderá terminado el presente contrato en la fecha en que la suma de anualidades mínimas de los años transcurridos, a contar desde 1915, igual al total de la subvención que figura en este contrato.

11.º Forma parte de este contrato y da validez al mismo para establecer su conformidad con las disposiciones vigentes, el convenio celebrado acerca de caminos vecinales entre el Estado y la Mancomunidad de Cataluña en 23 de mayo último, quedando relacionados los compromisos contraídos en ambos documentos por tender al mismo fin.

Y para que conste lo firman en Madrid, por duplicado, a veintiuno de noviembre de mil novecientos catorce.

El Director General de Obras Públicas,

ABILIO CALDERÓN

Por la Mancomunidad de Cataluña,

FRANCISCO DE A. BARTRINA

PROCEDIMENT PER A PREPARAR LA FORMACIÓ DELS PLANS GENERALS DE CARRETERES I CAMINS

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Se procedirà a formar dos plans separats: un pla general de carreteres i un pla general de camins veïnals.

S'inclouràn en el primer:

a) Les vies que uneixin carreteres de diferents Provincies.

b) Les que posin en relació dues o més comarques, o dos o més sistemes de comunicacions ja existents, o travessin tota una comarca incomunicada, integrada per molts termes municipals incomunicats.

c) Les vies d'importancia des del punt de vista del turisme.

Formaràn part del segón totes les altres vies de comunicació.

Tant les carreteres com els camins es construiràn

previa cessió dels terrenys pels Municipis o propietaris interessats.

II. Per a formar els plans generals de carreteres i camins veïnals de la Mancomunitat se seguirà el procediment consignat en els articles següents:

III. Els resultats de la informació pública sobre la situació dels Municipis i llurs necessitats en quant a carreteres i camins, seràn classificats i agrupats per comarques o partits judicials.

IV. Les relacions de vies de comunicació demanades pels Municipis de cada partit judicial seràn enviades a cada Municipi en forma adequada per a ésser posades en la taula d'anuncis oficials de la Casa consistorial.

V. Un mes després d'haver estat remeses per a llur publicitat aquestes relacions comarcals als Municipis, es constituirà en la capital de cada partit judicial una Junta formada pels Diputats provincials i a Corts, un enginyer i un ajudant d'Obres públiques, per a rebre les informacions orals i escrites que respecte de les relacions esmentades es presentin. Tant els Municipis com tots els informants podràn donar llur opinió sobre les vies demanades, així com sobre vies noves a afegir o suprimir.

VI. Acabades aquestes informacions, amb aquests elements i els altres que els enviï el Consell, cada Comissió de comarca examinarà els informes orals o escrits presentats i expressarà la seva opinió respecte del pla de conjunt i després sobre cada una de les vies de comunicació corresponents al partit judicial, formant una relació de les que siguin considerades acceptables, numerades per ordre d'importancia i urgencia. Si en la Junta hi ha opinions divergents de les de la majoria, es faràn constar en l'informe.

VII. Els treballs de les Comissions comarcals passaràn a una Comissió ponent composta de quatre Consellers, quatre Diputats provincials, quatre funcionaris d'Obres públiques provincials, de les Diputacions, de la Mancomunitat o de l'Estat, dos representants del Reial Automòbil Club de Catalunya i dos dels Centres excursionistes, dos de les Cambres de Comerç, dos de les Cambres industrials, i dos de les Societats agrícoles, presidits pel President de la Mancomunitat o la persona que delegui. Aquesta Comissió formarà una relació de carreteres i una altra de camins veïnals, que passarà al Consell amb una Memoria, fonamentant-los, que comprengui tots els elements d'informació i judici necessaris per a basar-hi una resolució.

VIII. El Consell, amb tots els antecedents aplegats, formarà el projecte de pla de carreteres i el de camins veïnals, que seràn sotmesos a la deliberació de l'Assamblea.

Palau de la Generalitat, 16 de juliol de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

LLISTA PROVISIONAL DE CARRETERES CAMINS I PONTS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya; Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 27 de maig de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Són aprovades les relacions de carreteres, camins veïnals i ponts presentades pel Consell, l'addicional que va adjunta a aquest dictamen; les quals constituiràn els plans de carreteres, camins veïnals i ponts de la Mancomunitat.

II. Aquests plans tenen el caràcter d'interins o provisionals; quedant limitada i sense més eficacia que la de *llista provisional* com a aspiracions de les comarques.

III. El Consell Permanent cuidarà que es faci l'estudi adequat dels plans provisionals aprovats, formulant seguidament els plans definitius, que hauràn de passar a l'aprovació de l'Assamblea i en els

quals es podrà fer la classificació de les vies de comunicació per categories d'importancia i urgencia.

IV. Mentre els plans definitius estiguin pendents de l'aprovació de l'Assamblea, el Consell Permanent podrà disposar l'execució de les obres que es relacionen en els plans provisionals susdits, d'acord amb les Normes aprovades per la Mancomunitat; quedant subordinades a la resolució del Consell les circumstancies de traçat, llargada, enllaç i altres d'execució, respecte de cada via, previ l'estudi facultatiu de la secció tècnica i un cop acordada llur immediata construcció.

Palau de la Generalitat, 27 de maig de 1915

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch — Magí Isern
Francesc Carbó — Daniel Serres

CAMINS COMENÇATS PELS MUNICIPIS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 27 de maig de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Se faculta al Consell Permanent de la Mancomunitat perquè pugui encarregar-se de l'acabament d'aquells camins veïnals en vies de construcció l'execució dels quals no puguin acabar per falta de mitjans els Municipis concessionaris.

II. L'acord del Consell se pendrà sempre a petició dels Municipis interessats.

III. Aquests camins es consideraràn, a tots els efectes legals, com si fossin inclosos en el pla general aprovat per la Mancomunitat.

IV. La Mancomunitat podrà subrogar-se també a les Diputacions en els contractes que aquestes tinguin

estipulats amb l'Estat per a la construcció de vies de comunicació.

Palau de la Generalitat, 27 de maig de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

Els Secretaris,
ALEXANDRE BOSCH — MAGÍ ISERN
FRANCESC CARBÓ — DANIEL SERRES

NORMES QUE HA DE SEGUIR EL CONSELL PERMANENT EN LA TRIA DE LES VIES DE COMUNICACIÓ A CONSTRUIR

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 5 de novembre de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. En la designació de les carreteres i camins veïnals a l'estudi, projecte i construcció dels quals calgui procedir atenent a les necessitats del país i als mitjans de què pugui disposar-se, consignats en els respectius pressupostos, el Consell Permanent haurà de subjectar-se a les disposicions següents:

II. El Consell Permanent no podrà procedir a projectar cap carretera ni camí veïnal que no figuri en els plans generals de vies de comunicació acordats per l'Assamblea.

III. El Consell Permanent no podrà acordar l'estudi, formació de projectes i construcció d'altres carreteres i camins veïnals que els que estiguin compresos dins d'alguna de les categories següents:

a) Vies d'unió de pobles incomunicats.

b) Camins o carreteres que, per sí o per llur enllaç amb altres existents o en projecte, comuniquin les actuals Provincies entre elles, amb França o amb les Provincies d'Osca, Saragossa, Terol o Castelló de la Plana.

c) Camins que per sí, o també per llur enllaç amb altres existents o en projecte, permetin la comunicació de contrades naturals que no tinguin avui vies directes d'enllaç entre elles.

d) Camins subvencionats pels pobles o particulars i empreses interessats, amb sumes en metàl·lic, donatius de terrenys o altres aventatges que representin al menys un 25 per 100 de llur cost.

e) Camins que hagin estat declarats preferents per alguna de les Juntes comarcals de districte, convocades per a la formació del pla general encara avui en estudi.

IV. L'enumeració de les categories anteriors no implica cap ordre de preferencia entre elles. Amb tot, el Consell procurarà, tant com sigui possible, donar caràcter preferent a les vies de comunicació que reuneixin major nombre de condicions de les assenyalades en l'extrem tercer.

V. El Consell Permanent no procedirà a ordenar la formació del projecte definitiu de cap carretera ni camí veïnal sense l'oferta previa dels Ajuntaments els termes dels quals hagi de travessar, de posar a la seva disposició, completament lliures de càrregues, els terrenys que hagi d'ocupar; ni procedirà a la subasta sense que els Ajuntaments o propietaris respectius hagin posat ja a la seva disposició els terrenys oferts. A l'efecte, el Consell Permanent formularà previament un avant-projecte, que comunicarà amb la deguda anticipació als Ajuntaments interessats.

VI. Mentre no regeixi, aprovat de conformitat amb els Estatuts, un pla de les carreteres i camins veïnals que la Mancomunitat hagi de construir, el Consell Permanent no podrà designar, per als estudis, formació de projectes i construcció, cap carretera ni camí veïnal que no hagin estat proposats per alguna de les Juntes comarcals de districte i per la Junta Central, reunides de conformitat amb els acords presos pel Consell Permanent per a l'estudi d'un pla general.

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

REQUISITS QUE HAN DE COMPLIR ELS MUNICIPIS INTERESSATS EN LA CONSTRUCCIÓ D'UN CAMÍ, CONDICIÓ PREVIA PER A PODER FORMULAR EL PROJECTE I PROCEDIR A LA SEVA CONSTRUCCIÓ

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Per a procedir a la formació de projectes de vies de comunicació serà condició precisa que els Municipis interessats estiguin al corrent de pagaments i hagin complert llurs compromisos amb les respectives Diputacions i amb la Mancomunitat.

II. Que cedeixin gratuïtament els terrenys l'expropiació dels quals sigui necessaria.

III. Que es comprometin a satisfer almenys les despeses de peons, material, estaques i cavalleries, necessaries per a l'estudi dels projectes corresponents.

Palau de la Generalitat, 4 de gener de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interi
LLUÍS JANER

CONSTRUCCIÓ DE VIES DE COMUNICACIÓ D'IMMEDIATA REALITZACIÓ

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. El departament de Foment procedirà a formar les relacions següents:

a) Carreteres interprovincials i intercomarcals.

b) Vies de comunicació començades i no acabades.

c) Ponts en camins de ferradura i altres mitjans de comunicació.

II. En formar aquestes relacions se subjectarà a les Normes acordades per l'Assamblea i a la limitació de les quantitats consignades amb destinació a aquestes obres, tenint també en compte, com a raó de preferencia, la circumstancia d'haver-hi vies els projectes de les quals són ja formulats per l'Estat o les Diputacions i poden ésser, per tant, tretes immediatament a subasta.

III. Posi's a disposició de cada una de les Diputacions mancomunades, per aquest any, sens perjudici de les que en els successius s'hi destinin, la quan-

titat de 60,000 pessetes, amb càrrec al capítol III, article 1.r, partida 45, del Pressupost vigent, amb destinació a fomentar la construcció de camins veïnals de pobles incomunicats que siguin o puguin ésser subvencionats per l'Estat en virtut dels convenis celebrats amb ell per les Diputacions, o bé dels que, amb subvenció també de l'Estat, puguin construir i no construeixin per mancança de medis els Municipis que hagin pres part a concursos oberts abans de constituir-se la Mancomunitat.

IV. Comuniqui's l'acord anterior a les quatre Diputacions catalanes amb prec de fer avinent l'acceptació, a l'objecte de convenir el Consell amb cada una d'elles la forma i detalls d'execució de l'esmentat acord.

Palau de la Generalitat, 1 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

RELACIÓ DE VIES DE COMUNICACIÓ CONSIDERADES MÉS NECESSARIES I URGENTS, INTERCOMARCALS, INTERPROVINCIALS, I D'ACABAMENT DE TREBALLS PÚBLICS

CARRETERES INTERPROVINCIALS I INTERCOMARCALS

Barcelona

Brull al Montseny.
Begues a Olesa de Bonesvalls.
Rocafort a Pont de Vilumara.
Sant Guim a Sant Martí Sesgaioles.

Girona

Ripoll, Les Lloses, Borredà.
La Batlloria a Hostalrich i a la carretera general de Madrid a França.
Blanes a Malgrat amb pont sobre el Tordera.

Lleida

Esterri, Pla de Baret, Salardú.
Solsona a Sant Llorenç de Morunys, per Lladurs.

Senterada a Pont de Suert.

Serós, Mequinença, tros fins a la Granja d'Escarp.

Tarragona

De la carretera de Reus a Fraga a la Pobla de Cièrvols.

Aiguamurcia a Pontons.

Pobla de Masaluca, per Faió, a Almatret.

De Montreal a Alcover.

TREBALLS D'ACABAMENT

Barcelona

Vallvidrera al Tibidabo.

Eixamplament de la carretera de Cornellà.

Pont de Gualba en el camí de Sant Celoni a Gualba.

Pont sobre el Llobregat en el camí de Barcelona al Prat.

De la carretera de Tarragona a Barcelona a La Granada, per Sant Cugat Sesgarrigues.

De Brull a entroncar amb la secció construïda del camí de Sant Esteve de Palautordera a Montseny.

Girona

Carretera provincial de Banyoles a la de Besalú a Roses.

Millorament del camí de Sant Miquel de Fluvià a Castelló d'Empuries.

Pont sobre el Fluvià en el camí veïnal de Sant Esteve de Bas a Hostalets.

Camí veïnal de Massarach a Pont de Molins, per Vilarnadal.

Lleida

Entroncament de la carretera de Vinaixa a Cervià amb la general de l'Estat, en el poble de Vinaixa.

Pont sobre el Segre a Alàs.

Camí pont sobre el Balira, que comunica Sèu d'Urgell amb Castellciutat.

Pont sobre el Segre, que comunica Organyà i la carretera general de Lleida a Puigcerdà amb els pobles de Fígols i Alinyà.

Camí veïnal de Balaguer a Menàrguens.

Tarragona

Reus a Sant Ramón.

Tarragona a Pont d'Armentera (tros de Brafim).

Amposta a Vinallop.

Pont sobre la riera de La Bisbal del Penadès.

Acabament del camí d'Aiguamurcia a Sant Jaume dels Domenys.

PONTS EN CAMINS DE FERRADURA I ALTRES MITJANS DE COMUNICACIÓ

Barcelona

En el camí de La Llacuna a la barriada de Torre Busqueta, per a unir els Bruchs amb la parroquia de Collbató.

Girona

Pont sobre el Terri en el camí veïnal de Cornellà a la carretera de Ventalló a Banyoles.

Reconstrucció del pont sobre la riera Merdàs, en el camí de ferradura de Gombreny a Les Lloses.

Lleida

Pont sobre el riu Pallerols en el camí que uneix Pallerols amb Guils.

Passarel·la sospesa sobre el Pas del Convent, en el camí de Pobla de Segur a Pont de Suert.

Pont de barques sobre el Segre a Vilanova de la Barca.

Arranjament del pont d'Anserall.

Pont de Vernet (agregat de Baldomà) sobre el riu Segre, en el camí de Baldomà a Artesa de Segre.

Pont de La Bordeta sobre el riu Garona, en el camí de Bossost, per La Bordeta i Les Bordes, a entroncar amb la carretera de Balaguer a la frontera.

Pont de la Baronia (Fontllonga).

Arranjament del pont d'Ibars de Noguera, per al pas de peatons.

Tarragona

Pont de barques sobre l'Ebre, entre Xerta i Tivenys.

Pont sobre la riera de Biure (Les Piles).

Aprovada pel Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, en sessió de 12 d'agost de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

INCORPORACIÓ DEL SERVEI DE CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS DE BARCELONA, GIRONA, LLEIDA I TARRAGONA (RELACIÓ DE VIES INCORPORADES)

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 27 de novembre de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. De conformitat a ço que disposa el paragraf segón de l'article 2.n de l'Estatut de la Mancomunitat, aquesta s'encarrega de la conservació de les carreteres i camins veïnals de les Provincies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, que tenien a llur càrrec les respectives Diputacions Provincials.

Aquesta incorporació es farà el primer de gener de l'any 1915, menys per les carreteres i camins de Barcelona, on no començarà, de conformitat amb ço que

es disposa en el dit paragraf de l'article 2.º, fins que la Diputació Provincial de Barcelona comuniqui a la Mancomunitat que ha arribat a l'acord necessari amb el contractista dels treballs de conservació. A l'efecte, la Mancomunitat proposa a la Diputació Provincial de Barcelona que practiqui immediatament les gestions que entengui necessaries per arribar a l'esmentat acord amb el contractista i la consegüent incorporació del servei a la Mancomunitat com més aviat sigui possible.

II. Així mateix la Mancomunitat s'encarregarà, des de l'indicada data, de la conservació de camins veïnals de les esmentades Provincies, que les Diputacions respectives han vingut conservant fins al dia d'avui, conjuntament amb els Municipis interessats i mitjançant l'aportació per aquests de les quantitats de gravà convingudes.

La Mancomunitat, per consegüent, substituirà tant sols a les Diputacions en les obligacions que tenien, i tindrà el dret de seguir exigint als Ajuntaments el compliment dels compromisos contrets.

III. El personal facultatiu afecte al servei de la Conservació de carreteres i camins, per ara, és a dir, mentre no sigui suficient el privatiu de la Mancomunitat, serà indistintament l'especial de la Mancomunitat i el que actualment tenen i segueixen tenint les Diputacions Provincials i que aquestes posin a disposició de la Mancomunitat als efectes esmentats.

IV. El Consell Permanent acordarà, en la oportunitat deguda, la distribució que s'hagi de donar al personal facultatiu i obrer, tant als efectes del treball com de la inspecció, procurant ajuntar en zones les xarxes de carreteres i camins que convingui, sense necessitat de subjectar-se a l'actual divisió de Provincies; i tindrà en allò que sigui menester totes les facultats necessa-

ries per a la organització del servei de Conservació a què aquests acords es refereixen, dins les partides consignades en el Pressupost de cada any.

Palau de la Generalitat, 27 de novembre de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn M.ª Roma

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Pendre esment, el Consell, de la comunicació del Govern civil de Barcelona, ratificant i traslladant l'acord d'aquesta Diputació provincial, rescindint el contracte de conservació de carreteres i camins de la provincia de Barcelona a favor de D. Francesc Solà i Gené, i, en sa conseqüencia, proposar al Consell Permanent que, portant a execució el precepte de l'Estatut i l'acord de l'Assamblea de la Mancomunitat sobre el traspàs del dit servei, quedi aquest traspàs efectuat en primer de gener de 1916, respecte de les carreteres provincials i camins veïnals que figuren en la relació corresponent.

II. Acceptar l'acord i la proposta de la Diputació de Barcelona, quedant, en conseqüencia, efectuat el traspàs a la Mancomunitat del servei referit a partir de primer de gener de 1916, en compensació del qual, segons càlcul que detalladament examinà el Consell, la Diputació haurà d'abonar a la Mancomunitat, anualment, la quantitat de 396,818'50 pessetes.

III. Acceptar l'acord de la Diputació de Barcelona referent al traspàs a la Mancomunitat de la

conservació de la carretera que va de l'estació de Monistrol al Monestir de Montserrat, segons conveni celebrat amb la companyia *Caminos de hierro del Norte*, la qual es compromet a abonar anualment la quantitat de 2,029'94 pessetes en compensació del dit traspàs.

Palau de la Generalitat, 27 de setembre de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS

RELACIÓ DE LES CARRETERES DE LES PROVINCIES DE BARCELONA, GIRONA, LLEIDA I TARRAGONA, QUE PASSARÀ A CONSERVAR LA MANCOMUNITAT, AMB EXPRESSIÓ DELS QUILÒMETRES QUE COMPRENEN.

RELACIÓ DE CARRETERES

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
	PROVINCIA DE BARCELONA	
1	De Gracia a Manresa	28'250
2	De Cornellà a Fogàs de Tordera	35'150
3	De Sant Boi de Llobregat a La Llacuna	18'650
4	De Masnou a Granollers	16'930
5	De Sant Sadurní de Noia a Sentmanat	31'280
6	De Caldes de Montbui a Sant Celoni.	33'250
7	D'Esparraguera a Manresa, amb ramal a Olesa	15'000
8	De Sant Llorenç Savall a Llinàs	51'520
9	De Sant Feliu de Codines a Centelles.	19'690

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
10	De Vilafranca a La Llacuna i ramal a Torrelles de Foix	32'110
11	De Bruch à Manresa, amb ramal a Montserrat	26'280
12	De Moià a Calaf, per Suria	56'680
13	D'Igualada a Santa Coloma de Queralt	15'910
14	De Vich al confí amb Girona, en direcció a Sant Hilari	26'580
15	De Manlleu al confí amb Girona, per Sant Pere de Torelló	10'720
16	De Montesquiu al confí amb Lleida, per Berga	48'000
17	De la de Vilafranca a Aguiló a la d'Igualada a Sitges, per Font-rubí	17'370
18	De la de Moncada a Terrassa a Sant Cugat del Vallès, per Sardanyola	6'360
19	De Palautordera a la de Caldes de Montbui a Sant Celoni	4'870
20	De Collsuspina al confí amb Girona, en direcció a Viladrau	6'550
21	De Prats de Llussanès a Sant Quirze de Besora, amb ramal a Sant Boi	20'050
22	De L'Ametlla del Vallès al Coll de la Manya	4'750
23	De Vich, per Roda, a entroncar amb la de Vich a Olot	11'970
	Total	537'920

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
	PROVINCIA DE GIRONA	
1	De Banyoles a Pont d'Esponellà...	9'000
	PROVINCIA DE LLEIDA	
1	De Bellver a Escadars.....	5'000
2	De Vilanova de Meià a Alentorn...	12'000
3	De Bellpuig al Tallat.....	28'000
4	De Bellpuig a Preixana.....	3'000
5	De Sant Martí de Maldà a Guimerà, per Ciutadilla.....	9'000
6	De Mollerusa a Bellcaire, per Linyola	11'000
7	De Bellpuig a les Borges Blanques.	21'000
8	De Vinaixa a Cervià, per Albí.....	10'000
9	Del quilòmetre 2 de la de Vinaixa a Cervià a Pobla de Cèrvols, per Vilosell.....	9'000
10	D'Alcarraç a Seròs.....	14'000
11	D'Almatret a Maials.....	6'000
	Total.....	128'000
	PROVINCIA DE TARRAGONA	
1	De Tarragona a Pont d'Armentera (trossos 1.r, 2.n, 3.r, 4.t i 6.è; secció 1.a).....	23'932
2	De Catllar a la general de Tarragona a Barcelona.....	6'296

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitud en quilòmetres
3	De la general de Tarragona a Barcelona a la de Tarragona a Pont d'Armentera (trajecte d'Altafulla a la Riera)	2'108
4	De Reus a Vilallonga, amb ramal a Morell (tros de Reus a Sant Ramón)	4'637
5	De Reus a Vilallonga, amb ramal a Morell (tros 2.n, secció 1.a)	2'521
6	De Reus a Vilallonga, amb ramal a Morell (trajecte del ramal)	1'276
7	De Reus a Almoster, per Castellvell (tros de Reus a Castellvell)	2'085
8	De la general de Castelló a Tarragona a Salou	3'128
9	De Pobla de Montornés a la general de Tarragona a Barcelona	3'292
10	Del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, amb ramal a Santa Oliva	9'044
11	De Sant Vicens de Calders a la general de Tarragona a Barcelona (tros 2.n, secció 1.a)	0'600
12	D'Arbós a la del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, per Banyeres	5'046
13	De Bisbal a la general d'Alcover a Santa Creu de Calafell	2'282
14	De Masllorens a la general d'Alcover a Santa Creu de Calafell	1'472
15	D'Aiguamurcia a Sant Jaume dels Domenys (tros 2.n)	12'822

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
16	D'Arbós a la del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, per Banyeres (tros del confí del terme d'Arbós, en el límit de la Provincia, a l'encreuament de la general de Tarragona a Barcelona).....	1'399
17	De Creixell a la general de Tarragona a Barcelona.....	0'585
18	De Porrera a la general d'Alcolea del Pinar.....	6'126
19	De Falset a la general d'Espluga a Flix, per Bellmunt (tros de Bellmunt a Falset).....	5'000
20	De la general de Sant Guim a Santa Coloma de Queralt a la provincial d'Igualada, en el confí de la Provincia	3'425
21	De Blancafort a la general d'Artesa a Montblanch.....	2'650
22	De la general d'Artesa a Montblanch al confí de la Provincia, en direcció a Rocallaura.....	1'489
23	De Vilarrodona a Solivella (tros de Pla de Cabra a Sarreal)	10'800
24	D'Amposta a Vinallop (tros 1.r) ..	3'000
25	De Santa Bàrbara a la Cenia, per la Galera	22'140
26	De l'anterior a la general de Vinaroç a la Venta Nova, per Ulldecona i Alcanar (trossos 2.n i 3.r).....	10'282
27	De la general del Coll de Llumanes	

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitud en quilòmetres
	a Beceit a la d'Alcolea del Pinar, per Horta i Bot, tros de Bot a l'entroncament. (secció 1.ª).....	2'830
	Total.....	149'667

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitud en quilòmetres

RELACIÓ DE CAMINS DE BARCELONA

PER DISTRICTES

Districte d'Arenys de Mar

1	De Sant Celoni a Gualba, amb ramal a la Batlloria.....	9'550
2	De Sant Cebrià de Vallalta a Sant Pol de Mar.....	3'490
3	De Sant Vicens de Llavaneres a Caldes d'Estrach i ramal	3'180
4	De Malgrat a Blanes, amb ramal a Palafolls.....	2'570
5	De Sant Cebrià a Sant Aciscle de Vallalta.....	3'760

Districte de Barcelona

1	De Sarrià a Vallvidrera.....	5'590
2	De Barcelona al Prat de Llobregat.	4'740

Districte de Berga

1	D'Avià a la carretera de Solsona a Ribes i ramal.....	0'920

Districte de Granollers

1	De la carretera de Sant Feliu de Codines a Centelles a la de Mollet a Moià per Sant Quirze Safaja..	2'250

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
2	De Cardedeu a la carretera de Sant Llorenç Savall a Llinàs.....	5'020
3	De Montmeló a la carretera de Masnou a Granollers.....	4'410
4	De Parets a la carretera de Sant Llorens Savall a Llinàs.....	13'420
5	De Sant Adrià de Besòs a La Roca, a la carretera de Mataró a Granollers	25'820
6	De Corró de Vall a Cànoves.....	8'780
7	De Belulla al Coll de la Manya...	3'820
8	De Caldas de Montbui a Sant Sebastià de Montmajor.....	11'640
	Districte d'Igualada	
1	De Carme a Pobla de Claramunt...	5'190
2	De Piera a Hostalets de Pierola.	2'650
3	D'Odena a la carretera de Madrid a França per la Junquera.....	3'670
4	De Tous a la carretera d'Igualada a Santa Coloma de Queralt....	1'270
5	De La Llacuna a la carretera de Valls a Igualada.....	3'800
6	De Carme a Orpí.....	8'600
7	De Calaf a San Martí de Sasgaioles..	3'900
	Districte de Manresa	
1	D'Artés al pont de Cabrianes....	5'360
2	De Manresa a Sampedor.....	6'290

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitud en quilòmetres
3	De Can Gomis (Collbató) a Monistrol de Montserrat	2'630
4	De Navarcles a Talamanca	9'250
5	De Manresa al pont de Vilumara.	5'760
6	De Navarcles a la carretera de Basella a Manresa	5'830
7	De Sant Mateu de Bages a Callús.	6'700
	Districte de Mataró	
1	De Masnou a Teià	1'700
2	De Mongat a Tiana	2'580
3	De Sant Genís de Vilassar a Sant Cristòfol de Premià	2'860
4	De Sant Pere a Sant Cristòfol de Premià i ramal	2'970
5	D'Orrius a la riera de Clarà	3'000
6	De Sant Andreu de Llavaneres a la carretera de Madrid a França.	1'980
	Districte de Sabadell	
1	De Sabadell (Creu Alta) a Matadepera.	7'750
2	De Sardanyola a Moncada per Ripollet	3'090
	Districte de Sant Feliu de Llobregat	
1	De Gelida a Sant Llorenç d'Hortons	6'790
2	De la carretera de Tarragona a Bar-	

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
	celona a Corbera de Llobregat i ramal	8'160
3	De Cornellà a Sant Feliu de Llobregat	3'470
4	De Gavà a Begues	10'220
5	De la carretera de Tarragona a Barcelona a la de Barcelona a Santa Creu de Calafell per Sant Boi de Llobregat, i ramal a Santa Coloma de Cervelló	9'600
6	De Sant Boi de Llobregat a Begas (tros 1.r fins a Sant Climent)	4'680
7	De Sant Vicens dels Horts a Sant Martí de Torrelles	5'200
8	De Papiol a l'estació	1'600
	Districte de Terrassa	
1	De Terrassa a Talamanca, i ramals a Matadepera i Mura	30'870
2	D'Ullastrell a la carretera de Sant Sadurní de Noia a Sentmenat	3'770
3	De Vacarisses a l'estació d'Olesa de Montserrat	5'520
	Districte de Vich	
1	De Folgaroles a entroncar amb la carretera de Vich al confí amb Girona, en direcció a Sant Hilari	1'600

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
2	De l'Hostal de la Fullaca al confí amb Girona	2'510
3	De Manlleu a la Gleva (masies de Sant Hipòlit)	3'920
4	De la carretera de Manresa a Girona, a Collsuspina, a Santa María de Seva (trossos 1.r i 3.r)	5'620
5	De Taradell a l'estació de Balenyà	5'360
6	De Vich a la carretera de Moià a Calaf	17'490
7	De Sant Quirze de Besora a Vidrà	11'990
8	De Sant Boi de Llusanès a Sant Hipòlit de Voltregà	15'730
9	De Sant Julià de Vilatorta a Vilalleons	4'100
	Districte de Vilafranca del Penadès	
1	De la carretera d'Igualada a Sitges, pel Pla, a Lavid i Terrassola	8'340
2	De la carretera de Tarragona a Barcelona, per Ordal i L'Avern, a Pla del Penadès	8'900
3	Del Gorner a la carretera d'Igualada a Sitges	1'430
4	De Martorell a Vilafranca del Penadès	24'240
5	De Monjos a Castellví de la Marca	9'140
6	D'Olesa de Bonesvalls a Avinyonet	9'230

Numeració	DENOMINACIÓ	Longitut en quilòmetres
7	De Pontons a Torrelles de Foix. .	6'160
8	De Sant Sadurní de Noia a la carretera de Capellades a Martorell	8'630
9	De Sant Joàn de Mediona a Sant Pere Sacarrera.....	4'800
10	De Vilafranca a Guardiola per Viloví	9'030
11	De Pachs a la carretera de Vilafranca a La Llacuna.....	0'730
	Districte de Vilanova	
1	De Sant Pere de Ribes a Olivella.	9'750
2	De Sant Pere de Ribes a Vilanova.	5'800
3	De Vilanova a Arbós per Castellet i Gornal.....	14'000
	Total.....	484'160

RELACIÓ DELS CAMINS VEÏNALS A QUÈ ES REFEREIX LA BASE SEGONA.

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Km.
	PROVINCIA DE GIRONA	
1	De Rupià a carretera de Girona a Palamós	1'959
2	De Palafrugell a la mateixa carretera	3'622
3	De Palafrugell a Calella, amb ramal a Llafranch	4'000
4	De Lladó a Navata	4'725
5	De Llers a Figueres (secció de Llers)	3'000
6	De Cabanes a Figueres i Perelada	5'165
7	De Figueres a Sant Climent Saseves (secció Masarach)	1'880
8	De Mollet de Perelada a Sant Climent Saseves	5'000
9	De Figueres a Albanyà (seccions Llers-Hostalets i Terrades)	10'000
10	De Figueres a Espolla (seccions Vilabertràn-estació de Perelada, Perelada, Mollet i ramal a Rabós, Espolla, ramal a Garriguella i un quilòmetre de Vilamaniscle)	25'04
11	De Vilafant a Borrassà i a la carretera de Madrid a França	5'757

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Km.
12	D'Ordis a Borrassà i a Navata, en la carretera de Besalú a Roses..	4'949
13	De Besalú a Roses i Vilaritg (seccions Avinyonet-Vilanant, i Cistella-Vilaritg).....	8'480
14	De Sant Miquel de Fluvià a Castelló d'Empuries (seccions Sant Miquel de Fluvià, Torroella de Fluvià, Sant Pere Pescador i Castelló d'Empuries).....	16'570
15	De Viure i Boadella a la carretera de Madrid a França.....	5'020
16	De Llers, d'Alfar i de Vilabertràn, en el terme de Figueres.....	5'104
17	D'Orfens a la carretera de Madrid a França	5'975
18	De Campmany a la carretera de Madrid a França.....	2'490
19	De Puigcerdà a Bolvir i pont d'En Soler	5'510
20	De Puigcerdà a Llivia, Urtg i Escadars.	4'585
21	De Viladrau al confí de la Provincia, fins a empalmar amb la carretera de Seva.....	2'500
22	Del camí de Viladrau a Seva al confí de la Provincia cap a Vich.....	5'000
23	De Sant Hilari Sacalm al confí de la Provincia.....	5'000
24	De Santa Coloma de Farnés a Castanyet	4'890

Núm.	DESIGNACIÓ DE LA CARRETERA	Km.
25	De la carretera de Santa Coloma de Farnés a Sant Joàn de les Abadesses a Sant Privat de Bas.....	5'895
26	Del terme d'Olot a Riudaura.....	3'600
27	De Begudà a Sant Joàn les Fonts...	1'200
28	De Vall de Vianya al terme d'Olot (1.r tros).....	4'000
29	De Vall de Vianya al terme d'Olot (2.n tros).....	4'000
30	De Vall de Vianya a Sant Pere Despuig	2'400
31	De Bordils a Madremanya.....	5'000
32	De Bordils a Madremanya.....	3'051
33	De Camallera a Vilahur.....	2'354
34	De Guils al pont de Sant Martí..	4'570
35	De Vidrà al confí de la Provincia ..	0'950
36	Del Pont de Llansà a l'estació del ferrocarril.....	1'300
37	De Sant Miquel de Campmajor a Torn	5'000
38	De la carretera de Girona a Olot a Montagut	1'970
39	De Vilamaniscle a Garriguella.....	2'480
40	De Boadella a la carretera de Madrid a França, per Viure.....	1'552
41	De Blanes a l'estació del ferrocarril.	1'425
42	Des del pont d'Esponellà a la carretera general de l'Estat de Besalú a Roses.....	6'000
	Total.....	202'977

RELACIÓ

DE LES QUANTITATS QUE EN ELS RESPECTIUS PRESSUPOSTOS PROVINCIALS DE GIRONA, LLEIDA I TARRAGONA HI HAVÍA CONSIGNADES PER A LA CONSERVACIÓ DE CARRETERES I CAMINS, I QUE PASSEN AL PRESSUPOST DE LA MANCOMUNITAT (1).

Provincia de Girona.....	37,797'03	
Suplement que es calcula que correspondrà gastar a aquesta Provincia per la conservació dels camins rebuts aquest any	911'25	38,708'28
Provincia de Lleida.....	36,020'00	
Suplement que es calcula que correspondrà gastar a aquesta Provincia per la conservació de les carreteres rebudes enguany..	1,796'04	37,816'04
Provincia de Tarragona.....		58,280'00
TOTAL PESSETES.....		134,804'32

(1) No s'hi compten les despeses del personal facultatiu.

CONSERVACIÓ DELS CAMINS QUE ES CONSTRUEIXEN AMB CÀRREC A LA SUBVENCIÓ DONADA A LES DIPUTACIONS PER LA MANCOMUNITAT

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

Que la conservació dels camins que es construeixin per les Diputacions amb la consignació de les 60,000 pessetes de subvenció acordada per la Mancomunitat, vagi a càrrec de la Mancomunitat, sempre que no correspongui a l'Estat la dita conservació.

Palau de la Generalitat, 19 d'agost de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí
LLUÍS JANER

CONSERVACIÓ DELS CAMINS QUE ES CONSTRUEIXEN AMB CÀRREC A LA SUBVENCIÓ DONADA A LES DIPUTACIONS PER LA MANCOMUNITAT

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha decidit:

Que la conservació dels camins que es construeixin per les Diputacions amb la consignació de les 50,000 pessetes de subvenció acordada per la Mancomunitat, vagi a càrrec de la Mancomunitat, sempre que no correspongui a l'Estat la dita conservació.

Palau de la Generalitat, 19 d'agost de 1913.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí
LLUÍS JAMES

PROCEDIMENT A SEGUIR EN LES SUBASTES D'OBRES O SERVEIS DE LA MANCOMUNITAT

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

Que, demés de complir-se ço que prevé la instrucció aprovada per Reial decret de 24 de gener de 1905, s'observin les següents prescripcions, sempre que per motius especials no s'acordi el contrari.

I. Els concursos o subastes se celebraràn en aquesta ciutat, en el Palau de la Generalitat, i en la Diputació de la Provincia on radiqui l'obra o servei objecte de la subasta o concurs, i els anuncis es publicarán en els *Butlletins Oficials* de les respectives Provincies.

II. Els plecs de proposicions i els dipòsits provisionals que a l'efecte s'hagin de constituir s'admetràn, en aquesta ciutat, en el departament de Foment i a la Dipositaría, respectivament, de la Mancomunitat de Catalunya; i, en la Provincia on també s'hagi de celebrar simultaniament la subasta o concurs, a la Secretaría i Dipositaría de la respectiva Diputació.

III. El termini assenyalat per a l'admissió de proposicions finirà el mateix dia i hora per a ambdós

llocs designats per a admetre-les. En el sobre de cada un dels plecs que continguin aquelles s'expressarà l'ordre correlatiu de numeració que li correspongui, junt amb la data i hora exacta de l'entrega.

IV. La obertura dels plecs es farà en el dia i hora assenyalats a l'efecte i davant de la Mesa constituïda a Barcelona per l'Excm. Sr. President del Consell Permanent o el senyor Conseller en qui delegui, el senyor Diputat que designi el Consell, i el notari o funcionari que autoritzarà l'acte; i, en l'altra Provincia, pel senyor Conseller designat per l'Excm. Senyor President del Consell Permanent, que ocuparà la Presidencia, el senyor Diputat nomenat pel Consell, i el notari o funcionari (Secretari de la Diputació respectiva o qui el representi) que autoritzarà l'acte.

El President farà l'adjudicació provisional a favor de l'autor de la proposició més aventatjosa entre les admeses, però fent constar que la referida adjudicació provisional la fa sens perjudici del resultat que doni la doble subasta o concurs que simultaniament es verifica.

Un cop feta l'adjudicació provisional, s'estendrà un acte, en el qual es farà constar el nom de l'autor a qui provisionalment s'ha adjudicat el contracte, el nombre de plecs presentats, amb llurs nombres correlatius de presentació, data i hora exacta de l'entrega, nom i cognom de l'ofertor, import de la oferta, etc., i totes aquelles observacions que es creguin oportunes i mereixin ésser esmentades.

V. El President de les subastes i concursos celebrats fòra de Barcelona remetrà a aquest Palau de la Generalitat, el més tard a les vint-i-quatre hores d'haver tingut lloc aquelles, en un sol plec certificat, les proposicions que s'hagin presentat; i en altre

plec separat, i també certificat, es remetrà l'acte de la subasta o concurs.

VI. El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya farà l'adjudicació definitiva de la subasta o concurs.

VII. Comuniqui's aquest acord als Presidents de les Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona per als efectes procedents.

Palau de la Generalitat, 10 de novembre de 1915.

El Secretari interí del Consell
LLUÍS JANER

BASES PER A LA CONCESSIÓ D'UNA SUBVENCIÓ REINTEGRABLE A L'AJUNTAMENT D'AMPOSTA

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Es concedeix a l'Ajuntament d'Amposta una subvenció reintegrable de 100,000 pessetes amb l'objecte que aquell pugui donar compliment als compromisos que té contrets amb l'Estat en ço que fa referencia a la construcció, que aquest realitza, d'un pont sobre el riu Ebre en aquella localitat.

II. Les primeres 50,000 pessetes de la dita subvenció, les anirà entregant la Mancomunitat de Catalunya, per de prompte, en les partides que a càrrec de l'Ajuntament importin les certificacions d'obres que el contractista vagi presentant. Aquests pagaments es realitzaràn en vista de les dites certificacions originals i a la persona que a l'efecte delegui l'Ajuntament, especialment, per a cobrar cada una d'elles. A l'expressat fi, l'ofici de delegació que en cada venciment remeti l'Alcalde en virtut d'acord de l'Ajuntament, anirà acompanyat de la referida cer-

tificació original, que serà tornada al delegat per al cobrament.

III. Les restants 50,000 pessetes seràn entregades en igual forma i condicions a l'Ajuntament, però quan aquest hagi justificat, a satisfacció del Consell Permanent, haver invertit les altres 100,000 amb què l'Ajuntament s'ha compromès a contribuir en la construcció del pont, obres realitzades amb posterioritat a la inversió de les 50,000 primeres abonades per la Mancomunitat.

IV. Perquè els precedents acords es puguin considerar efectius, serà requisit previ indispensable que l'Ajuntament d'Amposta, en acord ratificat per la Junta Municipal, presti sa conformitat als dits acords i resolgui tornar la indicada subvenció a raó de 5,000 pessetes anuals, més la quantitat que representin els interessos de la suma avançada, a raó del 5 per 100 anual, i que s'aplicarà també a augment d'amortització del deute, a comptar des del pròxim any 1916, mitjançant les oportunes consignacions en els Pressupostos municipals successius, fins a la completa cancel·lació de la quantitat avançada.

Foren delegats els Consellers Srs. Riera i Bartrina perquè oficialment comuniquin aquestes Bases a una reunió de l'Ajuntament, Junta Municipal i subscritors de l'empréstit per a les obres del pont en construcció, la convocatoria de la qual serà demanada al senyor Alcalde d'Amposta per al pròxim dimecres, dia 29.

El Secretari interí del Consell,

LLUÍS JANER

OBRES HIDRÀULIQUES

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya; Vist el projecte d'acord del Consell Permanent d'11 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Els propietaris, Juntes de propietaris i Sindicats de regants de les quatre Provincies catalanes que es proposin obrir pous artesians, construir estanys artificials, o bé usar d'altres mitjans de captació i aprofitament per a regar terres, sempre que aquestes no siguin de gran extensió o les obres de gran cost, es podràn dirigir a la Mancomunitat expressant les linies generals de llur projecte i demanant el seu auxili.

També podràn sol·licitar: *a)* el millorament dels regatges establerts, *b)* la major utilització de l'aigua dels estanys naturals, i *c)* el perfeccionament de les canalitzacions actuals per a obtenir un màxim d'eficacia.

Les obres de drenatge es consideraràn, per als efectes de què es tracta, com un de tants mitjans de

captació, sempre que les aigües obtingudes es destinin i puguin utilitzar-se en la regada de predis situats inferiorment.

II. La demanda haurà de contenir necessariament:

a) La determinació del lloc en què l'obra s'hagi de fer.

b) L'extensió de les terres que es vulguin regar.

c) Una exposició subscrita dels càlculs que hagin estat tinguts en compte per a creure en l'existencia de les aigües subterranies si es tracta d'obrir pous artesians, i de la capa d'aigües pluvials que es pensi retenir si es tracta d'un estany, i els elements necessaris per a fer-se càrrec dels altres mitjans a què es tracta de recòrrer per proporcionar-se aigües en condicions econòmiques.

d) El compromís del pagament de les despeses de viatge i manutenció de l'enginyer que la Mancomunitat hagi d'enviar per fer un estudi de l'assumpte.

e) La justificació que els demandants són propietaris de les terres de què es tracta o compten amb l'autorització dels altres propietaris si es comprenen terres d'altres.

f) Els Sindicats constituits que sol·licitin l'estudi i millorament de llurs regatges acompanyaràn a la demanda una exposició del problema de la solució del qual se tracti, amb tots els antecedents tècnics i legals de la qüestió.

III. Les dades a què es refereixen els apartats *a)*, *b)* i *c)* de la base anterior poden ser només aproximades, per a permetre fer-se càrrec del cost aproximat de les obres, de la quantitat d'aigua que es pugui arribar a recollir en els estanys i de la seguretat dels interessos d'aigües avall.

IV. Examinada la instancia pel Consell Permanent de la Mancomunitat, si entén que es pot tractar d'una obra pràctica, acordarà d'enviar un tècnic que passarà a estudiar-la i, procurant interpretar els desitjos dels sol·licitants i il·lustrant-los amb sos coneixements, farà un pla croquitzat de l'obra, un pressupost aproximatiu i una cubicació també aproximada si es tracta d'un estany, i un càlcul de les aigües que es puguin obtenir si es tracta d'un pou artesià.

Aniràn a càrrec de la Mancomunitat les dietes del tècnic; però els interessats pagaràn les despeses de viatge i manutenció.

V. L'avant-projecte format pel tècnic esmentat serà sotmès als interessats sol·licitants i a la Mancomunitat. I si ambdós el troben viable, en principi, el Consell ordenarà la formació, a son càrrec, d'un projecte, d'un pressupost i una cubicació o càlcul definitius, dels quals passarà una copia als interessats.

VI. Si els sol·licitants es decideixen a executar l'obra, el Consell Permanent podrà subvencionar-la si no entén que el pagament de les despeses a què les bases anteriors es refereixen constitueix un començament suficient.

Les subvencions estaràn en relació amb la importancia i utilitat de l'obra; no podent excedir, en cap cas, del 50 per 100 del seu cost.

VII. Sempre i quan la Mancomunitat no hagi contribuït a l'obra més que amb el concurs tècnic a què es refereixen les bases 1.ª a 5.ª, els interessats que hagin aprofitat el projecte format vindràn obligats a pagar a la Mancomunitat l'import de dit projecte, previa valoració deduïdes les quantitats que

hagin pagat els propietaris, en un termini de vint-i-cinc anys.

En el cas de subvenció, la quantitat d'amortització serà fixada, en cada cas, pel Consell Permanent, atenent a la importancia de la subvenció concedida i al profit que de l'obra es pugui reportar, no podent passar el termini d'amortització de cinquanta anys.

VIII. La quota anyal de reintegrament o amortització es fixarà definitivament en l'acord de subvenció, comunicant-se amb ell als interessats, que hi donaràn la llur acceptació d'una manera expressa.

En tot cas, començarà a pagar-se a l'any següent de començar a regar-se les terres, i a l'any següent de començar a brollar l'aigua dels pous artesians.

Palau de la Generalitat, 25 de maig de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch — Magí Isern
Francesc Carbó — Daniel Serres

BASES PER A L'APLICACIÓ DELS ACORDS DE LA TERCERA ASSAMBLEA REFERENTS AL FOMENT D'OBRES HIDRÀULIQUES I DE SANEJAMENT

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist l'acord de l'Assamblea sobre foment d'Obres hidràuliques;
Ha deliberat:

I. Els propietaris, Juntes de propietaris i Sindicats de regants de les quatre Provincies catalanes que es proposin crear nous regadius, augmentar els existents, es podràn dirigir al Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya demanant el seu auxili.

II. La demanda haurà de contenir necessariament:

1.r La determinació del lloc on l'obra s'hagi de fer.

2.n L'extensió de les terres que es vulguin regar.

3.r Una exposició succinta dels càlculs que s'hagin tingut en compte per a creure en l'existencia de l'aigua destinada a augment de regadiu.

4.ª El compromís de pagament de les despeses de viatge i manutenció de l'enginyer que la Mancomunitat hagi d'enviar per a verificar un estudi de l'afer.

5.ª La justificació d'ésser propietaris, els sollicitants, de les terres de les quals se tracti; o bé, cas de tractar-se de terres d'altres propietaris, la justificació de comptar amb les autoritzacions respectives.

III. En cap cas es concedirà una subvenció superior al 50 per 100 del cost de l'obra.

IV. Si el Consell Permanent de la Mancomunitat entengués que l'obra proposada era pràctica, i acordés auxiliar-la, nomenarà un tècnic encarregat de fer-ne un avant-projecte. I si el dit avant-projecte fos acceptat pels sol·licitants i pel Consell, se formalitzarà un contracte amb les condicions de subvenció i amortització aplicables al cas.

V. En igualtat de circumstancies, seràn preferits els projectes que proposin regadius nous, i aquells que, amb menys capital, augmentin més la zona regable.

VI. Serà condició, per procedir a l'entrega d'aquests auxilis, que el Municipi o Municipis a què pertanyin les terres a beneficiar estiguin al corrent de pagaments exigibles amb la Mancomunitat i la Diputació. Si els propietaris que, de conformitat amb els articles anteriors, haguessin obtingut l'adjudicació de semblants auxilis, pertanyen a Municipis que estàn al descobert amb la Mancomunitat o la Diputació, tindràn un termini de dotze mesos per a gestionar la normalització de les relacions econòmiques entre el Municipi i aquestes Corporacions. Passat aquest termini, els propietaris estaràn en condicions de rebre la subven-

ció si acrediten degudament, a satisfacció del Consell, que estàn al corrent de tots els pagaments que han de fer als Municipis.

VII. Les peticions hauràn d'ésser presentades al departament de Foment de la Mancomunitat abans del 30 de novembre de 1915.

Palau de la Generalitat, 14 d'octubre de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CONQUES ARTESIANES DE CATALUNYA

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist l'informe encomanat per la Presidencia al professor de Geología de l'Escola Superior d'Agricultura sobre les conques artesianes de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Ordenar que es procedeixi als treballs necessaris per a determinar quines comarques de Catalunya tenen condicions adequades per a fer-i perforacions artesianes, fixant les diferents seccions estratigràfiques de cada una indispensables per á establir la naturalesa petrogràfica, l'espessor de les capes a travessar, i les profunditats aproximades de la perforació.

II. Adquirir els aparells necessaris per a organitzar un tren de perforació adaptat a les necessitats del nostre sol.

III. Encomanar al professor de Geología de l'Escola Superior d'Agricultura, Dr. Faura, els treballs que detalla l'art. 1.r, i l'informe previ per a procedir a l'execució de l'art. 2.n.

IV. Les despeses seràn abonades amb càrrec a la partida 2 del Pressupost vigent.

Palau de la Generalitat, 2 de febrer de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

SANEJAMENT DE LES COMARQUES CATALANES

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Vista la memoria presentada pel Dr. Pittaluga sobre el sanejament d'algunes comarques catalanes;
Vist l'informe de l'Institut de Ciencies;
Ha deliberat:

I. Encomanar a l'Institut de Ciencies l'estudi científic del paludisme a Catalunya i l'establiment d'estadístiques amb vistes a la delimitació i declaració de zones palúdiques, com a tràmit previ de l'acció sanitaria a empendre per a combatre'l.

II. Destinar, aquest any, a les despeses que la iniciació d'aquests treballs ocasionin, la quantitat de 2,500 pessetes, amb càrrec a la partida d'Imprevistos del Pressupost vigent.

Palau de la Generalitat, 30 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

SERVEI TELEFÒNIC

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. S'aproven les Bases del Conveni amb la Companyía Peninsular de Telèfons per a l'establiment a Catalunya d'un servei Telefònic general.

II. Gestioni's del Ministeri de la Governació l'aprovació de l'esmentat conveni.

III. Soluciti's del propi Ministeri, en concepte de concurs de l'Estat al servei públic que s'imposa la Mancomunitat, l'exempció del canon, i recaptar la llibertat de fixació de tarifes per als nous grups urbans que s'estableixin.

Palau de la Generalitat, 20 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

BASES DE INTELIGENCIA ENTRE LA MANCOMUNIDAD DE CATALUÑA Y LA COMPAÑÍA PENINSULAR DE TELÉFONOS PARA EL ESTABLECIMIENTO EN CATALUÑA DE UN SERVICIO TELEFÓNICO GENERAL

1.ª La Compañía Peninsular de Teléfonos, sin que quiera con ello acrecer ni decrecer los derechos que le otorga su concesión, consiente en que la Mancomunidad de Cataluña construya de su cuenta y riesgo las líneas telefónicas que crea convenientes, y abra estaciones y abonos en cualquiera de los pueblos del antiguo Principado, excepto en aquellos en que la Compañía tenga instaladas líneas o Centrales urbanas o interurbanas.

2.ª La Compañía Peninsular no podrá en ningún caso establecer centrales ni estaciones públicas de servicio interurbano, en aquellas poblaciones donde las tenga establecidas la Mancomunidad, sin el consentimiento de ésta.

La Compañía Peninsular, con todo, se reserva el derecho de instalar en aquellas poblaciones en que la Mancomunidad haya establecido servicio telefónico,

estaciones de abonados particulares, enlazadas directamente con línea individual a alguna de las Centrales interurbanas que en la actualidad posee dicha Compañía, o que posea más adelante.

3.ª El enlace de la red de la Mancomunidad con las líneas de la Compañía Peninsular se llevará a cabo en la siguiente forma:

La Mancomunidad construirá los circuitos de enlace (siempre circuitos metálicos), que tenga por conveniente, desde aquellas de sus estaciones que crea más indicadas al efecto, hasta otras estaciones de la Compañía Peninsular, dejando dichos circuitos en el poste de entrada de la Central urbana o interurbana pertenecientes a esta última, la cual cuidará, a su exclusiva costa, de bajarlos o empalmarlos a cuadros de conmutación, en el término de treinta días.

4.ª Se exceptúa de la base anterior la capital de la provincia de Lérida, por la gran afluencia de líneas de la red de la Mancomunidad que acudirán a la misma. En dicha capital podrá la Mancomunidad establecer una Central propia, donde afluyan todas sus líneas, para prestar el servicio de conmutación y reparto de telefonemas y conferencias. Esta Central de la Mancomunidad estará enlazada con la de la Compañía Peninsular con cuantos circuitos se crea necesario, verificándose el enlace en la forma establecida en la base tercera.

Cuando las necesidades del servicio lo aconsejen, la Mancomunidad de Cataluña, de acuerdo con la Compañía Peninsular, podrá establecer Centrales telefónicas en otras poblaciones de empalme de las redes de ambas entidades, con el mismo carácter que la Central a que se refiere el primer extremo de la base.

5.ª En el establecimiento de la red de la Man-

comunidad, podrán resultar enlazadas por línea indirecta poblaciones que en la actualidad ya lo estén por médio de las líneas de la Compañía Peninsular; pero en ningún caso podrá la Mancomunidad establecer entre dichas poblaciones servicio telefónico en competencia con el que preste la Compañía Peninsular. Si por cualquier circunstancia se diera comunicación para el servicio de la Mancomunidad entre poblaciones en la actualidad enlazadas por las líneas de la Compañía Peninsular, el importe íntegro de este servicio correspondería a esta Compañía.

6.ª La Compañía Peninsular de Teléfonos recibirá en sus estaciones enlazadas con las líneas de la Mancomunidad, todo el servicio de telefonemas y conferencias que las estaciones de la Mancomunidad le transmitan para cualquiera de las de la red interurbana general de España, en la forma que lo tenga establecido, armonizándolo con el horario que rija en cada una de las estaciones de esta última.

7.ª La Compañía Peninsular y la Mancomunidad cobrarán íntegras las tasas reglamentarias que devenguen los telefonemas que partan de sus respectivas estaciones, abonando la Mancomunidad trimestralmente a la Compañía Peninsular el tanto por ciento correspondiente, de lo que ingrese en este concepto, para satisfacer el canon al Estado, siempre que éste no exima del mismo a la Mancomunidad.

8.ª Las tasas que devenguen las conferencias telefónicas que partan de las estaciones de la Mancomunidad para las de la Compañía Peninsular, o de las de ésta para la primera, se percibirán en las estaciones de partida y de acuerdo con las tarifas vigentes, del mismo modo que si las líneas de ambas entidades constituyeran una red única. En las liquidaciones tri-

mestrales, la Mancomunidad abonará a la Compañía Peninsular el tanto por ciento correspondiente de lo ingresado en este concepto, para satisfacer el canon al Estado — siempre que éste no exima del mismo a la Mancomunidad — y asimismo la Compañía Peninsular descontará para igual objeto el 25 por 100 de lo que en el expresado concepto haya ingresado. El resto líquido de los productos brutos obtenidos por la Mancomunidad y la Compañía Peninsular en el servicio de conferencias telefónicas prestado por la cooperación simultánea de las líneas de ambas entidades, se repartirá entre ellas proporcionalmente al número de kilómetros que dichas conferencias hayan recorrido por las líneas de una y otra entidad.

9.ª Pertenecerá íntegramente a la Mancomunidad la recaudación que se obtenga en sus estaciones por razón del servicio que se curse entre las mismas, sin intervención de ninguno de los circuitos o estaciones de la Compañía Peninsular.

10. La Mancomunidad y la Compañía Peninsular responderán mutuamente del importe de la parte correspondiente al servicio que parta de cada una de las estaciones de dichas entidades con destino a las estaciones de la otra. A este efecto, la Mancomunidad, análogamente a lo que tiene establecido la Compañía Peninsular, podrá exigir a sus abonados los depósitos o garantías que estime necesarios para asegurar el pago de los servicios que los mismos utilicen.

11. Cuando por el incremento de comunicaciones que, procedentes de la red de la Mancomunidad, afluyan a las estaciones de la Compañía Peninsular, la capacidad de alguna de las líneas de esta Compañía resulte insuficiente para las necesidades del buen servicio, ambas entidades procederán de común

acuerdo al colgado de los nuevos circuitos que se estimen necesarios, corriendo a cargo de la Mancomunidad la aportación del material correspondiente, o sea, conductores, aisladores y soportes, y siendo de cuenta de la Compañía Peninsular el colgado o instalación de los circuitos nuevos, en sus ramales existentes.

12. Para facilitar las liquidaciones entre las partes contratantes, ambas entidades llevarán un registro especial modelado, para anotar el nombre de los conferenciantes, el de las estaciones que intervengan en la conferencia, el número de minutos que se empleen en cada una de éstas y todos aquellos datos que convenga consignar.

Igualmente se llevará otro registro para los telefonemas, en el que se anotarán la procedencia, destino, nombre del expedidor y del destinatario y número de palabras de cada uno.

Las liquidaciones se harán trimestralmente, cambiándose ambas entidades la documentación correspondiente y haciendo efectivos los saldos que resulten, dentro de los diez primeros días del mes siguiente.

Barcelona, a 20 de julio de 1915.

Por la Mancomunidad de Cataluña:

El Presidente,

E. PRAT DE LA RIBA

Por la Compañía Peninsular de Teléfonos:

El Director,

ENRIQUE PARELLADA

REIAL DECRET AUTORITZANT L'EXPLOTACIÓ DE LA XARXA TELEFÒNICA CATALANA

Su Majestad el Rey (q. D. g.) se ha dignado expedir, con fecha 9 del actual, el siguiente Real decreto:

De acuerdo con Mi Consejo de Ministros, a propuesta del de la Gobernación, Vengo en decretar lo siguiente:

Artículo primero. De conformidad con lo prevenido en el Real decreto de 26 de marzo de 1914 y en el artículo segundo del Reglamento telefónico vigente, se autoriza a la Mancomunidad de Cataluña para la instalación y explotación de una Red telefónica interurbana que pueda unir varios o todos los pueblos de las cuatro provincias mancomunadas.

Art. 2.º Se incluye en esta autorización el establecimiento de centros telefónicos urbanos en las cuatro provincias expresadas.

Art. 3.º Esta autorización se entenderá sin perjuicio alguno para los derechos reconocidos a otros concesionarios de servicios telefónicos en Cataluña.

Art. 4.º A los diez años de esta concesión, el Estado percibirá el 10 por 100 de los ingresos brutos que

por cuotas de servicio tenga la red; desde el año 21.º se percibirá el 15 por 100, y desde el 31.º el 20 por 100. Las cantidades correspondientes las satisfará la Mancomunidad por trimestres vencidos, ingresándolas en las Cajas del Tesoro durante el segundo mes del trimestre siguiente al en que el servicio se haya verificado.

Art. 5.º El personal para el servicio de la red, como asimismo para el de conservación y vigilancia de las líneas, dependerá de la Mancomunidad.

Art. 6.º El horario para el servicio lo fijará la Mancomunidad, según las necesidades de la red; pero en ningún caso será menor que el establecido como limitado para los servicios telegráficos y telefónicos del Estado.

Art. 7.º El Estado, siempre que lo considere conveniente, por razones de defensa nacional o consideraciones de orden público y demás altos intereses que le están encomendados, podrá suspender temporalmente el servicio, total o parcialmente, o encargarse de él, también temporalmente, sin derecho a indemnización alguna.

Art. 8.º Asimismo, en cualquier tiempo, podrá el Estado incautarse de la red, sin indemnización alguna para la Mancomunidad si la incautación se realiza después del 26 de diciembre de 1957, y en otro caso, satisfaciendo a la Mancomunidad el importe de la red, que se determinará por peritación, teniendo en cuenta el estado de las líneas y estaciones y tiempo de su explotación.

Art. 9.º Las líneas serán de bronce silicioso y circuito metálico, con exclusión de tierra, de 3'5 milímetros en todas las de enlace de las subcentrales con las centrales, y de menor diámetro, de bronce u otro metal, en las líneas de los abonados y poblaciones que

concurran a las subcentrales. Se instalarán a distancia conveniente de las telegráficas y de energía eléctrica, quedando obligada la Mancomunidad a establecer en los cruces con éstas las defensas necesarias. Estas condiciones se entenderán, como mínimum, pudiendo la Mancomunidad mejorarlas si lo estima conveniente.

Art. 10. Los materiales empleados en la construcción de las centrales, subcentrales, líneas de enlace entre éstas y aquéllas, así como los aparatos de abonados, habrán de reunir, por lo menos, todos los requisitos que se exigen para las líneas interurbanas que se consignan en los pliegos de condiciones publicados en la *Gaceta de Madrid* de 19 de abril de 1908. Las líneas secundarias que afluyen a las subcentrales podrán establecerse con hilo de sección y metal adecuados a estas comunicaciones, según las necesidades del servicio.

Art. 11. La Mancomunidad participará a la Dirección General de Correos y Telégrafos los sitios en donde tenga, en su día, depositados los materiales para que sean reconocidos por los funcionarios que la Administración designe. Asimismo serán debidamente reconocidas las líneas y estaciones antes de abrirse al servicio público.

Art. 12. Las centrales de la Mancomunidad se enlazarán en cada localidad:

1.º Con las estaciones telegráficas del Estado para el intercambio del servicio.

2.º Con las redes urbanas establecidas para que puedan comunicar todos los abonados de éstas con la red de la Mancomunidad.

3.º Con las estaciones interurbanas de la red general de España, a fin de que la red telefónica de la Mancomunidad pueda comunicar con todas las redes

interurbanas y urbanas enlazadas para el cambio recíproco de telefonemas y conferencias.

4.º Con las estaciones internacionales.

Art. 13. La Mancomunidad establecerá en todas sus centrales y estaciones los locutorios públicos que las necesidades del servicio exijan.

Art. 14. La Mancomunidad fijará las tasas y tarifas que deben regir para conferencias y telefonemas del servicio urbano e interurbano de su red, pero sin que puedan nunca exceder del máximum señalado en los arts. 110 y 122 del Reglamento vigente. Los telefonemas que se cambien entre puntos que tengan estación telegráfica de servicio público no podrán devengar tasas inferiores a las que rijan para el servicio telegráfico.

Art. 15. La recaudación del servicio interior que se cambie entre la red telegráfica y la de la Mancomunidad, será íntegra para la oficina expedidora. En el servicio internacional, la parte de tasa correspondiente a España quedará también a favor de la estación expedidora; pero la tasa relativa al recorrido extranjero se adherirá en sellos de telégrafos al telegrama original. Todo telefonema expedido, así como todo aviso de conferencia, deberá llevar un sello de 5 céntimos como impuesto de Timbre móvil.

Art. 16. El servicio público de la red telefónica de la Mancomunidad de Cataluña será intervenido por el Estado en la misma forma que se practique esta intervención en las estaciones urbanas e interurbanas, sujetándose a las prescripciones reglamentarias.

Art. 17. El Estado se reserva la facultad de utilizar sus estaciones telegráficas para encargarse, en la localidad correspondiente, del servicio de la red telefónica que en ella tenga la Mancomunidad, previas

las condiciones que en cada caso se fijarán, de común acuerdo, por la Dirección General de Correos y Telégrafos y la Mancomunidad.

Art. 18. A los cinco años de esta concesión, el Estado quedará en libertad de agregar a su red aquellas poblaciones en las que la Mancomunidad no hubiese establecido estaciones telefónicas.

Art. 19. Queda aprobado y forma parte integrante de la autorización expresada en el art. 1.º de este Decreto el convenio establecido y presentado al Ministerio de la Gobernación en instancia de fecha 12 de julio último por la Mancomunidad de Cataluña y la Compañía Peninsular de Teléfonos para el régimen de instalación de la red e intercambio de servicios por las líneas de ambas entidades.

Dado en Palacio a nueve de septiembre de mil novecientos quince.

ALFONSO

El Ministro de la Gobernación, JOSÉ SÁNCHEZ GUERRA.

(*Gaceta* del 11 de setembre de 1915.)

CULTURA I INSTRUCCIÓ

CREACIÓ D'UN INSTITUT D'EDUCACIÓ GENERAL

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 6 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Es crea una Junta que serà nomenada *Institut d'Educació General.*

II. El seu objecte és la iniciació i el foment d'institucions, costums i actes, i la difusió de coneixements, que tendeixin a millorar o millorin la condició física i moral de la gent que forma el nostre poble, així com els que tendeixin a l'enfortiment i la dignificació de la raça.

III. Entraràn dins la competencia d'aquesta institució, entre altres, els objectius següents:

a) Educació física (cura externa, netedat del còs, jòcs físics, esports, gimnàstica, etc.).

b) Educació moral (del sentiment, de la voluntat, de la paraula; sentit de civisme, vida de relació, etcètera).

c) Natalitat.

d) Puericultura.

e) Disminució de la mortalitat; higiene individual; higiene de la casa (pous, dipòsits d'aigua, femers, pous morts, letrines, ventilació, calefacció, etc.); higiene col·lectiva (servei d'aigües, clavegueres, condició dels queviures i formes de transport i distribució; escombraríes, lluita contra els agents de propagació de malalties, etc.), jardins públics, parcs, boscos, etc.

IV. Es podrà valer de tots els mitjans adequats per a aconseguir aquest projecte, i especialment de publicacions de vulgarització (fulles, opúscols, etc.), fixació de cartells, conferencies i reunions públiques, assistencia a Congressos, subvencions, peticions a Municipis, atorgament de distincions, aplegaments d'antecedents nacionals i estrangers respecte dels problemes de la seva competencia (museu); formació d'avant-projectes per als Municipis petits, etc.

V. El Consell designarà els senyors que hagin de constituir aquest Institut.

VI. L'Institut d'Educació General és facultat per a formar-se son Reglament interior, adaptant interinament el seu règim administratiu interior al de l'Institut d'Estudis Catalans, en tot ço que no s'hagi previst o preceptuat en els articles que precedeixen.

VII. Es destinen a les despeses d'aquesta institució 25,000 pessetes, que es trauràn de la partida d'Imprevistos del Pressupost d'aquest any.

Palau de Generalitat, 24 de novembre de 1914.

El President,

E. Prat de la Riba

Els Secretaris,

Romà Sol — Ramón Vidiella

Francesc Carbó — Joàn María Roma

BIBLIOTEQUES POPULARS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya; Vist el projecte d'acord del Consell Permanent d'11 de maig de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. La instauració de Biblioteques populars a Catalunya tindrà lloc segons un pla orgànic, donant-los el doble caràcter de dipòsits particulars de llibres i de sucursals de la Biblioteca de Catalunya i el servei de prèstec.

II. Les Biblioteques populars es dividiràn en tres graus, segons la importancia i densitat de població de les localitats a què es destinin.

III. Sempre que sigui possible, i en especial en Biblioteques de segón i tercer grau, se destinaràn a les Biblioteques populars petits edificis expressament construits, segons tipus previament aprovats. El Consell Permanent completarà aquests acords per mitjà d'un Reglament, en vista dels resultats que doni la realitat de les experiencies fetes.

IV. Al local de cada Biblioteca anirà anexa una sala destinada a cursos, conferencies i reunions de cultura.

V. Les primeres adquisicions de llibres amb què les Biblioteques es constitueixin seràn per valor de 5,000 pessetes en les que sigui de primer grau, 3,000 en les de segón, i 1,000 en les de tercer.

VI. Les Biblioteques populars seràn dotades de personal tècnic competent. Aquest personal serà femení i preparat expressament en una Escola Especial que s'instaurarà amb aquest objecte. El Consell Permanent donarà compte, en son dia, a l'Assamblea, de les Bases que dicti per a la organització i funcionament de l'Escola Especial de Bibliotecaries.

VII. En les Biblioteques de primer i segón grau el personal se compondrà d'una directora, una auxiliar i un subaltern. En les de tercer grau podrà limitar-se a una bibliotecaria i un subaltern.

VIII. El personal de bibliotecaries formarà una carrera i Còs regular. S'hi ingressarà, a la sortida de l'Escola Especial, per la categoria d'auxiliar. El sou d'aquest no podrà ésser inferior a 1,000 pessetes.

IX. En l'obra d'instal·lació de Biblioteques podrà acceptar-se la col·laboració de les Diputacions, Municipis, entitats i particulars; però sempre l'acord amb les normes establertes i el servei pel personal de carrera hauràn d'ésser condicions perquè es doni caràcter oficial a aquestes Biblioteques i perquè se'ls confereixi qualitat de sucursals de la Biblioteca de Catalunya. Al triar-se les localitats on s'instal·laràn les Biblioteques populars es donarà preferencia a les ciutats, viles i pobles que ofereixin un concurs econòmic que faciliti l'execució de l'anterior plan.

X. El Consell Permanent completarà aquests

acords per mitjà d'un Reglament, en vista dels resultats que doni la realitat de les experiencies fetes.

El Consell Permanent donarà compte, en son dia, a l'Assamblea, de la organització de l'Escola Especial de Bibliotecaries.

Palau de la Generalitat, 27 de maig de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch — Magí Isern
Francesc Carbó — Daniel Serres

PLA D'ORGANITZACIÓ D'UNA ESCOLA DE BIBLIOTECARIES

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. En virtut dels acords presos en la darrera sessió de l'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya relacionats amb el projecte de Biblioteques populars, el Consell de la Mancomunitat de Catalunya procedeix a la organització d'unes ensenyances conduents a la formació d'un Còs especial, integrat per personal femení i destinat al servei d'aquelles Biblioteques populars. Les ensenyances seràn reunides sota el nom d'*Escola Especial de Bibliotecaries.*

II. Aquestes ensenyances compendràn:

Un curs de lliçó setmanal de Bibliología.

Un curs de lliçó diaria de Biblioteconomía.

Un curs de lliçó alterna de Bibliografía i nocions de Paleografía.

Un primer curs de lliçó diaria i un segón curs de lliçó alterna de Lengua llatina.

Un primer curs de lliçó alterna i un segón curs de lliçó diaria de Llengua grega.

Un curs de lliçó alterna de Gramàtica catalana.

Un curs de lliçó alterna d'Historia de la Literatura general i espanyola.

Un curs de lliçó alterna d'Historia de la Literatura catalana.

Un curs de lliçó alterna d'Historia de l'Art.

Un curs de lliçó alterna de Geografía.

Un curs de lliçó diaria de Teoría i historia de la Cultura.

Un curs de lliçó diaria de Principis i desenrotllament històric de les Ciencies físiques i naturals.

Un curs de lliçó alterna de Classificació de les Ciencies.

Un curs de lliçó setmanal d'Ètica i Dret usual.

Pràctiques de servei de Biblioteques, que faràn les alumnes el darrer curs, diariament, en la Biblioteca de Catalunya o en altres Biblioteques populars ja establertes.

A més, les alumnes assistiràn obligatoriament a una conferencia setmanal sobre temes generals de cultura.

III. Cada una d'aquestes classes tindrà una hora de durada. Les sessions pràctiques dues hores.

L'any acadèmic consta de dos semestres: el primer, del 1.º de novembre al 1.º de març, amb quinze dies de vacacions per Nadal; el segón, del 1.º de març al 1.º de juliol, amb quinze dies de vacacions de Pasqües. Els exàmens d'ingrés i de revàlida tindràn lloc pel mes d'octubre.

IV. Aquestes ensenyances es distribuiràn en un mínim de tres cursos. La distribució oficial de les materies, en els tres cursos, serà la següent:

Primer curs: Bibliologia (lliçó setmanal). — Llen-

gua llatina (lliçó diaria), primer curs. — Gramàtica catalana (lliçó alterna). — Teoría i historia de la Cultura (lliçó diaria). — Principis i desenrotllament històric de les Ciencies físiques i naturals (lliçó diaria).

Segón curs: Biblioteconomía (lliçó diaria). — Llengua llatina (alterna), segón curs. — Llengua grega (alterna), primer curs. — Classificació de les Ciencies (alterna). — Historia de la Literatura general i espanyola (alterna). — Historia de la Literatura catalana (alterna).

Tercer curs: Bibliografía i nocions de Paleografía (alterna). — Llengua grega (diaria), segón curs. — Ètica i Dret usual (lliçó setmanal). — Historia de l'Art (alterna). — Geografía general (alterna). — Pràctiques de Biblioteques (diaries).

V. A més, en l'examen de revàlida, serà exigit a les candidates el coneixement d'una llengua moderna, a més d'aquelles de què s'hauràn examinat a l'ingressar.

VI. Les alumnes podràn repartir aquestes ensenyances en més de tres anys. Totes les matrícules tindràn, però, el caràcter d'oficials, comportant l'assistencia a les càtedres. Excepcionalment, s'admetràn matrícules lliures, requerint-se en cada cas un acord fonamental del Consell Permanent.

VII. L'import de la matrícula per a l'examen d'ingrés serà de 50 pessetes, i de 10 pessetes i 5 pessetes per assignatura de classe diaria o alterna, respectivament. Pel certificat de l'examen de revàlida s'abonaràn 150 pessetes.

VIII. Cada any serà fixat el nombre de les alumnes que podràn ingressar en l'Escola. L'examen d'ingrés tindrà el caràcter de concurs, classificant-se les aspirants per raó de llur mèrit, i essent

cridades a ingrés les que ocupin els corresponents primers llocs a la llista.

IX. No hi haurà exàmens especials d'assignatura, substituint-se per certificats de suficiencia expedits pels professors.

X. A la fi dels estudis, les alumnes seràn subjectes a un examen general de revàlida, comprenent tres series d'exercicis: exercicis teòrics sobre el servei de Biblioteca, pràctiques sobre el dit servei, pràctiques sobre les altres materies. Aquest examen serà també concursiu, classificant-se les alumnes per ordre de mèrit i essent cridades immediatament les primeres de la llista a les places que es trobin disponibles segons acord del Consell de la Mancomunitat.

XI. Les aspirants a l'examen d'ingrés a l'Escola hauràn de tenir més de disset anys. Hauràn de posseir i demostrar en l'exercici d'ingrés els coneixements propis de l'Ensenyament primari i els de les llengües catalana i castellana, saber traduir correctament la francesa, i tenir nocions d'una altra llengua estrangera moderna, a llur elecció. Les que tinguin el grau de batxiller podràn prescindir de seguir els cursos de Llatí, Principis i desenrotllament històric de les Ciencies físiques i naturals, Geografía general, Historia de la Literatura general espanyola, i Ètica i Dret usual.

XII. L'ensenyança a l'Escola de Bibliotecaries anirà instaurant-se en tres anys. El personal docent rebrà el nomenament per tres anys, podent ésser prorrogat el nomenament a l'arribar el terme indicat.

XIII. El Consell dictarà les disposicions complementaries que calguin a fi que les ensenyances del primer curs puguin ésser donades en l'any acadèmic de 1915-1916.

XIV. La convocatoria d'ingrés d'enguany serà per a deu places d'alumnes.

Palau de la Generalitat, 5 d'agost de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

ESCOLA DE BIBLIOTECARIES

Organització provisional

per al primer curs (1915-1916)

La conveniencia, en aquesta etapa de crisi general, de reduir al mínimum possible les despeses que han d'esdevenir ordinaries, imposa en la organització d'aquesta Escola el criteri de formar-la no a base de professors que trobin en aquesta ensenyança la funció primordial de llur activitat, i per tant hagin d'esperar-ne una retribució suficient per a viure'n, sinó per via d'acumulació d'aquestes càtedres a personalitats que ja en l'ensenyança, ja en la investigació, hagin assolit una situació prestigiosa i puguin, per una modesta retribució, donar les noves ensenyances.

Així s'aconsegueix, d'una banda, el màximum d'economía amb el màximum de nivell científic en el professorat; d'altra banda, es completa la remuneració, sempre deficient i escassa, dels càrrecs docents,

en la forma d'acumulació de funcions semblants, acostumada en quasi tots els països.

Hagut esment d'aquestes raons,

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Per a formar el Tribunal d'examens d'ingrés a l'Escola de Bibliotecaries són designats D. Eugeni d'Ors, D. Pompeu Fabra i D. Emili Asencio.

II. Es confia, amb caràcter interí, la càtedra de Bibliología (classe setmanal) a D. Jordi Rubió, Director de la Biblioteca de Catalunya, amb la gratificació de 500 pessetes; la de Llengua llatina (classe diaria) a D. Lluís Segalà, professor de la Universitat de Barcelona; la de Teoría i historia de la Cultura (lliçó diaria) a D. Eugeni d'Ors, Secretari de l'Institut de Ciencies; i la de Principis i desenrotllament històric de les Ciencies físiques i naturals (lliçó diaria) a D. Rafel Campalans, professor de Física de l'Escola Superior d'Agricultura, amb la gratificació de 500 pessetes cada un, i amb el mateix caràcter provisional o interí.

Per a l'estudi de la Gramàtica catalana, assistiràn les alumnes a la classe creada per la Diputació de Barcelona, confiada a D. Pompeu Fabra.

III És designat també interinament D. Eugeni d'Ors per a exercir les funcions de Director de l'Escola, i la senyoreta María Lois per a desempenyar la Secretaría.

IV. Es gestionarà de la Diputació de Barcelona que permeti instal·lar aquestes classes a l'edifici de

la Universitat Industrial, habilitat per a Escola de Bells Oficis.

V. Les despeses de l'Escola fins a 31 de desembre d'aquest any, seràn abonades amb càrrec al capítol IV, art. 2.n, partida 49, de l'actual Pressupost.

Palau de la Generalitat, 14 d'octubre de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

CONVOCATORIA PER A L'INGRÉS A L'ESCOLA DE BIBLIOTECARIES

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya treu a concurs deu places d'alumnes de l'Escola de Bibliotecaries que acaba de fundar, destinada a proporcionar personal facultatiu a les Biblioteques populars que s'han d'implantar a les localitats de Catalunya.

La carrera s'ajusta a les Bases següents:

1.ª L'ensenyança a l'Escola de Bibliotecaries dura tres anys, al cap dels quals l'alumna pot ésser admesa a examen de revàlida. L'aprovació d'aquest examen dóna directament ingrés al Còs Especial de Bibliotecaries, en el qual s'entrarà amb la categoria de directora d'una Biblioteca de tercer grau, o d'ajudanta en una Biblioteca de primer o de segón grau. El sou d'entrada serà superior al de 1,000 pessetes, amb dret als augments per raó d'anys de servei i categoria de la Biblioteca servida, que a son temps la Mancomunitat fixarà.

2.ª Les ensenyances que comprèn la carrera de bibliotecaria són les següents:

Coneixements teòrics i pràctics sobre Bibliografía, Bibliología, Biblioteconomía i Paleografía; Llengües llatina i grega; Teoría i historia de la Cultura; Principis i desenrotllament històric de les Ciencies físiques i naturals; Classificació de les Ciencies; Ètica i Dret usual; Historia de la Literatura general i espanyola; Historia de la Literatura catalana; Historia de l'Art; Gramàtica catalana; Geografía general; Pràctiques de servei de Biblioteques.

Durant els anys d'estudis a l'Escola cursaràn també una llengua estrangera moderna, distinta de les aprovades en l'examen d'ingrés.

3.ª La matrícula per a l'examen d'ingrés serà de 50 pessetes, i de 10 pessetes i 5 pessetes per assignatura de classe diaria o alterna, respectivament. Pel certificat de l'examen de revàlida s'abonaràn 150 pessetes.

4.ª Les aspirants a examen d'ingrés a l'Escola hauràn de tenir més de disset anys. Hauràn de conèixer les llengües catalana i castellana, posseir i demostrar en l'exercici d'ingrés els coneixements propis de l'Ensenyament primari, i saber traduir la llengua francesa i tenir nocions d'una altra llengua estrangera moderna, a elecció de l'aspirant.

5.ª L'examen d'ingrés comportarà tres exercicis: un, oral, contestant un interrogatori general sobre temes d'Ensenyament primari; un, escrit, desenrotllant, en dues hores de temps, un tema escollit per la candidata entre tres proposats pel Tribunal; i un exercici de llengües.

6.ª El terme de presentació de les sol·licituts serà des del dia 16 de setembre al 15 d'octubre de

1915. Les sol·licituts s'hauràn de presentar al departament de Governació de la Mancomunitat de Catalunya (Palau de la Generalitat).

7.ª Els exàmens d'ingrés tindràn lloc en la segona quinzena d'octubre, i el curs serà obert el primer dia feiner de novembre.

Palau de la Generalitat, 5 d'agost de 1915.

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CONCURS ENTRE LES LOCALITATS DE CATALUNYA PER A L'ADJUDICACIÓ DE BIBLIOTEQUES POPULARS

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

Obri's un concurs, entre les localitats de Catalunya, per a l'adjudicació de Biblioteques populars, amb subjecció a les Bases següents:

1.ª Els oferiments seràn rebuts pel Consell de la Mancomunitat fins al terme del 30 d'octubre d'enguany.

2.ª El Consell de la Mancomunitat comunicarà les sol·licituts on constin aquests oferiments al Consell d'Investigació Pedagògica, perquè informi raonadament sobre les dites sol·licituts des del doble punt de vista de l'acceptació de cada una i de la gradació de la seva importància.

3.ª En virtut d'aquest informe tècnic, el Consell de la Mancomunitat escollirà quatre dels ofe-

riments, als quals correspondrà amb la instauració de quatre Biblioteques. N'haurà de triar almenys una de cada un dels tres graus aprovats.

4.ª Aquesta selecció serà feta abans del terme del 31 de desembre d'enguany, i es procurarà que les noves Biblioteques estiguin en disposició de donar-se al servei públic per tot l'any 1916.

5.ª Les institucions que crei la Mancomunitat, en virtut dels oferiments rebuts s'ajustaràn a tots els acords i Bases del projecte aprovat per l'Assamblea de la Mancomunitat. Segons aquest projecte, les Biblioteques tindràn, demés del caràcter de dipòsits de llibres, el de sucursals de la Biblioteca de Cátalunya, estaràn servides per personal proveït del títol facultatiu obtingut en l'Escola Especial que instaurarà la Mancomunitat, tindràn un sistema comú d'ordenació i catalogació, i hauràn d'estar instal·lades (almenys les Biblioteques de segón i tercer grau) en locals bastits aposta.

Les Biblioteques de primer grau rebràn un fons de llibres important almenys 5,000 pessetes; les de segón grau, un fons de llibres de 3,000 pessetes; les de tercer grau, un fons de llibres de 1,000 pessetes.

6.ª Els oferiments que es facin al Consell de la Mancomunitat importaràn el mínim següent:

a) El terreny per a instal·lació.

b) Una subvenció anual important el 10 per 100 del fons inicial que la Mancomunitat dóna, o sigui una subvenció de 500 pessetes a les Biblioteques de primer grau, una de 300 a les de segón, una de 100 a les de tercer.

c) El servei material de llum, aigua, etc., que la instal·lació de la Biblioteca necessiti.

7.ª Essent els ofertors els Municipis, llurs ofe-

riments hauràn d'haver estat aprovats en sessió i per Junta de Vocals Associats.

En el cas de tractar-se de Corporacions o particulars, l'oferiment haurà d'ésser legalitzat en deguda forma i garantit per mitjà de dipòsit o altra forma equivalent.

8.ª En el cas de semblar anàloga la importancia i facilitats de dos dels oferiments presentats, el Consell de la Mancomunitat procurarà tant com sigui possible distribuir ja les primeres instauracions entre les diverses regions catalanes.

9.ª Immediatament d'oberta la Biblioteca es constituirà un Patronat designat pel Consell de la Mancomunitat de Catalunya i en el qual haurà de tenir lloc un representant almenys de l'entitat que hagi fet la sol·licitut. Les funcions d'aquest Patronat es determinaràn en cada cas per estipulació d'uns Estatuts, que no podràn ésser modificats sense aprovació del Consell de la Mancomunitat.

Palau de la Generalitat, 29 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CONSTRUCCIÓ D'ESCOLES I CREACIÓ D'UN BUTLLETÍ PEDAGÒGIC

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 19 de maig de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. S'aproven els quatre projectes d'edificis escolars presentats pel Consell d'Investigació Pedagògica.

II. S'acorda construir immediatament i amb caràcter d'assaig els quatre models esmentats: un en un Municipi de Barcelona, un altre en un de Girona, un altre en un de Lleida i un altre en un de Tarragona. La direcció de les obres serà encarregada als respectius autors dels projectes, i la direcció pedagògica, comprenent-hi la decoració i moblatge, al Consell d'Investigació Pedagògica.

III. S'acorda subvencionar ab 12,000 pessetes l'Escola d'Estiu del Consell d'Investigació Pedagògica, mitjançant plans i pressupost que oportunament haurà de presentar a l'aprovació del Consell

Permanent; i la creació d'un *Butlletí d'Ampliació Pedagògica*, que editarà mensualment el Consell d'Investigació Pedagògica i es repartirà a tots els mestres i mestresses de les escoles públiques de Catalunya.

Palau de la Generalitat, 19 de maig de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

Informe del Consell d'Investigació Pedagògica a què es refereix el precedent acord del Consell Permanent

EL PROBLEMA DE LA CONSTRUCCIÓ ESCOLAR

El problema de la construcció d'edificis escolars és més complexe del que a primera vista sembla, perquè penetra fins a l'essencia de l'escola. El local se lliga estretament amb els mètodes d'ensenyança, i aquests són derivats dels fins de l'educació i de les teories pedagògiques per a assolir aquests fins. En els moments actuals, en què una nova Pedagogia verament científica està fent la seva aparició, tota temptativa dogmàtica de solucions escolars no pot ésser altra cosa que un signe d'ignorancia.

No obstant, la realitat escolar en la nostra terra és crua, i, mentre s'esperen solucions més perfectes, la conciencia ens diu que fem quelcom per a alleugerir la situació. Aquesta, la realitat pedagògica, és un nombre d'escoles que ni funcionen tampoc per mancança de local, altres que porten una vida descuidada per estar allotjades en locals que no reunei-

xen condicions sanitaries, i altres que podríen millorar qui-sab-lo si en compte de funcionar en locals llogats de cases particulars es poguessin esplaiar en un edifici públic, construït segons les recomanacions de la Pedagogía.

El Consell d'Investigació Pedagògica, a l'ésser honrat per la Mancomunitat de Catalunya amb l'encàrrec d'estudiar algunes solucions d'edificis escolars, cregué que s'havía de limitar, per ara, a estudiar els tipus mínims, que són els més necessitats. D'altra part l'Estat té publicats estudis per a grans escoles graduades que poden servir de guia.

La tendencia més racional que ara es va iniciant sembla ésser a fer petits edificis escolars. La graduació, com ha vingut essent entesa, va perdent partidaris, ço que no vol dir que en guanyi l'escola unitaria, tal com l'hem vingut coneixent: a altres coses es dóna més importancia que a la graduació. La graduació que sigui necessaria, en poblacions rurals, si el cost no és inconvenient, es podrà fer millor en escoles diferents d'edificis separats. Si pot ésser, l'escola de pàrvuls és millor situar-la en el punt més central possible de la població, amb jardins, que no necessiten ésser massa grans. Els graus més avançats es poden emplaçar cada vegada més cap a la periferia, on hi ha més espais per a patis, fins a arribar a l'escola superior agrícola, que ha d'ésser en ple camp. Així els petits tindràn de caminar menys i no passaràn tants perills, i els nois grans faràn la bona gimnàstica d'un passeig a l'anar i venir de l'escola. Els grans edificis escolars, amb molts graus, es van considerant cada vegada més com un mal menor de les grans ciutats

Els quatre projectes

Qualsevol persona intel·ligent se farà cabal dels projectes amb sols l'examen dels corresponents plans i lectura del pressupost. No caldràn gaires explicacions.

I. *Escola unitaria bissexual per a 33 alumnes. Arquitecte: D. Adolf Florensa.* — Es senzillíssim. Consta de vestíbol, on se poden instal·lar els guarda-robes, una aula, excusats per als nois amb dos waters, excusats per a les noies amb tres, i una encertada galería en dues de les cares. Aquest model es pot adaptar, amb alguna economía, per a nois sols o per a noies soles, per a pàrvuls solament o per a alumnes elementals.

Está pressupostat aquest edifici en 12,287'22 pessetes com a valor de construcció, i amb el 14 per 100 adicional obligatori resulten 14,007'52 pessetes. L'augment convencional de 10 per 100 per a moblatge fa pujar la quantitat a 15,408'27, ço que dóna un promedi de cost de 426,22 pessetes per alumne.

L'edifici té cambres d'aire, sota el paviment i damunt del sostre de la sala, per a protegir-la de la humitat, del fret i de la calor, i s'ajusta a les prescripcions oficials vigents sobre la construcció escolar.

II. *Escola unitaria bissexual per a 60 alumnes. Arquitecte: D. Adolf Florensa.* — Consta d'una aula per a 60 alumnes i una gran sala de treball, tot a peu pla. Té, demés, una gran galería, un despatx per a la mestressa, un vestíbol amb ample lloc per a guarda-robes, excusats amb dos waters per als nois, altres excusats amb tres waters per a les noies i un pas-rampa. Amb economía en la construcció dels excusats, pot servir per a nois sols o per a noies soles, i

està admirablement adaptada per a classes de pàrvuls segons el mètode Montessori.

El pressupost d'aquest edifici està donat en pessetes 21,678'95 sense el 14 per 100 adicional, i en 24,600 pessetes amb ell. El 10 per 100 calculat per a moblatge fa pujar aquesta xifra a 27,060 pessetes, donant un cost, per alumne, de 451 pessetes.

III. *Escola de dues aules de 21 alumnes cada una. Arquitecte: D. Antoni de Falguera.* — És una escola en planta baixa, de dues aules de 21 alumnes cada una, espaiosa sala de treball, vestíbol amplíssim, sala de professors, lavabos i excusats amb dos waters. Podria també allotjar-s'hi una secció de nois i una altra de noies, reformant els excusats; mes aquesta combinació val més evitar-la. És un edifici on el mètode Montessori, amb una classe de pàrvuls i una altra d'elemental, es podria aplicar aventatjosament.

El cost total de la construcció és de 24,949'15 pessetes, i amb el 14 per 100 aquesta quantitat puja a 28,622'03 pessetes. Augmentant el 10 per 100 per a material, dóna un total de 31,484'23 pessetes, i 372'43 pessetes el cost de construcció per alumne. No s'inclou el pressupost adicional de pati i anexes, no haventhi necessitat de fer la grossa paret de tanca, i essent més convenient que l'edifici no estigui situat arràn de carrer, sinó cap endins, voltat de jardins.

La construcció reuneix les condicions higièniques prescrites en la legislació, i té estudiades les proteccions usuals contra la humitat, el fret i la calor.

4. *Escola per a 60 nois i 60 noies. Arquitecte: don Francesc de P. Nebot.* — És l'únic dels quatre projectes que no té totes les dependències a peu pla. Consta d'una planta baixa i un pis. La planta a peu pla té una aula per a 60 nois i una sala de treball ben

espaiosa, una saleta per als mestres, uns lavabos on també hi poden haver els guarda-robes, i uns excusats amb tres waters. El pis alt consta d'una aula capaç per a 60 noies, un terrat amb una pèrgola, que pot servir de cosidor (l'economia domèstica es pot fer a la sala de treball de sota) i per a esbarjo, lavabos, excusats i saleta per a la mestra, igual que abaix.

El preu que ha donat l'arquitecte per a aquesta construcció és el de 19,826'58 pessetes, que amb el 14 per 100 d'augment passa a ésser 22,602'30 pessetes, i amb el 10 per 100 d'amoblament arriba a un total de 24,862'53 pessetes, resultant a 207'20 el cost per alumne.

Les línies de l'edifici recorden les antigues construccions rurals catalanes, així com també molts dels seus detalls; tenint el conjunt un aspecte de cosa nostra, catalana.

Caràcter artístic dels edificis

El Consell d'Investigació Pedagògica recomanà als arquitectes a qui cridà per a col·laborar en l'execució dels projectes d'edificis escolars, que aquests no tinguessin l'aspecte pobre i utilitari que moltes vegades presenten a la nostra terra els moderns edificis públics oficials; i que no fossin tampoc una imitació artística de les construccions escolars d'altres països de condicions climatològiques i socials molt distintes de les del nostre, sinó que s'inspiressin, tant com fos possible, en les belles tradicions artístiques arquitectòniques de la nostra terra catalana. És possible arribar a tipus de construccions escolars que siguin un ornament harmònic dins del nostre paisatge, i una

inspiració per a la construcció particular, que, en general, va degenerant, a les nostres poblacions, envers tipus artístics sense caràcter local.

Emplaçament

A més de les recomanacions que fa la legislació espanyola referents a l'emplaçament de l'edifici escolar, cal considerar indispensable la seva situació en un espai desembaraçat que permeti voltar la casa de jardins i patis suficients. És preferible situar l'escola en els afores de la població, en un lloc tranquil que permeti una bona àrea de jòc i de bellesa al seu voltant, encara que els nois i noies tinguin de fer, per a anar-hi, una higiènica passejada, si dins de la població no es troben llocs convenients. Per a aïllar l'escola el que sigui possible dels sorolls i distraccions de la via pública, la porta d'entrada a l'edifici ha d'ésser allunyada de la linia del carrer.

S'ha de condemnar en absolut la pensada que tenen alguns Ajuntaments de construir els edificis escolars formant un mateix còs amb les Cases consistorials, jutjats i demés edificis públics que res tenen que veure amb la Pedagogía.

La sala de treball manual

Cada dia l'escola es va concebint menys com una aula i més com un obrador de treball. L'ensenyança fou primerament una transmissió oral de coneixements que feia el professor, o visual que feia la lletra escrita del llibre; després fou una demostració manual, amb aparells si convenient era, que feia el professor davant dels seus alumnes; finalment, s'ha afegit la

comprovació personal dels coneixements feta per l'alumne en els laboratoris i obradors, àdhuc en l'escola elemental. El futur ens reserva probablement la solució del treball individual i especialíssim de cada alumne per propia inspiració, dins un ambient d'estímols graduats segons les necessitats de creixença de l'alumne, i apartant-se, la ordenació de coneixements que es van trobant, de l'ordre rígid, purament d'ordenació lògica de l'assignatura i no de necessitat psicològica de l'educande, que estem acostumats a veure en els llibres de text, fins i tot en els dels infants.

Mes en allò que és encara materia d'experimentació no ens hi hem de ficar; i cal que ens atinguem a les millors solucions pedagògiques ja comprovades. Així, en els projectes d'edificis escolars que se sotmeten, s'ha tingut un compte especial que hi figurés (exceptant el més econòmic) una sala que s'ha designat *de treball manual* per a distingir-la de les aules o sales *de treball oral* i també *de treball escrit*. S'hi poden donar les classes pràctiques en què l'alumne cal que participi, amb responsabilitat, en el treball d'experimentació de fenomens, d'adquisició i comprovació de coneixements, d'entrenament del sentit muscular i de l'habilitat manual, etc., tals com són les de treball manual, propiament dit (en paper, cartolina, fusta, llauna, filferro, cordill, suro, etc.); les d'elements de Física, Química i Historia natural; les d'Agricultura i les que tinguin que veure amb procediments industrials; les d'Economía domèstica (rentar, planxar, treure taques, cuinar, etc.) per a les noies; algunes de Geografía i Historia, i àdhuc d'Aritmètica i Geometria, etc. En aquesta sala poden també adossar-se armaris a les parets per als llibres d'una indispensable biblioteca circulant per als nois i noies,

que després, en acabar aquests els estudis, pot esdevenir biblioteca juvenívol i àdhuc per a adults; un llaç que serveixi d'unió entre l'escola mare i l'alumne. Així mateix, aquesta sala, retirant les taules i els taulells centrals (que han d'ésser ben manejables) es pot utilitzar per a reunions dels pares per a fins d'instrucció o simplement de relació de l'escola i la casa familiar. Com també, en aquelles escoles en què sigui possible tenir un piano per a l'execució de bona música, potser serà convenient instal·lar-lo en aquest lloc. El Consell d'Investigació Pedagògica té en estudi un *Manual del mestre*, per a l'ús d'aquesta sala de treball, detallant els experiments i manipulacions que es poden fer, material que es necessitaria, programa i ordenació dels treballs durant el curs, resultats a obtenir amb alumnes de distintes edats, etc., a fi de facilitar, tant com sigui possible, la tasca del mestre, i en vistes a obtenir, amb un mínim de molèsties i de despeses, un màxim d'aprofitament en els alumnes.

L'ALLIÇONAMENT DE LA REALITAT

Desitjós de no fer feina en va, el Consell d'Investigació Pedagògica ha estudiat i resolt únicament quatre projectes d'edificis escola, els més senzills. Abans de passar a l'estudi de noves construccions escolars que sens dubte caldrà fer, s'haurà d'assajar la construcció d'algún dels tipus estudiats, i, millor encara, de tots ells a ésser possible, en encontrades catalanes ben diferents. La realitat té sempre les seves ensenyances, dignes d'ésser tingudes en compte.

S'hauría de procurar que cada arquitecte dirigís l'execució de l'edifici per ell projectat, tant per a obtenir una obra més acabada com per la justicia

que representa el que sigui ell qui es beneficii en la direcció d'un projecte propi.

Aquesta realització seria un control del cost per alumne, i ens portaria al cost de conjunt més exacte.

El cost, per alumne, de la construcció escolar

No essent possible, sense mitjans especials de treball, fer un estudi de les escoles precises que caldria construir per tot Catalunya per a substituir les defectuoses, cosa que implicaria estudiar individualment les necessitats escolars de cada poble, s'ha recorregut al mètode corrent de calcular el cost de l'edifici escolar per alumne i multiplicar-lo pel nombre total d'alumnes que es troben matriculats en escoles que no reuneixen les condicions requerides.

El cost de la construcció escolar per alumne varia segons els països, els materials de construcció, la capacitat de les aules i altres circumstancies.

Segons Henry Baudin (1), de la taula sinòptica de les diverses escoles construïdes a Lausana de 1874 a 1902, el cost per alumne ha variat allí de 418 a 661 francs (construcció i moblatge); considerant aquestes xifres aplicables al cost dels edificis escolars de les grans ciutats (Basilea, Berna, Ginebra, etc.).

A França, segons Lerai & Labeyri (2), de diversos plans examinats d'escoles modestes, resulta que la despesa mitjana de construcció per a un edifici d'escola primaria varia de 200 a 240 francs per alumne, sense el terreny, però comprenent-hi l'amoblament escolar; i que per a una escola de pàrvuls el preu és d'uns 300

(1) *Les constructions scolaires en Suisse*, p. 103.
(2) *Guide pratique pour la construction des écoles*, p. 195.

francs. En els plans que es detallen a continuació, el preu de l'edifici escolar oscil·la entre un mínim de 135 francs per alumne i un màxim de 350 francs.

A Espanya, els projectes d'edificis escolars de Juli Sáenz, publicats per la Direcció General de Primera Ensenyança, presenten variació d'un cost mínim, per alumne, de 265 pessetes (escola per a 180 alumnes) a un cost màxim de 601 pessetes (escola de 126 alumnes), passant per la següent escala: 312 pessetes (120 alumnes), 345 pessetes (252 alumnes), 360 pessetes (168 alumnes), 399 pessetes (252 alumnes), 405 pessetes (60 alumnes), 407 pessetes (126 alumnes), 422 pessetes (120 alumnes), 564 pessetes (84 alumnes); comprenent-hi el moblatge, que representa un 10 per 100 de la construcció.

L'Ajuntament de Barcelona té premiats, en un concurs recent, vuit tipus d'edificis escolars, projectats per a 160, 320 i 640 alumnes, els quals fluctúen entre un cost mínim per alumne de 478 pessetes i un màxim de 760 pessetes, inclòs el 10 per 100 per a moblatge.

Els quatre estudis d'edificis escolars que sotmet el Consell d'Investigació Pedagògica ofereixen els següents costs per alumne, incloent-hi el moblatge:

Projecte Florensa, solució A, d'escola per a 33 alumnes	467'22 ptes.	
Idem Florensa, solució B, d'escola per a 60 alumnes.....	451	»
Idem Falguera, d'escola per a 84 alumnes	372'43	»
Idem Nebot, d'escola per a 120 alumnes	207'20	»
	1,497'85 ptes.	
Promedis . . 114	377'46 ptes.	

El promedi del cost d'edifici escolar d'aquests quatre projectes és de 377'46 pessetes. Per als efectes de calculacions generals, es pot considerar aquest promedi, en nombres rodons, de 400 pessetes. No s'hi comprèn, en tots aquests preus, naturalment, el que puguin costar els terrenys on l'escola s'edifiqui.

Edificis escolars a Catalunya en males condicions, en condicions regulars i de propietat particular

És una dada que interessa conèixer, anc que sols sigui aproximadament, la dels edificis que caldria construir a Catalunya perquè les escoles actuals estiguessin allotjades en bones condicions pedagògiques. El següent estat dóna les xifres dels edificis ocupats per escoles públiques que reuneixen males condicions, i dels qualificats com a regulars en llum, ventilació i capacitat, etc., segons el darrer cens escolar del Ministeri d'Instrucció Pública, de 1908. S'inclou també la xifra hipotètica dels alumnes que actualment es troben matriculats en les dites escoles.

Barcelona (sense la capital)	74	4.205	277	17,514
Girona	60	3.432	203	10,872
Lleida	135	7,200	257	14.437
Tarragona	66	4,859	194	15.941
Totals per a Catalunya	335	19,696	931	58,764

Per cercar la xifra dels alumnes assistents a les escoles dolentes i regulars, s'ha dividit el nombre total d'alumnes matriculats a totes les escoles d'una Pro-

vincia (bones, regulars i dolentes) pel nombre d'aquestes escoles; i, suposant que cada una de elles tenía la mateixa capacitat escolar, s'ha cercat el nombre d'alumnes que corresponíen a les escoles dolentes i a les regulars. Amb tot i ésser una calculació defectuosíssima i quasi sense fonament, és l'única que permeten les dades de l'estadística esmentada. S'ha calculat la matrícula que correspondría a l'any 1915, tenint en compte que la població de Catalunya, del 1908 a l'any actual, ha augmentat un 4 per 100.

Cost dels edificis que calen a Catalunya

Prenent la xifra de 400 pessetes per alumne com a cost de construcció i amoblament dels edificis que cal construir a Catalunya (1) per reemplaçar els actuals edificis escolars que es troben en males condicions, s'obté el següent resultat:

19,696 alumnes × 400 ptes., igual a 7.878,400 ptes.

El càlcul per als edificis en condicions regulars és el següent:

58,764 alumnes × 400 ptes., igual a 23.505,600 ptes.

És també interessant de saber què costaría, segons els mateixos càlculs, reemplaçar els locals pels

(1) S'exclou la ciutat de Barcelona. Segons un estudi recent de D. Emili Asencio, perquè aquesta ciutat tingui escoles per a la meitat aproximada del seu cens escolar caldría construir seixanta edificis per a escola graduada, que importarien 17.610,000 pessetes, no incloent-hi, segons sembla, llur amoblament.

quals es paga lloguer, alguns dels quals, sens dubte, seràn dels qualificats com a dolents; altres, dels qualificats com a regulars; i els restants, dels tinguts com a bons. Els dits edificis resulten éser en nombre de 1,003 i contenir hipotèticament 62,577 alumnes, pagant-se per ells un lloguer anual de 148,371'72 pessetes. La ciutat de Barcelona paga, demés, la suma de 227,417 pessetes per aquest mateix motiu.

62,577 alumnes × 400 ptes., igual a 25.030,868 ptes. (1)

Cal observar que de l'any 1908 encà alguns pobles han anat construint-se noves i adequades escoles, i que des d'aquella data, algunes de les qualificades com a dolentes, probablement hauràn millorat llurs condicions de llum i de ventilació. En canvi és molt possible que les condicions de capacitat d'algunes escoles hagin empitjorat.

Foment de la construcció escolar

Després de fixades les condicions tècniques de construcció i pedagògiques que han de reunir els edificis escolars, interessa a la Mancomunitat de Catalunya trobar la fórmula amb què pot fomentar la construcció d'escoles. Sens dubte hi ha el mitjà de la subvenció als Municipis econòmicament honorables, el préstec de quantitats amb interès o sense, la cons-

(1) Si capitalitzant els lloguers es volguessin construir aquestes escoles a base d'un empréstit al 4 per 100, l'empresa no fóra factible, puix en seixanta anys, d'aquests 25.000,000, sols s'haurien amortitzat 3.350,597 pessetes. En el cas de Barcelona ciutat, en el mateix espai de temps no s'haurien amortitzat més que 5.144,909 pessetes.

trucció d'edificis per compte de la Mancomunitat amortitzant els Ajuntaments llur valor mitjançant un lloguer anual, un conveni equitatiu amb l'Estat, etcètera. No obstant, el Consell d'Investigació Pedagògica se sent incompetent d'aconsellar una fórmula precisa de conveniencia i eficacia sense haver-se posat abans en contacte directe amb la realitat escolar dels pobles i amb l'econòmica dels Ajuntaments de Catalunya. S'hauría de designar una persona competent i d'esperit que, amb els plans d'escoles a la mà, visités aquests pobles i recollís llurs aspiracions en aquesta materia, enterant-se de la quantía de l'esforç que estiguessin disposats a realitzar per a tenir bons locals escolars, i ensems fent néixer aspiracions i desvetllant ideals. Després d'aquest estudi, i construïdes ja algunes escoles com a prova, podría la Mancomunitat de Catalunya fixar unes Bases eficaces de foment de la construcció escolar, que respondríen a la realitat dels pobles de la nostra terra.

L'Estat francès protegeix la construcció escolar consignant anualment 5.500,000 francs en els seus Pressupostos. La proporció en què subvenciona els Municipis per aquest motiu no pot ésser major d'un 80 per 100, ni menor d'un 15 per 100, del cost de les obres. Aquest percentatge és determinat en raó inversa al valor de la centèsima comunal, en raó directa de les càrregues extraordinaries del Municipi i segons la importancia de les obres projectades; essent prefixat per unes taules de caràcter general.

L'Estat espanyol s'ha obligat a consignar anualment en els seus Pressupostos la quantitat de 1.000,000 de pessetes per a subvencionar la construcció escolar d'Espanya en Municipis majors de 500 habitants, i la de 500,000 pessetes per a ajudar als Municipis de menys

d'aquest nombre d'habitants. En aquest cas la subvenció pot arribar a un 80 per 100 del cost de les obres; i en l'altre, la subvenció pot ésser d'un 25, 50 o 75 per 100, corrent l'adquisició de terreny i l'amoblament a càrrec de l'Ajuntament. L'atorgació de subvencions depèn de diferents causes, com la quantía de l'esforç que proporcionalment fa el Municipi per l'ensenyança, etc. En cas que les demandes de subvenció excedeixin el crèdit consignat en els Pressupostos generals, es dóna preferencia als Ajuntaments que no tinguin locals, als de cens de població menor i que estiguin a major distancia del cap de partit judicial i als que hagin estat subvencionats anteriorment amb aquest mateix fi. En general són més aviat atesos els Municipis que demanen la subvenció més petita.

L'ÀNIMA DE L'ESCOLA

Construir edificis escolars allí on ara els que existeixen no tenen condicions higièniques ni pedagògiques és una obra tan indispensable com humanitaria és la de vestir el despullat. Mes la reforma restarà sense transcendencia si al mateix temps no es fa quelcom que tendeixi a millorar i a augmentar el pa espiritual del mestre de fòra, el qual, refinant el seu esperit, ennoblirà l'ànima de l'escola i tornarà fecunde el seu apostolat dins el poble en què actúi. Quan el còs s'ha higienitzat és l'ocasió més oportuna d'atendre també a la salut de l'ànima.

Per això el Consell d'Investigació Pedagògica ha pensat dirigir-se a la Mancomunitat de Catalunya demanant posar sota el seu alt patronatge la segona Escola d'Estiu que haurà d'actuar a Barcelona els vi-

nents mesos de juliol i agost, quan els mestres i mestresses tenen llurs vacacions.

Aquesta institució de perfeccionament pedagògic, destinada precisament als mestres rurals, fou assajada l'any passat amb un èxit franc inesperat. S'havía calculat per a una assistencia de sols una quarentena de mestres i mestresses; mes els alumnes hi acudiren de tot Catalunya, de Mallorca i d'alguna altra regió espanyola, fins al nombre extraordinari de 197, cosa que obligà a quadruplicar el professorat, les aules i les despeses. L'arbre s'ha fet tan ufanós que, trobant esquifit el marc provincial, vol extendre's encara per tot Catalunya. L'assistencia d'enguany s'haurà de calcular almenys en 250 mestres i mestresses, i l'ensenyança, ja espléndida l'any passat, caldrà que sigui intensificada i ordenada vers un plan d'estudis que amb tres o quatre estius pugui donar als mestres com una carrera complementaria de perfeccionament pedagògic que donaría major eficacia a llur treball.

Així, amb l'Escola d'Estiu cada any augmentant en perfecció sota el patronatge de la Mancomunitat de Catalunya, s'anirà atenent el problema intern de l'escola al mateix temps que l'extern. A més, perquè el mestre pugui, durant l'any, mantenir el caliu d'idealitat que haurà trobat l'Escola d'Estiu i es trobi seguidament ajudat amb els recursos de la bona tècnica pedagògica, aquest Consell d'Investigació Pedagògica té l'honor de proposar, com a seqüela d'aquella Escola, la creació d'un *Butlletí mensual d'Ampliació Pedagògica*, a repartir gratuïtament a tots els mestres de Catalunya, on es vagin consignant els progressos de la Pedagogía i detallant pràcticament els seus mètodes, mitjançant la col·laboració d'experts degudament retribuïda.

Per a aquestes obres d'intensificació espiritual de Catalunya, així com per a tota altra que tingui a bé encomanar-li la Mancomunitat de Catalunya, el Consell d'Investigació Pedagògica ofereix gustosíssim els seus humils serveis.

Barcelona, maig de 1915. — Consell d'Investigació Pedagògica. — *Eladi Homs,* Secretari.

BASES PER A LA CONSTRUCCIÓ DE QUATRE EDIFICIS ESCOLARS EN POBLES PETITS

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

La construcció de quatre edificis escolars en execució dels projectes aprovats pel Consell es farà en quatre Municipis, escollits, un per cada Provincia, en concurs públic, que es regirà per les Bases següents:

1.ª Essent els edificis que ara es proposa construir la Mancomunitat de Catalunya per a pobles d'un sol mestre i d'un cens escolar de 33 a 60 alumnes (projectes 1 i 2), i per a pobles amb dos mestres i amb un cens de 60 nois i 60 noies de sis a dotze anys, o barris on visquin 84 alumnes del mateix sexe (projectes 3 i 4), poden únicament admetre's a concurs els Municipis d'aqueixes condicions, procurant cada sol·licitant indicar quin model creu més convenient a les circumstancies de la localitat.

2.ª És condició indispensable la cessió gratuïta

dels terrenys, en punt ben sà, en els afores i immediats al nucli de població, lluny de femers, corrals, cementiris i llocs els aires mefítics dels quals perjudiquin la salut dels escolars; d'una extensió mínima de 250 metres quadrats, d'un nivell pla o lleugerament pendent, quan es desitgi el projecte nombre 1; d'uns 500 metres quadrats quan es tracti del projecte nombre 2, d'uns 700 quan es tracti del 3, i d'uns 1,000 quan es tracti del projecte nombre 4. Al compromís obligat de cedir el solar, les dimensions i emplaçament del qual cal descriure, cada Municipi oferirà l'altra ajuda que pugui oferir: pecuniaria, de quantitat fixa o de determinat tant per 100 de la construcció, de materials, jornals, etc.

3.ª El Municipis sol·licitants hauràn d'acreditar que estàn al corrent de pagament del contingent exigible per les respectives Diputacions a què corresponguin.

4.ª Els sol·licitants descriuràn també les condicions de l'escola actual, si la posseeixen, certificant al mateix temps el cens escolar o nombre de nois i noies de sis a dotze anys, periode d'ensenyança obligatoria, comptant els matriculats actualment a les escoles i els que per qualsevol causa no hi assisteixen.

5.ª El Consell Permanent es reserva el dret d'acordar la construcció dels models indicats d'escoles, segons cregui més convenient als suprems interessos de l'ensenyança, podent al dit efecte assessorar-se de quantes circumstancies concorrin per al major bé i profit de l'obra educativa a què els edificis es dediquen.

6.ª Les instancies, detallades de conformitat a les Bases transcrites, hauràn d'ésser adreçades pels

Alcaldes al President de la Mancomunitat de Catalunya per tot el 14 d'agost vinent a les vuit del vespre.

Palau de la Generalitat, 16 de juny de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

MUNICIPIS CATALANS QUE HAN PRES PART EN EL CONCURS D'EDIFICIS ESCOLARS

El nombre de Municipis concursants, que és en total de 17, queda reduit a 16 per haver-se exclòs del concurs el Municipi del Bruch per no reunir la seva proposta les condicions fixades en les Bases del referit concurs. Els Municipis admesos són els següents:

Barcelona

Capolat. (Sol·licita el projecte n.º 1.)
Pachs. (Projecte n.º 1.)
Talamanca. (Projecte n.º 1.)
Sentmenat. (Projecte n.º 3.)
Balsareny. (Projecte n.º 4.)
Santa Margarida de Montbui. (Projecte n.º 4.)
Ullastrell. (Projecte n.º 4.)

Girona

Sant Julià de Ramis. (Projecte n.º 1.)
Palau Sabardera. (Projecte n.º 4.)
Viloví de la Selva. (Projecte n.º 4.)

Lleida

Salardú. (Projecte n.º 1.)
Torms. (Projecte n.º 2.)
Bellvís-Poal. (Projecte n.º 4.)
Sarroca. (Projecte n.º 4.)

Tarragona

Masó. (Projecte. n.º 1.)
Castellvell. (Projecte n.ºs 3 o 4.)

Acordà el Consell que les ofertes dels referits Municipis (fetes en les sol·licituts que presentaren per a la construcció d'edificis escolars) passessin a informe, respectivament i segons correspongui, dels senyors arquitectes D. Adolf Florensa (autor dels projectes n.ºs 1 i 2), D. Antoni Folguera (autor del projecte n.º 3) i D. Francesc de P. Nebot (autor del projecte n.º 4), als efectes de procedir, entre altres extrems de llur competencia, a un càlcul de valoració i comparació de les dites ofertes; havent-se de fer avinent als pobles concursants que no haguessin presentat les sol·licituts en deguda forma, o que per qualsevol causa haguessin deixat de remetre algún dels documents que s'indiquen com a necessaris en les Bases del referit concurs, la obligació en què estàn de subsanar la omissió a la major brevitat, si volen ésser compresos en l'acord resolutori del repetit concurs.

(Sessió del dia 10 de setembre.)

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

ADJUDICACIÓ D'EDIFICIS ESCOLARS

Atenent-se a les Bases de la convocatoria del concurs per a l'adjudicació dels edificis escolars; tenint en compte els requisits essencials de construir un model de cada un dels quatre tipus proposats pel Consell d'Investigació Pedagògica, i que cada un dels models acceptats calia adjudicar-lo a una de les Provincies catalanes; i atès també l'informe tècnic dels senyors arquitectes, autors dels quatre projectes, referent a la valoració de les ofertes dels Municipis concursants, a l'objecte de tenir-la present com a condició supletoria per a l'adjudicació; el Consell Permanent deliberà d'aquesta guisa: Torms, de Lleida, és l'únic poble, entre tots els concursants, que demanava el projecte n.º 2. Quedà, doncs, automàticament adjudicat a Torms el dit projecte, i exclosa, en conseqüencia, la Provincia de Lleida, d'opció posterior a altres edificis. Entre els tres projectes restants i dintre de les tres Provincies corresponents, es va mirar quin era el poble en la oferta del qual es fes millor bonificació, i resultà ésser Palau Sabardera, de Girona. Ell fou l'afavorit amb la concessió de l'edifici n.º 4 que demanava, i exclosa de tota nova opció, com era just, la Provincia de Girona. Quedaren aleshores dues Provincies els pobles de les quals no tenien concedit

model. ¿Quin poble, entre les dues, feia més bona oferta? Sentmenat, que volía el projecte n.º 3. I, en adjudicar-se-li, quedà servida i exclosa, a la vegada, la Provincia de Barcelona. Solament, en aquest punt les coses, hi havía la Provincia de Tarragona sense edifici concedit. Masó, de la referida Provincia, demanava el projecte n.º 1. I, adjudicant a Masó el dit edifici, acabà la missió distributiva del Consell en aquesta materia.

Així, doncs, el concurs d'edificis escolars quedà resolt en la forma següent:

Tipus n.º 1 (arquitecte D. Adolf Florensa), al poble de Masó (Tarragona).

Tipus n.º 2 (del propi arquitecte), al poble de Torms (Lleida).

Tipus n.º 3 (arquitecte D. Antoni de Falguera), al poble de Sentmenat (Barcelona).

Tipus n.º 4 (arquitecte D. Francesc de P. Nebot), al poble de Palau Sabardera (Girona).

Palau de la Generalitat, 4 de novembre de 1915.

El Secretari interí
LLUÍS JANER

ESCOLA DE VETERINARIA

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent d'11 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Se gestionarà dels Poders públics la instauració a Barcelona d'una Escola Superior d'Estudis de Veterinaria, que concedeixi títols oficials per a la professió.

II. S'estudiarà la manera de completar les ensenyances de Veterinaria amb altres de Zootecnia aplicada que es donin dins o fòra de la mateixa Escola.

III. Se constituirà, per a l'entrada inmediata en les tasques preparatories, una Comissió organitzadora composta de dos representants de la Mancomunitat, dos de la Diputació de Barcelona, dos del Municipi de la ciutat, un membre de l'Institut de Ciencies, un del Consell d'Investigació Pedagògica, un de l'Escola d'Agricultura, un altre del Col·legi de Veterinaris i un de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, sota la Presidencia del senyor President de la Mancomunitat.

IV. Se convocarà de seguida un concurs per a la provisió de quatre places de pensionats a l'estranger per a estudis de Veterinaria, i la durada de cada

una d'aquestes pensions serà d'un any i mig. Hi podràn optar els llicenciats en Facultat científica o titulars d'Escoles de Veterinaria. Els obtentors de les pensions hauràn d'estar a disposició de sortir a l'estranger el primer d'octubre del present any.

L'import de les pensions serà de 3,500 pessetes anuals.

La convocatoria per a aquest concurs es farà dins el vinent mes de juny. Les proves que el concurs comporti tindràn lloc a les darreries de setembre o començaments d'octubre. Els aspirants, a més dels coneixements propis de l'especialitat veterinaria, hauràn de posseir coneixements científics generals i els de les llengües francesa, italiana i d'una de les llengües germàniques. La composició del Jurat dictaminador serà decidida per la Comissió organitzadora de què es parla en la tercera conclusió. Les proves seràn les que determini el Jurat, el qual n'haurà de fixar el caràcter abans del primer de setembre.

Se deixa en suspens aquesta conclusió fins i tant que el Consell, un cop cessat l'estat anormal d'Europa, resolgui el punt al qual sigui més convenient dirigir els pensionats a què es fa referencia.

V. Se consignarà en els Pressupostos de la Mancomunitat de Catalunya les quantitats adequades als objectes fixats en les anteriors conclusions.

Palau de la Generalitat, 25 de novembre de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba
Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

CURSOS BREUS ESPECIALITZATS D'AGRICULTURA PRÀCTICA

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. A base dels elements de l'Escola Superior d'Agricultura de la Diputació de Barcelona i altres elements que cregui convenients, el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya organitzarà cursos breus i especialitzats d'Agricultura pràctica.

II. Tot Ajuntament, Societat o Sindicat agrícola de Catalunya podrà sol·licitar un curs i indicar l'ensenyança a donar.

III. En cada cas s'assenyalarà la cooperació que hi hauràn de donar els sol·licitants.

IV. En tots els cursos anirà a càrrec de la Mancomunitat el proporcionar el material científic docent.

IV bis. Totes les demandes de cursos es dirigiràn al Consell Permanent, qui resoldrà després de l'informe de l'Escola Superior d'Agricultura.

V. Per al millor aprofitament de l'ensenyança es limitarà el nombre de matriculats a cada curs, però també s'exigirà un mínimum de matrícules.

VI. Les ensenyances que s'hi donaràn seràn d'aplicació pràctica immediata i procurant que siguin donades a qui les hagi d'aplicar.

VII. El Consell Permanent vota un crèdit de 3.000 pessetes destinat a aquest objecte.

Palau de la Generalitat, 11 de maig de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretari interí,
Lluís Janer

ADQUISICIÓ DE L'HOSPITAL DE SANTA MARÍA DE LA CIUTAT DE LLEIDA

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord presentat pel Consell Permanent del dia 28 d'octubre de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. S'autoritza el Consell Permanent per a adquirir l'Hospital de Santa María, de la ciutat de Lleida, amb les condicions que estipulin la Diputació Provincial de Lleida, propietaria de l'esmentat immoble, i el Consell Permanent.

II. Els serveis que s'instal·lin en l'esmentat edifici no podràn ésser tals que per llur funcionament puguin menaçar la seva preuada conservació.

III. El Consell gestionarà de l'Ajuntament de l'esmentada ciutat la cooperació que procedeix, així en raó de l'establiment de serveis públics que s'hi hagin d'instaurar com de l'embelliment urbà que aquesta re-

solució de la Mancomunitat produirà a la capital lleidatana.

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch—Magí Isern
Francesc Carbó—Daniel Serres

BENEFICENCIA

sollicito de la Mancomunitat probatori a la capital Ba-
dalona.

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1921.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari,
ALEXANDRE ROSICH—Manel Ibarra
FRANCESC CAMBÓ—Daniel Esteve

BENEFICENCIA

REORGANITZACIÓ DEL SERVEI DE DEMENTS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 6 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. La Mancomunitat s'incorporarà del servei de Dements de les Provincies mancomunades a partir del 1.r de gener de 1915.

II. La Mancomunitat farà el servei de Dements en la forma prescrita en les disposicions següents i en les que dicti el Consell Permanent per a completar-les i dur-les a compliment.

III. Els malalts de malalties mentals, amb la certificació d'un metge expressant el caràcter de l'afecció, seràn admesos a la Clínica de Psiquiatria i Asil d'Observació que s'acorda instituir com a Clínica de tractament dels malalts aguts i oficina d'observació, classificació i distribució dels altres. Amb la certificació del director, i previ el compliment dels requisits legals vigents, el malalt ja observat serà admès en la secció corresponent de les institucions manicomials.

IV. El tractament i guarda dels dements es farà en els establiments següents:

a) Dels aguts, en la Clínica de Psiquiatria i Asil d'Observació.

b) Dels que siguin capaços de treballar, en la Colonia Agrícola que s'acorda organitzar.

c) Dels que presentin formes senils de demencia, en un o més pabellons, que poden radicar en la Colonia Agrícola o en el Manicomi General.

d) Dels deficients que siguin educables, en una secció mèdico-pedagògica, de règim especial, cas d'estar compresa en el Manicomi General o en la Colonia Agrícola.

e) De tots els altres, en el Manicomi General, en seccions o pabellons adequats, segons el sexe i segons que siguin agitats, semiagitats, idiotes complets, tranquils o criminals.

V. En aquests establiments podràn fer pràctiques i realitzar investigacions els alumnes aprovats de la Facultat de Medicina, amb les condicions que fixi en el seu dia el Consell Permanent.

VI. Es procurarà que en cada un dels establiments hi hagi un nombre de places no gratuïtes, que es fixarà tenint en compte la població catalana i la proporció que en els establiments públics d'altres països es guarda entre les places gratuïtes i les pagades.

VII. Dintre dels límits i de la direcció assenyalada per aquestes Bases, el Consell preparará el desenrotllament i l'efectivitat dels anteriors acords, tenint en compte els interessos creats que hagi d'indemnitzar, les exigencies de la millor execució dels serveis, i la major comoditat possible, dins de les lleis d'una ordenada economía, dels habitants de les diferents Provincies.

VIII. En el projecte de Pressupost de 1915 inclourà el Consell les consignacions necessaries per a incorporar-se des del 1.r de gener els serveis actuals, així com per a realitzar la part d'aquest projecte que, al moment de formular-lo, tingui ja suficientment preparada la nova organització.

Palau de la Generalitat, 29 de maig de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

BASES D'INCORPORACIÓ DEL SERVEI DE DEMENTS POBRES

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

La incorporació a la Mancomunitat de Catalunya del servei de Dements, feta per les Diputacions Provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, segons ço que es consigna en l'Estatut, article 2.n, paragraf 4.t, i en compliment de l'acord de l'Assamblea del maig prop-passat a l'aprovar el projecte d'organització del servei de Dements, en son article 1.r, es farà efectiva a partir del 1.r de gener de 1915, d'acord amb les Bases següents:

1.a De conformitat amb les prescripcions del susdit Estatut en son article 3.r, paragraf 2.n, les Diputacions mancomunades satisfaràn anualment a la Mancomunitat, com a compensació del servei de Dements del qual la darrera s'encarrega, una quantitat igual a les sumes consignades per cada Diputació, en els Pressupostos de l'any 1914, amb destinació al servei traspassat.

Tenint en compte, però, que la Diputació de Girona té notablement augmentada la consignació

per servei de Dements, degut a la manera particular i especial amb què el presta, es procedirà per aquella Diputació a una liquidació previa de la consignació actual, reduint-la a ço que veritablement s'hagi esmerçat durant l'any 1913; la qual ingressarà al Pressupost de la Mancomunitat com a consignació real i efectiva que li correspòn.

I tenint en compte també que són insuficients les quantitats consignades en Pressupost per les Diputacions de Barcelona i Lleida per a cobrir les despeses ocasionades pel servei de Dements que traspassen a la Mancomunitat, les dites Diputacions augmentaràn en allò que sigui necessari la quantitat consignada, fins que correspongui exactament a les despeses causades.

2.ª Aquesta quantitat serà ingressada per dotzenes parts, pagades per endavant ans del 15 de cada mes.

3.ª En tant la Mancomunitat no hagi, en tot o en part, adquirit establiments manicomials o en construeixi d'adequats per a donar assistencia, en la forma indicada per l'Assamblea i amb la organització convenient, als dements a Catalunya, seguirà prestantse aquest servei (mentre convingui a judici del Consell) en les institucions manicomials que en l'actualitat funcionen.

4.ª La Mancomunitat respectarà els contractes establerts per les Diputacions de Barcelona, Lleida i Tarragona: amb els propietaris i administradors del Manicomi de Sant Boi de Llobregat les dues primeres, i amb la societat Manicomi de Reus la darrera institució.

5.ª La Mancomunitat no es farà solidaria de cap deute o endarreriment que pel servei de Dements

puguin tenir les Diputacions catalanes al traspassar el servei a la Mancomunitat el primer de gener propvinent.

6.ª Se respectaràn els drets adquirits pel personal dependent de les Diputacions anexe al servei de Dements el 1.r de gener de 1915 i que consta en l'apèndix acompanyatori d'aquestes Bases. El dit personal passarà a ser-ho de la Mancomunitat.

7.ª Mentre la Mancomunitat no hagi donat una organització propia al servei de Dements (ni convingui, a judici del Consell, canviar ço que s'estableix en aquesta base), es pregarà a les Diputacions que la tramitació de l'expedient per a l'admissió dels dements a les respectives Provincies, tant en allò que fa referencia a l'aspecte legal com a l'administració, es faci per les mateixes dependencies i en la mateixa forma que en l'actualitat, havent de passar llurs resolucions al Consell de la Mancomunitat per a l'aprovació definitiva. En casos d'urgencia, podrà resoldre o fer executiu interinament l'acord el delegat que de son si designarà el Consell per a cada una de les Provincies mancomunades.

8.ª El Consell disposarà en la forma més convenient la manera de realitzar els pagaments, tenint en compte, però, que les Provincies que tinguin Manicomi propi puguin ésser proveïdes de cabals per als pagaments directes.

9.ª Mentre la Diputació de Barcelona conservi el dret de tenir a l'Hospital de la Santa Creu 391 dements (291 fills de la Provincia o connaturalitzats en aquesta, i 100 de fòra), es considerarà com a no traspassada a la Mancomunitat aquesta part del servei de Dements de la Diputació de Barcelona per tot quant afecti a la compensació que aquesta hagi de donar

a la Mancomunitat pel servei de què s'encarrega. Avui per demà que es reduís el nombre de boigs de la Provincia que té dret a asilar, la Diputació de Barcelona augmentarà en la part corresponent la quantitat fixa anual que a la Mancomunitat lliurà com a compensació del servei de Dements traspassat el 1.º de gener de 1915.

10. La Diputació de Girona seguirà sostenint i assistint pel seu compte i càrrec les dements acollides al pabelló que a aquest fi dedica a l'Hospital, fins que la Mancomunitat els doni acollida en lloc adequat.

Com a consequencia: De la quantitat a ingressar per la Diputació de Girona a la Mancomunitat com a compensació del servei de Dements de què aquesta s'encarrega, es deduirà una part igual a les despeses totals o dèficit anual ocasionat per les dements ateses al pabelló de l'Hospital l'any 1914; havent d'ésser baixa de la consignació aquesta quantitat mentre la Mancomunitat no s'encarregui de les indicades dements. En arribar aquest moment, la Diputació de Girona farà efectiva anualment la totalitat de la quantitat calculada com a compensació del servei de Dements.

11. Dintre de l'any actual se procedirà a formalitzar inventari de la finca, edificí i utillatge de tota classe que formen el Manicomi de Salt.

12. La Diputació de Girona cedeix a la Mancomunitat el Manicomi de Salt, amb tot allò que figuri a l'inventari, mentre la Mancomunitat segueixi destinant-ho al mateix servei o a un altre similar, procurant que la població asilada sigui almenys igual a la que en l'actualitat hi té estada.

13. La Mancomunitat mantindrà en el Manicomi de Salt els actuals antics Germans i Germanes dits de la Caritat, que estàn sota la direcció de les

Filles de Sant Vicens de Paul; els quals, mentre siguin aptes per a fer-ho, hauràn de prestar llur servei en l'indicat establiment.

14. Havent la Diputació de Girona anunciat les subastes per al proveïment d'aquell Manicomi, la Mancomunitat se substituirà a la Diputació acceptant tots els seus drets i obligacions en aquest particular.

Palau de la Generalitat, 21 d'octubre de 1914.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CLÍNICA D'OBSERVACIÓ I HOSPITAL PER AL TRACTAMENT DE MALALTÍES MENTALS

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist l'informe de la Comissió facultativa;
Escoltada la ponencia dels Consellers Drs. Mestres i Riera;
Ha deliberat:

Obrir i anunciar el concurs (el termini serà de dos mesos) per a la oferta de 25,000 a 30,000 metres quadrats de terrenys situats dins els termes municipals de Barcelona, Sarrià o Esplugues, destinats a l'edificació de la Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de Malaltíes mentals; precisant en les Bases del dit concurs les circumstancies de veïnatge, titulació, servei d'aigües, etc., que seràn exigides, i fent avinent que la oferta podrà ésser feta per un sol propietari o per distints propietaris mancomunadament.

Palau de la Generalitat, 20 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CLÍNICA D'OBSERVACIÓ I HOSPITAL PER AL TRACTAMENT DE MALALTIES MENTALS

BASES PER A LA CONVOCATORIA DEL CONCURS PER A LA OFERTA DE TERRENYS DESTINATS A L'EDIFICACIÓ DE LA CLÍNICA D'OBSERVACIÓ I HOSPITAL PER AL TRACTAMENT DE MALALTIES MENTALS

PLEC DE CONDICIONS FACULTATIVES

1.ª Els terrenys hauràn d'estar situats dins els termes municipals de Barcelona, Sarrià o Esplugues.

2.ª Haurà d'existir o poder-se establir fàcil comunicació entre la finca i un o més camins o carreteres que la posin en comunicació directa amb Barcelona.

3.ª La cabuda aproximada que ha de servir com a base de les ofertes és la de 25,000 a 30,000 metres quadrats.

4.ª La finca haurà d'estar dotada del cabal d'aigua necessari per als serveis de la dita Clínica i Hospital, o bé trobar-se en condicions adequades perquè en pugui ésser proveïda amb facilitat.

PLEC DE CONDICIONS ECONÒMIQUES

1.ª El preu se satisfarà en els termes que aprovi el Consell Permanent una vegada hagi elegit els terrenys que pretengui adquirir, no podent excedir de quatre anys, a comptar de la data d'aquella elecció.

2.ª Mentre no se satisfaci la totalitat del preu, la part d'aquest que no s'hagi satisfet donarà un interès del 4 per 100 anual.

3.ª El Consell Permanent podrà, en qualsevol temps, redimir tots o algún dels dits terminis.

4.ª En el cas d'existir alguna càrrega intrínseca o extrínseca sobre la finca que es pretengui adquirir, el Consell Permanent se retindrà, del preu de venda, l'import de les dites càrregues sense abonar interès.

5.ª Les despeses d'escriptura, impostos de drets reials i timbre, i despeses d'inscripció en el Registre de la Propietat, motivades per raó de la venda, seràn de càrrec de la Mancomunitat; però no les de cancel·lació de les càrregues ni les de la copia autèntica de l'escriptura de venda que sol·liciti el venedor.

INSTRUCCIONS

1.ª Les ofertes s'haurán de presentar per escrit, firmades pel propietari, contenint una succinta declaració respecte dels quatre extrems que constitueixen les Bases de les ofertes; i, en ésser possible, s'acompanyarà un pla o croquis dels terrenys oferts.

2.ª Els dits terrenys podràn estar formats per una sola finca o per diverses finques pertanyents a un o més propietaris, amb la condició que es puguin aglevar formant un tot continu. En aquest últim cas, la oferta haurà d'anar firmada per tots els propietaris interessats o llurs representants legals.

3.ª Si alguna de les ofertes es referís a terrenys de cabuda molt major que l'assenyalada, s'haurà de manifestar si és condició indispensable l'adquisició de la totalitat que es proposa, o si aquella es pot limitar a la part que el Consell Permanent consideri convenient adquirir a partir del límit assenyalat.

4.ª S'haurà d'expressar el preu total de venda, o, en cas de tractar-se d'una finca de les assenyalades en la condició anterior, s'haurà d'indicar el preu a què se cedirà el metre quadrat del terreny.

5.ª El Consell Permanent, examinades les ofertes i previes les inspeccions oportunes, elegirà els terrenys que judiqui més convenients, o refusarà totes les proposicions si estima que cap d'elles no compleix suficientment, a son judici, les condicions necessaries al fi a què s'han de destinar.

Palau de la Generalitat, 28 de juliol de 1915.

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

FINANCES

FINANCES

PRIMER PRESSUPOST

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent pres el dia 6 d'abril de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. S'aprova l'adjunt projecte de Pressupost ordinari de la Mancomunitat de Catalunya per al corrent any de 1914 amb una xifra total nivellada d'ingressos i despeses de 340,000 pessetes.

II. S'autoritza el Consell Permanent per a fixar interinament les despeses de representació de la Presidencia, així com la forma i quantía de remuneració als individus del dit Consell, i d'indemnització per despeses de viatge als senyors Diputats que assisteixin a les Juntes Generals.

III. S'autoritza igualment el Consell, mentre l'Assamblea no hagi aprovat la plantilla definitiva de les Oficines, a formar-ne una de transitoria, i a establir la forma i quantía de sa remuneració, satisfent-la amb càrrec a la partida nombre 2 de l'arti-

cle I del capítol I del Pressupost de despeses, podent-se disposar del sobrant, en tot o en part, per a les atencions del material de les Oficines de la Mancomunitat.

Palau de la Generalitat, 7 d'abril de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol. — Ramón Vidella
Francesc Carbó. — Joan M.ª Roma

RESUM DEL PRIMER PRESSUPOST

Ingressos i donatius

Quantitats votades per les quatre Diputacions catalanes per a atendre a les primeres despeses de la Mancomunitat: Diputació de Barcelona, 250,000 pessetes; Diputació de Girona, 35,000 pessetes; Diputació de Lleida, 35,000 pessetes; Diputació de Tarragona, 20,000 pessetes. Total: 340,000 pessetes.

Despeses

Capítol primer. — Administració i Govern de la Mancomunitat. — Despeses de representació de la Presidencia, retribució del President i Vocals del Consell i indemnització per a despeses de viatge dels Diputats que assisteixin a les Juntes Generals: 90,000 pessetes.

Capítol segón. — Altres despeses. — Per atendre a les despeses de totes classes relacionades amb les gestions que es duguin a terme per obtenir la delegació de funcions i serveis de l'Estat: 50,000 pessetes. Per despeses d'estudi, preparació i desenrotllament d'un organisme que faciliti als Municipis medis econòmics amb destinació a obres o establiments de serveis públics: 60,000 pessetes. Total: 110,000 pessetes.

Capítol tercer. — Imprevistos. — Per cobrir les despeses de caràcter imprevist: 40,000 pessetes.

SEGÓN PRESSUPOST

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 4 de novembre de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. S'aproven els Pressupostos d'ingresos i despeses de la Mancomunitat per la xifra de 14.047,703'62 pessetes, segons se detalla en l'adjunt projecte.

II. El repartiment entre els pobles de Catalunya, que figura en el capítol III, article únic, del Pressupost d' ingressos, se girarà a raó del 3 per 100 sobre la quantitat que, segons els estats oficials de la *Gaceta de Madrid* de 9 de gener prop-passat, s'ha pagat l'any 1913 en cada districte municipal pel concepte d'utilitats, corrent de càrrec de les Provincies la recaptació, en forma de repartiment directe especial o en qualsevol altra que les respectives Diputacions judiquin més justa i oportuna; entenent-se la dita llibertat otorgada no sols en allò que afecta el procedi-

ment recaptatori, sinó a la distribució de la quantitat que de computar dit 3 per 100 sobre el que és recaudat en la Provincia resulti entre els pobles d'aquesta.

III. Les consignacions que figuren en el capítol II, art. I, del Pressupost, com a compensació anual deguda per les Provincies pel servei de Dements que passa a la Mancomunitat, seràn provisionals, fent-se en son dia la fixació definitiva, que haurà d'ésser ço que cada Provincia hagi esmerçat per dit servei durant l'any corrent.

IV. Els auxilis pactats per les families de dements assistits, que ingressen avui en els Pressupostos provincials, passaràn al de la Mancomunitat, respectant aquesta els pactes estipulats per les Diputacions al regular i acceptar aquests auxilis.

V. Passaràn a formar part del personal de la Mancomunitat, ocupant-se en la prestació del servei de Conservació de camins i carreteres, tots els funcionaris de les Provincies que traspassen a la Mancomunitat aquest servei. La Mancomunitat els reconeixerà i conservarà llurs sous i antiguitat, gratificacions i drets passius, subrogant-se en totes aquestes obligacions a les Provincies respectives.

VI. La Mancomunitat incorporarà als seus Pressupostos d'ingressos els arbitris que per permisos d'obres en carreteres i en terrenys que afrontin amb aquest es tenen establerts les Provincies que facin la incorporació del servei de Conservació d'aquelles vies, i concedirà o denegarà lliurement aquests permisos.

VII. S'autoritza el Consell per a premiar amb la comissió que la situació del mercat faci estimar justa i necessaria, la col·locació en Banca de les emissions de l'Empréstit de la Mancomunitat, si per circumstancies especials fos necessari acudir a aquest medi.

VIII. Les quantitats que figuren en el Pressupost d'ingressos de la Mancomunitat procedents de Pressupostos provincials, seràn ingressades per les Diputacions respectives, per dotzenes parts, en el curs de cada mes natural.

Palau de la Generalitat, 27 de novembre de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

RESUM DEL SEGÓN PRESSUPOST

Resum general d'Ingressos

Capítol	I.	Donatius	120,000'—
Capítol	II.	Compensacions econòmiques pels serveis provincials incorporats a la Mancomunitat	906,889'01
Capítol	III.	Repartiment entre els Municipis de Catalunya	309,839'61
Capítol	IV.	Ingressos procedents de serveis incorporats	23.750'—
Capítol	V.	Ingressos extraordinaris	100'—
Capítol	VI.	Emprèstits	2.482,125'—
Capítol	VII.	Caixa de Crèdit Comunal	10.000,000'—
Capítol	VIII.	Reintegracions	65,000'—
Capítol	IX.	Resultes	140,000'—
		Total	14.047,703'62

Resum general de Despeses

Capítol I.	Govern i Administració de la Mancomunitat	287,420'—
Capítol II.	Càrregues	150,118'—
Capítol III.	Obres públiques ...	2.407,000'—
Capítol IV.	Cultura i Instrucció.	75,000'—
Capítol V.	Beneficencia	915,000'—
Capítol VI.	Sanitat	8,000'—
Capítol VII.	Caixa de Crèdit Comunal	10.085,000'—
Capítol VIII.	Imprevistos	120,165'62
	Total.....	14.047,703'62

TERCER PRESSUPOST

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord presentat pel Consell Permanent del dia 28 d'octubre de 1915, i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

ARTICLE ÚNIC. S'aprova l'adjunt Pressupost nivellat d'ingressos i despeses per a 1916, important 5.069,412'93 pessetes, així com les tarifes d'arbitris anexes al d'ingressos.

Els Pressupostos aprovats són els mateixos el detall dels quals figura en el volum de projectes d'acord que fou repartit abans de l'Assamblea i que coneixen els senyors Diputats, amb l'única modificació acceptada en la partida 27 de l'article segón del capítol primer del Pressupost de despeses, del qual se suprimeixen les paraules «empleats temporers», i les tarifes d'arbitris modificades en la forma següent:

El paragraf segón de l'apartat *Zones*, d'aquelles tarifes, quedarà redactat així: «La zona segona, els termes municipals que excedeixin de 10,000 habitants.»

La quarta part d'aquelles tarifes quedarà redacta-

da així: «*Tramvíes.* — Els tramvíes establerts o que s'estableixin en carreteres provincials o en camins veïnals satisfaràn, en concepte de canon anual per l'estesa de llurs linies, per cada metre lineal de via: En la zona de primera classe, una pesseta; en les zones de segona classe, o'75; en les zones de tercera i quarta classe, o'50 pessetes. — Aquest canon es reduirà a la meitat durant els cinc primers anys d'establert el tramvía.—En aquest canon va compresa l'estesa de la linia elèctrica, aèria o subterrania destinada a suministrar la força.»

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch—Magí Isern
Francesc Cardó—Daniel Serres

RESUM DEL TERCER PRESSUPOST

Resum general d'Ingressos

		Pessetes
Capítol I.	Donatius de les Diputacions mancomunades.	120,000'—
Capítol II.	Compensacions econòmiques pels serveis provincials incorporats a la Mancomunitat.....	1.324,257'93
Capítol III.	Repartiment entre els Municipis de Catalunya.....	443,805'—
Capítol IV.	Ingressos procedents de serveis incorporats...	156,350'—
Capítol V.	Empréstits.....	»
Capítol VI.	Subvencions i reintegracions.....	425,000'—
Capítol VII.	Resultes.....	2.600,000'—
	Total.....	5.069,412'93

Resum general de Despeses

		Pessetes
Capítol I.	Govern i Administració de la Mancomunitat..	323,070'—
Capítol II.	Càrregues.....	212,927'50
Capítol III.	Obres públiques.....	3.033,393'97
Capítol IV.	Cultura i Instrucció...	294,000'—
Capítol V.	Beneficencia.....	1.101,771'46
Capítol VI.	Sanitat.....	8,000'—
Capítol VII.	Caixa de Crèdit Comunal.....	70,000'—
Capítol VIII.	Imprevistos.....	26,250'—
		5.069,412'93

ARBITRIS SOBRE ESTABLIMENT DE SERVEIS I SERVITUTS EN CARRETERES I CAMINS VEÏNALS A CÀRREC DE LA MANCOMUNITAT

PRIMERA PART

Permisos per a edificacions i obres

Per la construcció d'escorredors i passos sobre cunetes i de passos en terraplè per carruatges, de tres metres d'ample; per cada permís:

	Pessetes
En la zona de 1.ª classe	50
En les zones de 2.ª classe	25
En les zones de 3.ª classe	12'50
En les zones de 4.ª classe	8'35

a) Per cada metre lineal d'ampliació dels expressats passos i dels existents, s'abonarà la quinta part (1/5) del que correspòn a la tarifa de les respectives zones.

Pessetes

b) Per cada permís de pas provisional sobre cuneta o terraplè, que caducarà als sis mesos de sol·licitat, s'abonarà la tercera part (1/3) del que correspòn a la tarifa anterior de les respectives zones.

Per la construcció i ampliació d'edificis afrontant amb carreteres provincials o camins veïnals; per metre lineal de fatxada sobre el camí o carretera:

En la zona de 1.ª classe	10
En les zones de 2.ª classe	5
En les zones de 3.ª classe	2'50
En les zones de 4.ª classe	1'70

Quan l'obra tingui un pis o pisos sobre la planta baixa, es pagarà, de més, per cada metre superficial de fatxada, donant a la carretera, sobre planta baixa | 0'10

Per la reparació dels dits edificis i per realització d'altres obres que afectin llur exterior, dins la zona de servitut reglamentaria (1); per cada permís:

En la zona de 1.ª classe	20
En les zones de 2.ª classe	10
En les zones de 3.ª classe	5
En les zones de 4.ª classe	3'35

(1) La zona de servitut reglamentaria arriba fins a 25 metres, a comptar de l'aresta de la carretera.

	Pessetes
Quan les obres de reparació o reforma arribin a la sobreplanta baixa, es pagarà de més, per cada metre superficial de fatxada donant a la carretera, sobre la dita planta baixa, afectat per la reforma o reparació	0'05

Per la construcció de closos o tanques definitius de ferro, mampostería o altre material anàleg, en terrenys afrontant amb carreteres o camins; per cada metre lineal de clos:

En la zona de 1.ª classe.....	2
En les zones de 2.ª classe.....	1
En les zones de 3.ª classe.....	0'50
En les zones de 4.ª classe.....	0'35

Per la construcció o emplaçament de tanques provisionals i de precaució en els dits terrenys; per cada metre lineal de tanca:

En la zona de 1.ª classe.....	1
En les zones de 2.ª classe.....	0'50
En les zones de 3.ª classe.....	0'25
En les zones de 4.ª classe.....	0'15

Per la construcció o instal·lació de tanques o closos en els dits terrenys, amb filferro, filferro amb punxes (arç artificial) o altres elements anàlegs amb pals espaiats; per metre lineal de tanca:

	Pessetes
En la zona de 1.ª classe	1
En les zones de 2.ª classe	0'50
En les zones de 3.ª classe	0'25
En les zones de 4.ª classe	0'15

Pel permís (a precari i condicional) per a ocupar els passeigs i aceresde les carreteres i camins amb la instal·lació de taules, cadires, llocs de venda o begudes; per cada metre quadrat que s'ocupi durant un trimestre:

En les zones de 1.ª i 2.ª classe	5
En les zones de 3.ª i 4.ª classe	2'50

Per cada permís l'objecte del qual no estigui comprès en els conceptes precedents; a excepció de la construcció i arranjament d'aceres i baixades d'aigües, en la línia de fatxada:

En la zona de 1.ª classe	10
En les zones de 2.ª classe	5
En les zones de 3.ª classe	2'50
En les zones de 4.ª classe	1'70

Segona part

Permisos per a instal·lacions i canalitzacions

Per la obertura de valls en carreteres provincials o camins veïnals, o en la zona d'urbanització de les mateixes vies, per a noves instal·lacions de canonades per a aigua o gas o altres serveis; per metre lineal de vall:

	Pessetes
En la zona de 1.ª classe.....	10
En les zones de 2.ª classe.....	5
En les zones de 3.ª classe.....	2'50
En les zones de 4.ª classe.....	1'70

(m) — Quan la obertura del vall sigui per a la reparació de canonades o per a la substitució d'altres d'igual classe, la instal·lació i servitut de les quals estigui ja autoritzada, s'abonarà, per metre lineal, la meitat (½) que indica la tarifa de les respectives zones.

Si la instal·lació, per ésser transversal al camí, no es troba agreujada amb canon, pagarà pel permís els drets de tarifa amb un augment de 20 per 100.

Per la obertura de valls en les propies vies i en llur zona d'urbanització, per a la instal·lació de conduccions d'energía elèctrica subterranies; per metre lineal de vall:

En la zona de 1.ª classe.....	5
En les zones de 2.ª classe.....	2'50
En les zones de 3.ª classe.....	1'25
En les zones de 4.ª classe.....	0'85

(n) — Quan la obertura del vall sigui per a la reparació de conduccions d'energía o per a la substitució d'altres d'igual classe, la instal·lació i servitut de les quals

Pessetes

estigui autoritzada, s'abonarà, per metre lineal, la meitat (½) que indica la tarifa de les respectives zones.

Si la instal·lació, per ésser transversal al camí, no es troba agreujada amb canon, pagarà pel permís els drets de tarifa amb un augment d'un 20 per 100.

Per la obertura de valls i ocupació del subsol en galería o capacitat coberta en les propies vies i instal·lació de caixes de distribució d'energía elèctrica, altres aparells, canonades i conduccions de totes classes, en llur zona d'urbanització; per metre de la caixa:

En les zones de 1.ª i 2.ª classe.....	100
En les zones de 3.ª i 4.ª classe.....	50

Per cada pal, caixa o aparell que es col·loqui en carreteres provincials o camins veïnals a major distancia de 3 metres de l'aresta de la via o dins de la zona d'urbanització, amb destinació a l'estesa aèria de conduccions d'energía elèctrica, ocupant una superficie menor d'un metre quadrat:

En la zona de 1.ª classe.....	50
En les zones de 2.ª classe.....	25
En les zones de 3.ª classe.....	12'50
En les zones de 4.ª classe.....	8'35

Pessetes

Quan s'ocupi una superfície major d'un metre, s'abonarà a proporció de la que s'ocupi.

Per cada pal, caixa o aparell que es col·loqui fòra de la zona d'urbanització de les dites vies, però dins de la zona de servitut reglamentaria, amb destinació a l'estesa de conduccions d'energia elèctrica, ocupant una superfície menor d'un metre quadrat:

En la zona de 1.ª classe.....	20
En les zones de 2.ª classe.....	10
En les zones de 3.ª classe.....	5
En les zones de 4.ª classe.....	3'35

Quan s'ocupi una superfície major d'un metre s'abonarà a proporció de la que s'ocupi.

Per cada indicador d'anuncis que es col·loqui dins la zona d'urbanització a menor distancia de 6 metres i a major de 3 de l'aresta de la carretera; per cada permís, que caducarà a l'any de sol·licitat:

En la zona de 1.ª classe.....	10
En les zones de 2.ª classe.....	8
En les zones de 3.ª classe.....	6
En les zones de 4.ª classe.....	4

	Pessetes
Per cada indicador d'anuncis que es col·loqui fòra de la zona d'urbanització i dins de la servitut reglamentaria; per cada permís:	
En la zona de 1.ª classe.....	5
En les zones de 2.ª classe.....	4
En les zones de 3.ª classe.....	3
En les zones de 4.ª classe.....	2
Per cada encetall en vall de prova, per a determinar la situació d'averies en les conduccions del subsol de carreteres i camins:	
En les zones de 1.ª i 2.ª classe.....	5
En les zones de 3.ª i 4.ª classe.....	2'50

ZONES

La zona 1.ª comprendrà els termes municipals de Barcelona i Sarrià.

La zona 2.ª, els termes municipals que excedeixin de 10,000 habitants.

La zona 3.ª, els termes municipals que excedeixin de 3,000 habitants.

La zona 4.ª, tots els altres termes municipals.

TERCERA PART

Canon anual per servituts i serveis establerts en carreteres provincials i camins veïnals

Per la servitut de passos per a carruatges sobre cuneta o en terraplè, que	

Pessetes

s'estableixin d'aquí endavant; per cada pas..... 3

Per la redempció del canon corresponent a cada pas..... 80

La Mancomunitat declararà exceptuats del pagament d'aquest canon els que cedeixin gratuïtament els terrenys per a la construcció de la carretera o camí.

Per la ocupació del subsol de les carreteres i camins amb cables elèctrics, o amb canonades per a aigua o gas, instal·lats en sentit longitudinal del camí; per cada metre lineal de canonada:

En la zona de 1.ª classe..... 0'20
En les zones de 2.ª classe..... 0'10
En les zones de 3.ª classe..... 0'05
En les zones de 4.ª classe..... 0'25

Per la ocupació del subsol en galería o capacitat coberta o per instal·lació aèria de les caixes de distribució d'energía elèctrica; per cada metre quadrat de superficie ocupada:

En les zones de 1.ª i 2.ª classe..... 10
En les zones de 3.ª i 4.ª classe..... 5

Per estesa de cables elèctrics aeris per sobre la carretera i camins dins de la zona d'urbanització, a saber:

	Pessetes
Els destinats exclusivament a l'enllumenatge; per metre lineal de linia.....	0'05
Els altres per metre de linia.....	0'10
Quan l'extensió de la linia excedeixi de 10,000 volts; per cada metre de linia..	0'20

Quarta part

Tramvies

Els tramvies que s'estableixin en carreteres provincials o en camins veïnals, satisfaràn, en concepte de canon anual per l'estesa de llurs linies; per cada metre lineal de via:

En la zona de 1.ª classe.....	1
En les zones de 2.ª classe.....	0'75
En les zones de 3.ª i 4.ª classe.....	0'50

Aquest canon es reduirà a la meitat durant els cinc primers anys d'establert el tramvia.

En aquest canon va compresa l'estesa de la linia elèctrica aèria o subterrania destinada a subministrar la força.

Per als tramvies establerts, en carreteres, amb anterioritat, regirà el mateix canon que satisfeien a la Diputació, que és el següent:

La Compañía General de Tramvies, a raó de 0'25 ptes. el metre de via, pels 2,396'40 metres enclavats en la carretera de Cornellà a Fogàs de Tordera.

La Compañía Nacional de Tramvies, a raó de 0'50 ptes. el metre de via, pels 2,553'15 metres establerts a la carretera de Gracia a Manresa, a partir de la plaça de Lesseps, i 1,391'14 metres a la carretera de Cornellà a Fogàs de Tordera.

ARBITRIS SOBRE CIRCULACIÓ D'AUTOMÒBILS PER CARRETERES PROVINCIALS I CAMINS VEÏNALS A CÀRREC DE LA MANCOMUNITAT, I LLOCS DE PARADA DE CARRUATGES EN AQUELLS

I

Per a poder circular lliurement per carreteres provincials i camins veïnals a càrrec de la Mancomunitat, els automòbils pertanyents a persones veïnes o domiciliades a Catalunya hauràn d'anar proveïts d'una patent propia, anual, de circulació, que s'expedirà a raó de *cent* pessetes una.

II

El preu de la patent de lliure circulació dels automòbils destinats al servei públic regular de transport de passatgers i mercancíes serà de *duescentes cinquanta* pessetes anuals.

III

Els que posseeixin un sol cotxe automòbil dels compresos en la base I hauràn de pagar l'al·ludida quota anual de circulació de *cent* pessetes; als que posseeixin dos cotxes pagaràn la de *cent vinticinc* pessetes; i per cada cotze més satisfaràn *vint* pessetes anuals.

Els que posseeixin un sol cotxe automòbil dels compresos en la base II hauràn de pagar l'asmentada quota anual de circulació, de *duescentes cinquanta* pessetes; els que posseeixin dos cotxes pagaràn la de pessetes; *quinze* pessetes; i per cada cotxe més es satisfaràn *cinquanta* pessetes.

IV

Els automòbils matriculats per primera vegada després de començat l'exercici econòmic respectiu, satisfaràn la part proporcional de quota corresponent al temps que falti per a acabar l'any.

V

Per als cotxes dels estrangers o nacionals no residents en aquestes Provincies, es facilitaràn permisos gratuïts de lliure circulació, valedors sols per a un mes.

No es podràn concedir més de tres permisos de forasters, anualment, a una mateixa persona.

VI

Transcorregut el termini de cobrament voluntari

que assenyali el Consell Permanent, els propietaris d'automòbils compresos en qualsevulga de les tres primeres bases anteriors que siguin sorpresos circulant per carreteres provincials o camins veïnals a càrrec de la Mancomunitat sense haver-se proveït de l'abans al·ludida patent anual, hauràn de pagar, per dret de circulació durant l'any, doble de la quota que ordinariament els corresponía, si la paguen dins els vuit dies feiners següents a aquell en què se'ls hagi invitat per ofici a pagar-la; i triple quota si deixen transcórrer els expressats vuit dies sense satisfer l'arbitri, el qual, en tal cas, es farà efectiu per la via administrativa d'apremi.

VII

El Consell Permanent podrà concertar o arrendar aquest servei.

VIII

Per l'autorització d'un lloc de parada per a carruatges i automòbils, al trimestre:

Per cada carruatge

	Pessetes
1.ª i 2.ª zona.....	10
3.ª i 4.ª zona.....	5

Per cada automòbil

1.ª i 2.ª zona.....	20
3.ª i 4.ª zona.....	10

DESPESES DE GOVERN

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 14 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Que les despeses de representació de la Presidencia es fixin en 12,000 pessetes anyals.

II. Que la remuneració dels membres del Consell Permanent sigui de 40 pessetes per dia de sessió a què assisteixin; abonant-se'ls la mateixa quantitat quan hagin de sortir per a una comissió referent a la Mancomunitat.

III. Que les despesses d'estancia dels Diputats que no resideixin en el lloc on s'hagi de reunir l'Assamblea s'abonin a raó de 20 pessetes per dia de sessió en què prenguin part.

IV. Que les despeses de ferrocarril i altres, tant dels Diputats, per a assistir a l'Assamblea, com dels Consellers, per a assistir al Consell, es paguin a raó de 13 cèntims per quilòmetre que hagin de recórrer.

V. Aquestes quantitats seràn percebudes sense baixa ni descompte, però fins al límit de les consignacions que cada any hagin estat pressupostades.

VI. Aquestes quantitats seràn irrenunciables.

Aquests acords tindràn efectes retroactius.

Palau de la Generalitat, 29 de maig de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba
Els Secretaris,
Alexandre Bosch — Magí Isern
Francesc Carbó — Daniel Serrès

LIQUIDACIÓ DE COMPTES

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent d'11 de maig de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

S'aproven els comptes generals de la Mancomunitat, corresponents a l'any 1914, en la següent forma:

Càrrec	282,626'12 ptes.
Data	129,290'70 »
Sobrant que passa a incorporar-se al Pressupost de 1915.....	153.335'42 ptes.

Palau de la Generalitat, 27 de maig de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

El Secretaris,
Alexandre Bosch — Magí Isern
Francesc Carbó — Daniel Serres

TRANSFERENCIES DE CRÈDITS

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord presentat pel Consell Permanent del dia 28 d'octubre i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

Se transfereixen 26,527'50 pessetes de la partida 31 del Pressupost de despeses de la Mancomunitat per a l'any corrent a les partides 33, 36 i 37, en la següent forma: 4,500 pessetes a la partida 33 i 22,027'50 pessetes a la suma de les partides 36 i 37; 9,000 pessetes de la partida 35 a la 39; 39,000 pessetes de la partida 41 a les partides 39 i 50, en la següent forma: a la partida 39, 19,100 pessetes, i a la partida 50, 19,900 pessetes; i 25,000 pessetes de la partida 48 a la partida 50.

Palau de la Generalitat, 26 novembre de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch—Magí Isern
Francesc Carbó—Daniel Serres

DRETS DE CUSTODIA

El Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya;
Ha deliberat:

I. Des d'aquesta data s'exigirà pel servei de Custodia, als que constitueixin en la Dipositaría de la Mancomunitat els dipòsits provisionals que calen per a pendre part en les subastes de tota mena de serveis de la Mancomunitat, les quantitats següents 2'50 pessetes per als dipòsits l'import dels quals no passi de 500 pessetes; 5 pessetes per als que excedeixin de 500 pessetes i no passin de 5,000, i 10 pessetes per als que excedeixin de 5,000 pessetes.

II. En tots els anuncis de subasta es farà constar la obligació de satisfer la quantitat corresponent per al dit servei de Custodia.

III. Passin-se copies autoritzades d'aquesta resolució als departaments d'Hisenda i Governació, i a les seccions de Comptaduría i Dipositaría de la Mancomunitat, per als efectes consegüents.

Palau de la Generalitat, 21 de juliol de 1915.

El President,
E. PRAT DE LA RIBA

El Secretari interí,
LLUÍS JANER

CAIXA DE CRÈDIT COMUNAL

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 6 de maig de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Amb el nom de Caixa de Crèdit Comunal es crea una entitat delegada o fundació encarregada d'administrar el fons que la Mancomunitat acorda instituir per a facilitar l'ús del crèdit als Municipis de Catalunya.

II. La Mancomunitat constituirà aquest fons amb el producte de 20,000 títols de 500 pessetes que acorda crear amb la ratificació de les Diputacions, l'aprovació del Govern i l'exempció de subasta. Donaràn els dits títols l'interès del 4 i mig per 100; seràn amortitzables en seixanta anys desde 1920, no entrant en sorteig més que les obligacions en circulació. La Mancomunitat podrà anticipar aquesta amortització. Aquest Emprèstit tindrà la garantía de tots els ingressos i béns de la Mancomunitat, i la subsidiaria de les quatre Diputacions catalanes, en la forma prevista en l'article 5.t de l'Estatut, i tot l'actiu de la Caixa.

III. La Caixa aplicarà el fons esmentat a contractar préstecs amb les garanties degudes als Ajuntaments de Catalunya, solvents i ben administrats, que no estiguin en descobert amb l'Estat, la Diputació i la Mancomunitat i destinin el llur import a obres o despeses d'establiment de serveis públics de caràcter municipal i de manifesta utilitat. Una quinta part podrà ésser destinada a la conversió dels deutes municipals. També una dècima part podrà ésser destinada, previ acord del Consell Permanent autoritzant-ho, a proposta de la Caixa, a operacions de crèdit agrícola.

IV. Relacions de la Caixa amb la Mancomunitat. La Mancomunitat consignarà anualment en el seu Pressupost de despeses els crèdits necessaris per a pagar els interessos i l'amortització de la part d'Emprèstit emesa o que hagi d'emetre's dins l'any de la vigencia del Pressupost; i en el d'ingressos les mateixes partides, que seràn satisfetest rimestralment a la Mancomunitat per la Caixa. No es podrà posar en circulació cap títol que no tingui consignat en el Pressupost de la Mancomunitat el crèdit corresponent per a poder ésser pagats els seus interessos.

V. Govern de la Caixa. Administrarà la Caixa un Comitè Administratiu, en el qual tindràn majoría persones competents no investides del càrrec de Diputat provincial, i un Comitè Directiu, en el qual tindràn majoría els Diputats provincials. Un i altre seràn presidits pel President de la Mancomunitat. El Comitè Administratiu estudiarà i proposarà les operacions, i el Directiu les acordarà o refusarà, però no podrà aprovar-ne cap que no sigui previament proposada pel Comitè Administratiu.

Els Comitès seràn designats pel Consell, però dels nomenaments dels Vocals Diputats se n'haurà de donar

compte a l'Assamblea per a llur ratificació. El President tindrà també caràcter de representant legal de la Caixa.

VI. Incumbirà al Comitè Administratiu:

a) La organització dels serveis i Oficines de la Caixa, nomenament del personal i fixació de la retribució d'aquest.

b) Examen i estudi de les peticions de préstec que es formulin, i el de projectes i pressupostos de les obres i serveis que amb aquells es tracti de realitzar.

El Comitè Administratiu rebutjarà tota petició de préstec formulada per Ajuntaments que no acreditin estar al corrent de llurs obligacions amb l'Estat i de les vençudes i exigibles que tinguin amb la Mancomunitat i la Provincia, així com totes aquelles operacions que no es garanteixin en termes tals que el Comitè els estimi raonablement segurs i suficients; abstenint-se també de celebrar cap contracte en el qual la Corporació mutuataria no reconegui i declari explícitament que en cas d'incompliment o retràs podrà ésser apremiada per la Mancomunitat, conformant-se a la instrucció d'apremis administratius en vigor, ja que amb la Mancomunitat contracta al contractar amb la Caixa.

c) Fixar les condicions de cada projecte d'operació de préstec; la taxa de l'interès, que haurà d'ésser sempre una mica més alta que l'interès que es calculi que costarà a la Caixa la col·locació dels títols que s'hagin de posar en circulació per a la realització de préstecs; fixar també els terminis d'amortització, que no podràn excedir dels fixats per a l'amortització dels títols de l'Empréstit de la col·locació dels quals procedeixin els cabals amb què es realitzi el préstec; i determinar, finalment, la classe de garantía que en cada cas s'hagi d'estipular, passant després el projecte de contracte a l'aprovació definitiva del Comitè Directiu,

sense la sanció o conformitat del qual no es podrà realitzar la operació.

d) Disposar l'execució dels contractes aprovats pel Comitè Directiu, els quals s'atorgaràn conforme a llei, i seràn firmats, en representació de la Caixa, pel President de la Mancomunitat.

En dits contractes es podrà estipular que els pagaments a compte del préstec els faci la Caixa directament als contractistes de l'obra en tot o en part, en vista de les corresponents certificacions d'obres executades, intervingudes pel facultatiu inspector que la Caixa designi.

e) Vetllar pel compliment exacte dels contractes celebrats, adoptant les mides i utilitzant els procediments legals conduents al dit fi.

f) Remetre al Consell Permanent de la Mancomunitat, abans del dia 30 d'octubre de cada any, una relació de es operacions aprovades pels dos Comitès, per a ésser posades en execució l'any següent, i que impliquin necessitats de col·locar títols de l'Emprèstit, a fi que la Mancomunitat consigni en la secció de despeses de son Pressupost del dit any els crèdits necessaris per al servei d'interessos de dits títols, i en la secció d'ingressos del mateix Pressupost igual partida, que abonarà la Caixa a la Mancomunitat.

En els propis Pressupostos de la Mancomunitat s'inclouràn les consignacions necessaries per al servei d'amortització de l'Emprèstit de conformitat amb la taula del dit Emprèstit, així com l'abonament d'igual partida, que la Caixa lliurarà anyalment a la Mancomunitat.

g) Fer entrega a la Mancomunitat, en els respectius trimestres, de les quantitats que en el Pressupost es fixen per a atendre al pagament d'interessos i amor-

titzaciò d'obligacions de l'Emprèstit que estiguin en circulació.

h) Custodiar els cabals de la Caixa, fent-se càrrec dels títols de l'Emprèstit que li lliurarà d'un cop la Mancomunitat al tipus de la par, per a anar-los col·locant o negociant en la part necessaria per a executar amb llur producte els préstecs aprovats; en la intel·ligencia que la Caixa no podrà col·locar o negociar cap títol que no tingui en els Pressupostos aprovats de la Mancomunitat el crèdit necessari per a interessos i amortització.

i) Portar la comptabilitat de la Caixa, els ingressos i despeses de la qual seràn:

Ingressos. El producte de la col·locació o negociació de títols, que anirà realitzant en els termes abans dits, per a aplicar-los exclusivament i íntegrament a préstecs. Donatius o subvencions que rebi de l'Estat, de les Provincies i de tota altra entitat o particular. Interessos i amortització de préstecs que realitzi. Rendes de títols de l'Emprèstit especial o d'altres meprèstits de la Mancomunitat, de les Diputacions catalanes, i altres que la Caixa pugui tenir en cartera per haver-los comprat en plaça amb els cabals sobrants de les reserves. Altres ingressos que obtingui amb motiu d'operacions que realitzi relacionades amb el fi i desenrotllament de la Caixa.

Despeses. Les de sosteniment de la Caixa i Oficines, que fixarà son Comitè Administratiu. Les de remuneració o indemnització a les persones que integrin els dos Comitès, en forma de dietes o de gratificació fixa, segons cada un d'ells acordi. El màxim anual d'aquesta despesa per cada Comitè, el fixarà l'Assamblea. Les de pagament de les quantitats que la Caixa haurà de lliurar, en les èpoques degudes, a la Mancomu-

nitat, a fi que aquesta pugui atendre al servei d'interessos i amortització de l'Emprèstit especial segons la consignació de son Pressupost. Les de contribucions, impostos i altres semblants motivades per l'emissió i col·locació de títols que tingui en cartera o per l'atorgament de contractes quan no els paguin els mutuataris, i les d'inspecció i altres relacionades amb el fi de la Caixa.

j) Formació d'un compte anual de cabals de l'Emprèstit rebuts de la Mancomunitat i destinats a préstecs, que serà sotmès a la censura i aprovació del Comitè Directiu. També formarà, el Comitè Administratiu, en 31 de desembre de cada any, un estat o balanç de situació de la Caixa, i formarà i aprovarà els comptes particulars de la inversió d'altres cabals propis de la Caixa. Portarà també un compte especial de Caixa d'amortització, de la situació i estat del qual donarà anyalment compte a l'Assamblea.

k) Formarà, amb els sobrants que li restin en Caixa, després d'atesos tots els serveis esmentats, un fons de reserva, que podrà destinar totalment o parcialment a nous préstecs o a l'adquisició, en mercat o en subasta, de títols dels empréstits de la Mancomunitat i de les Diputacions catalanes, o dels especials de la propia Caixa, i dels quals podrà disposar, a mesura que les necessitats ho exigeixin, com formant part de l'esmentat fons de reserva.

l) Intervenir d'una manera directa, amb caràcter inspectiu, en el servei o obra que hagi donat motiu a cada préstec, amb el fi de cerciorar-se de la deguda inversió dels cabals mutuataris; tot això en els termes i condicions estipulats en cada contracte.

VII. Correspòn al Comitè Directiu:

a) Aprovar o rebutjar els projectes de contracte de préstec que proposi el Comitè Administratiu.

b) Cursar, amb l'informe corresponent, al Consell Permanent, les comunicacions o peticions que a aquell dirigeixi el Comitè Administratiu, relacionades amb el funcionament o desenrotllament dels fins de la Caixa.

c) Aprovar el compte anual a que al·ludeix el paragraf lletra *j)* del número anterior.

VIII. Ambdós Comitès portaràn en deguda forma els corresponents llibres d'actes, on se transcriuràn els acords que respectivament adoptin.

IX. En el cas que, a proposta del Comitè Administratiu, s'hagués de procedir a la liquidació de la Caixa, aquesta serà verificada pel Consell Permanent en els termes que acordi l'Assamblea.

X. El Comitè Administratiu es compondrà de sis persones, una de les quals, sense comptar la Presidencia, haurà d'ésser Diputat provincial, i una altra el Cap del departament d'Hisenda de la Mancomunitat, que actuarà com a Secretari del Comitè, amb veu i vot.

Formaràn el Comitè Directiu tres Diputats provincials, incloent-hi la Presidencia, i dues persones estranyes a l'Assamblea, una de les quals es procurarà que sigui competent en negocis financiers. Actuarà de Secretari en el Comitè Directiu, sense vot, el que ho sigui de l'Administratiu.

Els càrrecs del Comitè Directiu duraràn dos anys. Els de l'Administratiu, llevat el de Secretari, que serà permanent, i el de Vocal Diputat, que cessarà a cada renovació bienal de les Diputacions, duraràn quatre anys, renovant-se cada dos anys, alternativament, un i dos dels altres tres Vocals, essent possible llur reelecció. La primera renovació, que serà d'un Vocal, tindrà lloc, previ sorteig, pel maig de 1915.

XI. La Caixa funcionarà en el local que provisio-

nalment assenyali la Presidencia de la Mancomunitat, sense perjudici de ço que més endavant resolguin, respecte d'aquest particular, els dos Comitès reunits.

XII. Se sol·licitarà del Govern la corresponent autorització per a la creació de l'Emprèstit especial referit, així com la corresponent exempció de subasta per a poder contractar amb la Caixa de Crèdit Comunal, fent-li entrega dels títols del referit Emprèstit.

XIII. Es concedeix a la Caixa una subvenció extraordinaria de 60,000 pessetes, que és la consignació fixada a l'efecte en el Pressupost de la Mancomunitat per les despeses d'organització i sosteniment d'aquella. La Caixa estarà obligada a reintegrar a la Mancomunitat aquesta subvenció quan el seu fons de reserva arribi a 500,000 pessetes.

XIV. El Consell Permanent dictarà els Reglaments i altres disposicions, i pendrà els acords necessaris per a l'establiment i recte funcionament d'aquesta institució.

Palau de la Generalitat, 28 de maig de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

REIAL ORDRE AUTORITZANT LA CAIXA DE CRÈDIT COMUNAL

«Vista la instancia que con fecha 24 de junio último dirige a este Ministerio el Sr. Presidente del Consejo Permanente de la Mancomunidad Catalana, solicitando:

Primero. Que se autorice la creación de veinte mil títulos de quinientas pesetas de valor nominal, al cuatro y medio por ciento anual, amortizables en sesenta años a partir de 1920, con destino a la formación del capital de una Caja de Crédito Comunal, con arreglo a las bases que acompaña, aprobadas por la Mancomunidad de Cataluña; y

Segundo. Que se declaren comprendidos en la misma autorización los contratos que los Ayuntamientos celebren con la Caja, y que a tenor de la ley Municipal requiera aprobación del Gobernador o del Gobierno;

Resultando, que en dicha instancia se exponen detalladamente los motivos y razones en que se fundamenta la petición de que se trata, acompañando, como documentación justificativa: 1.º Memoria explicativa del organismo proyectado; 2.º Certificación

del acuerdo de la Asamblea de la Mancomunidad de 28 de abril último, aprobando el proyecto de Caja de Crédito Comunal, que consta de 14 bases; 3.º Certificación acreditativa de la ratificación por las cuatro Diputaciones catalanas del acuerdo anterior de la Mancomunidad; 4.º Bases del empréstito que crea la Mancomunidad de Cataluña para la formación del capital de una Caja de Crédito Comunal; y 5.º Un cuadro del servicio de intereses y amortización del Empréstito de diez millones de pesetas, a que se refieren los anteriores documentos.

Considerando, que el Consejo de la Mancomunidad de Cataluña, al estudiar el establecimiento de una Caja de Crédito centralizadora y verificadora de las demandas de los pequeños Municipios, en cuanto afecta a las necesidades económicas para satisfacerlas en condiciones de rapidez y economía, abriga y persigue el propósito de facilitar los medios para la vida municipal, entendiendo, al proceder así, que realiza una de las finalidades más importantes a que responde el funcionamiento de dicha Mancomunidad.

Considerando, que, efectivamente, los Estatutos y las Bases autorizados para la creación y funcionamiento de Entidad tan respetable, responden esencialmente a la conveniencia de que cuanto afecte a los organismos locales, pueda desarrollarse con la mayor facilidad, mucho más si se tiene en cuenta que, en realidad, las Haciendas municipales adolecen de medios para que las atenciones de los Municipios puedan efectuarse en la forma conveniente para el establecimiento de servicios necesarios y cuanto represente atenciones precisas y respetables que han de producir indudables beneficios a la vida de los pueblos.

Considerando, que cuanto afecta y se refiere a la organización y funcionamiento de la Caja que se propone, se relaciona con las funciones y competencia de la Mancomunidad, y que, al someter el proyecto a la aprobación del Gobierno, sólo procede estimar lo esencial del mismo, o sea si cabe, dentro de las reglas, competencia y facultad de la Mancomunidad misma, y esto resulta procedente, puesto que se trata de operación cuya conveniencia está reconocida y ha dado resultados ventajosos en otras naciones.

Considerando, que la Mancomunidad tiene garantías para responder de las operaciones que proyecte y a ella sola compete estimar cuanto a las mismas se refiere.

Considerando, que el punto principal a estudiar no puede ser otro que determinar si el acuerdo adoptado por la Mancomunidad creando la Caja de Crédito centralizadora y unificadora de las demandas de los pequeños Municipios, se encuentra dentro de las funciones propias de la Entidad expresada, respondiendo así a los fines propios y reglamentarios de su creación sin que existan en su vista extralimitaciones de funcionamiento que corregir por la facultad constitucional de alta y necesaria inspección, para impedir que las Corporaciones se extralimiten de sus atribuciones en perjuicio de los intereses generales y permanentes.

Considerando, que, como se expresa y reconoce bien explícitamente en el preámbulo justificativo del Real decreto de 18 de diciembre de 1913, creando las Mancomunidades de Diputaciones, uno de los fundamentales motivos a que respondió la beneficiosa reforma indicada, fué el magno y difícil problema de

la descentralización administrativa, reconociéndose lo insostenible y nocivo del *statu quo*, más que nada por lo unánime de la queja y la insistencia con que ella se produce con caracteres análogos, desde las más apartadas y aun contrapuestas regiones españolas.

Considerando, que, sosteniendo las fundamentales razones que obligaron a la creación de las Mancomunidades provinciales, precisa repetir la conveniencia de autorizar la asociación o Mancomunidad de Ayuntamientos, Diputaciones provinciales, para fines exclusivamente administrativos, haciendo, como ahora resulta, que mediante la asociación posible de estas Corporaciones, se realice empresa en alto grado beneficiosa para las haciendas, especialmente de los pequeños Municipios, a que la Mancomunidad se extiende sin que el funcionamiento de esta Caja y sus voluntarias operaciones para los Ayuntamientos, representen y puedan indicar jamás actos de subordinación administrativa, sino simplemente el reconocimiento de las naturales relaciones comunes y procedentes reglamentadas por los oportunos contratos entre las partes que las acuerdan.

Considerando, que la petición primera de la Mancomunidad de referencia, de que se autorice la creación de veinte mil títulos de quinientas pesetas de valor nominal, al interés del cuatro y medio por ciento anual, amortizable en sesenta años, a partir de 1920, con destino a la formación del capital de la Caja de Crédito Comunal, con arreglo a las bases al efecto aprobadas por la Mancomunidad de Cataluña, constituye un hecho que afecta directamente a la realización del proyecto y que, por tanto, es de la competencia de la Mancomunidad de referencia, sin que

sea preciso la autorización interesada en lo que a la especialización del proyecto se refiere.

Considerando, que el acuerdo de creación de la Caja referida se encuentra ajustado a lo prevenido en el Real decreto de creación de las Mancomunidades de 18 de diciembre de 1913 y muy especialmente a lo dispuesto en el párrafo 4.º del artículo 3.º del 26 de marzo de 1914, aprobando los Estatutos por los que se ha de regir la Mancomunidad Catalana, puesto que, en realidad, se trata de un Empréstito acordado por la Mancomunidad, en uso de la competencia y facultades que le otorgan las disposiciones citadas.

Considerando, que el Establecimiento de las Mancomunidades provinciales está autorizado por las disposiciones referidas, siempre que se trate de fines administrativos que sean de la competencia de las provincias y, en su vista, no cabe duda que dichas Diputaciones, con arreglo al artículo 75 de su ley orgánica Provincial vigente, pueden adoptar aquellos acuerdos convenientes para la mejora de la administración Municipal y a esto precisamente responde el establecimiento de la Caja en cuestión, que ha de facilitar a los Municipios medios equitativos y beneficiosos para el desarrollo y funcionamiento de los servicios propios de las Corporaciones indicadas.

Considerando, que, en realidad, de lo que se trata en este expediente, es de un Empréstito acordado por la Mancomunidad, con las garantías de las Diputaciones que la forman y con el acuerdo completo de todos aquellos individuos que, como representantes legítimos de los intereses de las mismas, constituyen la expresada Mancomunidad, y en este sentido sería ilógico dejar de reconocer, no sólo las facultades que al efecto determinen las disposiciones citadas, sino

además que la misma ley Provincial y sus aclaratorias autorizan a estas Corporaciones para realizar y contratar empréstitos, como distintamente se ha efectuado, que constituyen elementos económicos para el desarrollo de sus servicios, resultando, por tanto, que el acuerdo a que responde el establecimiento de la Caja de referencia, de Crédito Comunal, encaja dentro de la legalidad vigente en la materia y obliga en su vista al reconocimiento de la procedencia del mismo.

Considerando, que la segunda petición, o sea que se declaren comprendidos en la autorización que el Gobierno otorgue los contratos que los Ayuntamientos celebren con la Caja y que, a tenor de la ley Municipal requieran aprobación del Gobernador o del Gobierno, representa un propósito plausible de facilitar el funcionamiento de la Caja, porque precisa reconocer, que si cada operación parcial que los Ayuntamientos tuviesen que realizar fuese preciso someterla a expediente especial de autorización determinada con los trámites reconocidos al efecto, se dificultaría la finalidad perseguida, y como se trata de operaciones determinadas voluntarias y convenientes para los Ayuntamientos y que han de someterse fijamente a las bases de contratación reseñadas en el acuerdo de la Mancomunidad, que no puede ser alterado, debe admitirse que las operaciones a que se hace referencia, por su carácter especial y claramente determinado no están comprendidas en lo prevenido en el artículo 85 de la ley Municipal, puesto que no se trata de enajenaciones y permutas de los bienes municipales, ni de contratos relativos a los edificios municipales inútiles para el servicio a que estaban destinados y créditos particulares a favor del pueblo, ni contratos relativos especialmente a bienes

muebles del Municipio, sino que los actos aludidos a realizar entre los Ayuntamientos y la Caja, han de ser simplemente de préstamos o empréstitos para servicios de los mismos.

Considerando, que el artículo 15 del Real decreto de 15 de noviembre de 1909, reconociendo la autonomía propia de los Ayuntamientos, con arreglo a lo prevenido en su ley orgánica Municipal, y separando estas Corporaciones de cuanto pudiese estimarse como tutela improcedente de la Administración Central que actuando en aquello que constituye lo esencial y propio de la competencia del Municipio, imposibilite la acción de éste, desarrollando sus iniciativas propias en bien de los intereses que le están confiados, declaró que los Ayuntamientos, como representantes legales del Municipio, tienen capacidad jurídica propia para contratar y obligarse, establecer y explotar obras o servicios públicos, adquirir, reivindicar, poseer o enajenar bienes de todas clases y ejercer acciones civiles, criminales y contenciosas, quedando, por tanto, y en buena doctrina, la acción de la Administración Central limitada a corregir simplemente las infracciones de ley si las hubiere, pero de ningun modo a entrar en aquello que se hace forzoso defender como propio de los Ayuntamientos, dejando así la responsabilidad con todas sus penalidades a aquellas personas que, por precepto de las leyes, forman voluntariamente las Corporaciones,

Considerando que las bases a que responde el empréstito y la forma de su amortisación son asuntos de la sola y exclusiva competencia de la Mancomunidad, y de su responsabilidad propia, puesto que no infringen ninguna ley ni alteran las disposiciones vigentes que a la materia se refieren.

Considerando, que los Ayuntamientos quedan en absoluta y completa libertad para poder contratar con la Caja sus empréstitos, sin que el hacerlo pueda constituir obligación imperativa ninguna,

S. M. el Rey (q. D. g.) ha tenido a bien disponer lo siguiente:

Primero. Declarar que el acuerdo adoptado por la Mancomunidad Catalana de crear una Caja de Crédito Comunal y de emitir un empréstito para proporcionar a ésta su capital de fundación, con arreglo a las bases que al mismo acuerdo se acompañan, está dentro las facultades concedidas a dicha Mancomunidad por el Real decreto de 18 de diciembre de 1913 y especialmente por el apartado 4.º del artículo 3.º del Real decreto de 26 de marzo de 1914, aprobatorio de los Estatutos por que se ha de regir la Mancomunidad Catalana, y por tanto es procedente la aprobación que se interesa al solo efecto de garantizar la legalidad del acuerdo referido.

Segundo. Que los Ayuntamientos de las provincias catalanas que consideren conveniente acudir a la Caja que se crea, interesando libremente los empréstitos que estime necesarios, adoptarán sus acuerdos previamente para interesar el préstamo o el empréstito a la aprobación del Ayuntamiento, haciendo constar en ellos el estado de su hacienda y los fines a que dedique el préstamo, por la mayoría absoluta de los Concejales que lo formen, y la ratificación forzosa por mayoría absoluta también de la Junta de Asociados. Estos acuerdos se harán públicos a los fines de los recursos procedentes, y cuando sean firmes podrá entonces el Ayuntamiento realizar el empréstito.

Tercero. La base 3.ª a que ha de someterse el

funcionamiento de la Caja de Crédito Comunal se reformará en la siguiente forma: «La Caja aplicará el fondo mencionado a contratar préstamos con las garantías debidas a los Ayuntamientos de Cataluña, solventes y bien administrados que no estén en descubierto con el Estado, la Diputación y la Mancomunidad, ni exista en los mismos actos de manifiesta mala administración en virtud de lo cual puedan existir responsabilidades administrativas o judiciales que exigir. Los Ayuntamientos destinarán el importe de estos préstamos a aquellos fines que dichas Corporaciones, en uso de su competencia, estimen conveniente, siempre que sean servicios municipales de los reconocidos y señalados en el artículo 72 de la ley Municipal vigente. Una quinta parte podrá ser destinada a la conversión de deudas municipales, previo, en este caso especial, el debido expediente, donde se justifique la aplicación de los fondos con los acuerdos necesarios al efecto. En ningún caso se concederán préstamos para liquidación o saldo de déficit resultante de presupuestos ordinarios y extraordinarios. También una décima parte podrá ser destinada, previo acuerdo del Consejo Permanente, autorizándolo, a propuesta de la Caja, a operaciones de crédito agrícola, reconocidas hasta la fecha.»

Cuarto. Los Ayuntamientos que interesen empréstitos de la Caja de referencia, remitirán al Gobierno civil de la provincia, certificación de sus acuerdos, a fin de que por dicho Centro se aprecie si existe alguna infracción legal que corregir, en cuyo caso se dará cuenta a este Ministerio y a la Junta de la Mancomunidad, no pudiendo concederse el préstamo hasta que se haya subsanado la infracción reconocida por la Superioridad.

De Real orden lo digo a V. E. para su conocimiento y demás efectos.»

Lo que se traslada a V. E. para su conocimiento, el de esa Mancomunidad y demás efectos.

Dios guarde a V. E. muchos años. Barcelona, 25 de septiembre de 1914. — *R. Andrade.*

Excmo. Sr. Presidente del Consejo Permanente de la Mancomunidad Catalana.

COMITÉ ADMINISTRATIU I COMITÉ DIRECTIU DE LA CAIXA DE CRÈDIT COMUNAL

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord presentat pel Consell Permanent del dia 28 d'octubre de 1915 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. Es ratifica la designació del Diputat provincial D. Lluís Ferrer i Bàrbara, nomenat pel Consell Permanent per a formar part del Comitè Administratiu de la Caixa de Crèdit Comunal, i s'autoritza el Consell Permanent perqué pugui nomenar, per aquesta vegada, els dos Vocals Diputats del Comitè Directiu de la dita Caixa, sense necessitat de sotmetre l'acord a la ratificació de l'Assamblea.

II. La primera renovació parcial del Comitè Administratiu es farà, previ sorteig, pel maig de 1917. En aquesta mateixa data es farà la renovació del Comitè Directiu.

III. Es fixa el màxim anual de despeses per a remuneració del Comitè Directiu en la quantitat de 5,000 pessetes, i el màxim anual de despeses per a remune-

ració del Comitè Administratiu en la quantitat de 7,000 pessetes.

Palau de la Generalitat, 27 novembre de 1915.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Alexandre Bosch—Magí Isern
Francesc Carbó—Daniel Serres

L'EMPRÈSTIT

L'Assamblea de la Mancomunitat de Catalunya;
Vist el projecte d'acord del Consell Permanent de 5 de novembre de 1914 i la proposta de la Comissió dictaminadora;
Ha deliberat:

I. La Mancomunitat procedirà a l'emissió d'un Empréstit per la quantitat de 15.000,000 de pessetes, el producte del qual se distribuirà en la següent forma: 7.000,000 de pessetes per a la Construcció de camins, carreteres, ponts i altres fins de viabilitat; 2.500,000 pessetes per a la instal·lació o rescat de Xarxes telefòniques; 2.500,0000 pessetes amb destinació a Obres hidràuliques o de sanejament; 2.000,000 de pessetes per a la implantació del servei d'Assistencia a dements pobres, modificat segons és propòsit de la Mancomunitat; 1.000,000 per a Biblioteques i escoles.

II. El capital constitutiu del referit Empréstit serà representat per 30,000 títols de 500 pessetes de valor nominal, garantitzats amb tots els béns i ingressos de la Mancomunitat i de conformitat amb ço que disposa l'article 5.è de l'Estatut de la Man-

comunitat que la Provincia que se'n separés estaría obligada a contribuir, fins a sa completa amortització, al servei per interessos i amortització del dit Emprèstit, en la proporció en què hagués contribuït al Pressupost de la Mancomunitat durant el darrer any que n'hagués format part.

III. Les dites làmines s'emetràn en lés èpoques en què la situació del mercat ho faci creure oportú i les necessitats de les obres i serveis ho reclamin.

IV. Donaràn un interès de 4 i mig per 100 anual, que es pagarà per trimestres vençuts.

V. Seràn amortitzades, mitjançant sorteig, cada semestre, satisfent-se sempre llur valor nominal íntegre en el terme de cinquanta anys i de conformitat amb la taula especial que es formarà. Aquesta amortització començará al cap de cinc anys de la primera emissió de l'Emprèstit, reservant-se la Mancomunitat el dret d'accelerar les amortitzacions si ho estima convenient.

Palau de la Generalitat, 26 de novembre de 1914.

El President,
E. Prat de la Riba

Els Secretaris,
Romà Sol — Ramón Vidiella
Francesc Carbó — Joàn María Roma

PERSONAL

BASES PER A LA PROVISIÓ, MITJANÇANT OPOSICIONS PÚBLIQUES, D'UNA PLAÇA D'OFICIAL LLETRAT DE LA SECCIÓ ADMINISTRATIVA DE FOMENT DE LES OFICINES DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

1.ª Durant el terme mínim de trenta dies des de l'aparició de la convocatoria en els *Butlletins Oficials* de les quatre Provincies mancomunades, s'admetràn, en la Secretaría del Consell Permanent, les instancies i documents que, ajustats a les prescripcions vigents sobre paper segellat i ús de cèdules personals, presentin els que pretinguin pendre part en els exercicis.

2.ª Per a pendre part en aquests exercicis serà indispensable acreditar els estudis d'advocat i trobar-se lliures, els aspirants, del servei militar o estar-lo prestant en la situació que correspongui. Aquest extrem se justificarà amb el certificat del Secretari de la Comissió Mixta de Reclutament respectiva, o amb els documents lliurats per les autoritats militars que corresponguin, segons els casos. No s'admetrà títol ni document de cap mena que es produeixi amb les instancies, si no va acompanyat d'una copia

per a cada un d'ells, estesa en paper del segell que correspongui i en la forma deguda. Les copies, després de compulsades i autoritzades pel senyor Secretari del Consell, s'uniràn a l'expedient, tornant-se els originals als interessats dintre el tercer dia de llur presentació.

3.ª Acabat el terme que es fixa en la primera d'aquestes Bases, la Secretaría del Consell presentarà els expedients dels opositors al referit Consell, el qual, en vista de tots ells, farà declaració expressa dels que siguin admissibles, guardant silenci sobre els altres.

4.ª Feta la declaració de què tracta la Base precedent, es reunirà el Tribunal d'Oposicions, al qual entregarà la Secretaría del Consell els expedients dels opositors declarats admissibles, i determinarà el dia en què hagin de començar els exercicis, disposant, a més, ço que convingui perquè estigui oportunament format aleshores el qüestionari que haurà de regir en el primer exercici; qüestionari en la formació del qual intervindràn tots els Vocals, o els que la majoría del Tribunal designi a l'efecte.

5.ª El Tribunal aixecarà acte de totes ses reunions, fent constar en cada un d'ells ço que deliberi i acordi, i anunciarà, per mitjà dels *Butlletins Oficials* de les quatre Provincies mancomunades, les resolucions que convingui fer públiques. Els acords es pendràn per pluralitat de vots, i els actes seràn firmats per qui hagi presidit la reunió i pel Vocal-Secretari, a excepció de la primera i l'última, que seràn sotscrites per tots els membres del Tribunal, inclòs aquells que potser no estiguessin conformes amb algún acord; les dissidencies del quals, però, es faràn constar en el còs del document.

6.ª La Secretaría del Consell curarà de propor

cionar al Tribunal tots els mitjans que reclami per al més fàcil i puntual compliment de son important comès.

7.ª Constituiràn el Tribunal d'Oposicions aquelles persones que en son dia designi el Consell Permanent de la Mancomunitat.

8.ª Els exercicis d'oposició seràn públics i de dues classes, a saber:

Primer. Exercici pràctic, que consistirà en la redacció, en castellà, d'una succinta exposició dirigida al Govern, i en la redacció, en català, d'una proposta de resolució d'un cas pràctic propi del departament de Foment, tret a la sort d'entre els compresos en el qüestionari de què tracta la base 4.ª. Per a verificar aquest exercici es concedirà un terme màxim de cinc hores, permetent-se l'ús de llibres i l'auxili de textos legals.

Segón. Exercici oral, que consistirà en la contestació a sis preguntes tretes a la sort d'entre les compreses en el programa previament format pel Consell. De les sis preguntes, dues versaràn sobre Dret administratiu en general, dues sobre Serveis especials del departament de Foment, i les dues restants sobre Dret civil en general.

9.ª La pràctica dels exercicis s'ajustarà a les regles que segueixen:

Primera. Abans de començar cada un dels dos exercicis en què es divideix la oposició, el Tribunal sortejarà, en públic, les trinques o binques en les quals hagin de quedar agrupats els opositors per a cada un dels dits exercicis. Aquest sorteig s'executarà extraient un dels Vocals, de l'urna preparada a l'efecte, d'una a una, dues o tres boles, segons sigui binca o trinca la que se sortegi. Les boles que contingui l'urna

seràn tantes com opositors admesos, i llur numeració correspondrà exactament a la dels expedients dels referits opositors. Els números es publicaràn a mesura que vagin sortint, com també el nom de l'opositor a què correspongui cada un d'aquests números, i seràn anotats pel Secretari. L'ordre en què vagin sortint les boles de l'urna determinarà quins seràn els opositors agrupats.

Segona. Format o aprovat pel Tribunal el qüestionari de què parla la base 4.ª, que restarà reservat, i fet el sorteig de trinques o binques del primer exercici, s'assenyalarà el dia i hora en què cada una d'elles l'hagi de verificar. Feta l'extracció del tema davant el Vocal Secretari, seràn incomunicats els opositors, per a la pràctica d'aquest primer exercici, pel temps i amb les condicions determinades en la base 8.ª. Acabats els treballs, els opositors els entregaràn, en carpetes segellades i firmades, al Secretari del Tribunal, el qual estendrà les diligencies de la pràctica d'aquest exercici, obrintse els plecs en la immediata sessió pública, i llegint-se per llurs autors els treballs que continguin. Els temes extrets seràn eliminats de les extraccions successives.

Tercera. Practicat per tots els opositors el primer exercici, el Tribunal deliberarà a porta tancada, i decidirà, en votació secreta per boles, sobre l'aptitut, en absolut, que hagi demostrat cada opositor per a aprovar-lo, seguint l'ordre numèric de llurs respectius expedients, i entenent-se eliminats de la pràctica del segón exercici aquells opositors que no hagin obtingut majoría de vots.

Quarta. Practicades les eliminacions corresponents, i fet el sorteig de trinques o binques del segón exercici a tenor de ço que es disposa en la regla

primera, s'incomunicaràn els dos últims opositors de la primera trinca; i, si no n'hi hagués, s'incomunicarà el segón de la primera binca, sense llibres, papers ni comunicació de cap classe. Acte seguit son company de trinca o binca extraurà dos números de cada una de les urnes disposades a l'efecte, que contindràn totes les preguntes del programa, distribuides en la forma que segueix: les bolas de la primera urna, les preguntes sobre Dret administratiu en general; les de la segona, les preguntes que facin referencia a Serveis especials del departament de Foment; i la tercera, les preguntes sobre Dret civil en general.

Publicats els números extrets pel primer opositor, aquest procedirà immediatament a contestar, per l'ordre de llur extracció, les preguntes a les quals es refereixin, que llegirà en alta veu abans de començar l'explicació de cada una d'elles, sense que en cap cas es dirigeixin a l'opositor observacions o advertencies. Acabat aquest exercici del primer opositor, serà cridat el segón, i en son cas el tercer, perquè contestin a les mateixes preguntes, procedint en tot amb iguals prevencions.

Cinquena. Provada la primera binca o trinca, es retiraràn, per aquell dia, les sis preguntes que li hagin correspost per sort, es verificarà la mateixa prova en igual forma i pels mateixos procediments amb la segona, i así successivament durant els dies que sigui necessari i el Tribunal designi.

Sisena. L'opositor que deixés de concórrer a algún dels exercicis el dia assenyalat, sigui quin vulgui el motiu, quedarà exclòs de la oposició, i no serà tingut en compte ni per a la pràctica d'aquell ni per a la de l'exercici successiu.

10. Finides les oposicions amb el segón exercici,

el Tribunal deliberarà (subjectant-se al mateix procediment que s'assenyala en la regla tercera de la base anterior) sobre l'aptitut, en absolut, de cada opositor per al compliment del càrrec a què aspiri. I, una vegada determinat el mèrit absolut dels opositors, decidirà el Tribunal, en votació secreta per paperetes, del mèrit relatiu dels que en la votació anterior hagin obtingut declaració favorable, fins a un nombre triple, si hi ha lloc, del de la plaça que s'hagi de proveir; formulant la proposta unipersonal que correspongui per ordre de mèrit relatiu, de major a menor, en la qual no hi podrà incloure ningú que no estigui declarat amb mèrit absolut, ni en el cas que no quedés coberta la plaça per a la qual la oposició és convocada.

11. Acabades les tasques del Tribunal, aquest remetrà al Consell Permanent la proposta acordada, si hi hagués hagut lloc a fer-la, o manifestació negativa en son cas, acompanyant els actes i comprovants de ses operacions, i fent menció individual dels opositors que potser, sense venir inclosos en la proposta, hagin estat declarats amb mèrit absolut; però guardant silenci sobre els que no es trobin en aquest cas.

12. El dit nomenament serà pel terme i condicions assenyalades en el *Reglament* de les Oficines de la Mancomunitat.

(Sessió del dia 18 d'agost.)

PROGRAMA D'OPOSICIONS A LA PLAÇA D'OFICIAL LLETRAT DE LA SECCIÓ ADMINISTRATIVA DE FOMENT

Dret civil

1. Concepte de la llei positiva. — Formació, promulgació i derogació de les lleis.

De la retroactivitat de les lleis. — Principis formulats per la Ciencia respecte dels efectes de la llei en el temps. — Judici crític de les disposicions del Còdic Civil sobre aquesta materia.

2. De la interpretació de les lleis. — Les seves classes. — Regles sobre ella.

Del costum i dels principis generals del Dret com a fonts del Dret civil a Espanya.

De la doctrina legal. — En què consisteix. — Valor de les sentencies del Tribunal Suprem de Justicia.

3. Concepte del veïnatge civil. — ¿És nou dins el Dret espanyol? — Judici crític de les disposicions del Còdic relatives a aquesta materia.

4. Capacitat jurídica. — Concepte. — Diverses circumstancies que poden influir en son exercici.

Persones naturales. — Persones jurídiques. — Llurs

classes. — Disposicions que regulen l'existencia de les Associacions.

5. Aliments. — Entre quines persones es presten. — Regles sobre ells.

6. Heretaments purs i condicionals; preventius i prelatius. — Com s'inscriuen en el Registre de la Propietat.

7. Dot. — Qui l'ha de constituir. — Les seves especies. — Drets del marit i de la muller sobre ell, segons els casos.

Hipoteca dotal segons l'antic i el nou sistema hipotecari. — Explicació del privilegi de la opció dotal.

8. Donacions per raó de matrimoni, segons el Còdic Civil. — Natura especial de l'esponsalici o *escreix* català.

Béns parafernals. — A qui correspòn llur domini i administració. — ¿Ha modificat en algún punt el Còdic Civil les disposicions del Dret català relatives a aquesta materia?

9. De l'absencia en lloc ignorat. — Declaració i efectes d'ella. — Presumpció de mort.

10. De la tutela. — Les seves classes i com la regula el Còdic Civil. — Del protutor.

A Catalunya, ¿s'ha de constituir el Consell de Familia? — Explicació d'aquesta institució, segons el Còdic Civil.

11. Noció del domini. — Facultats que atribueix i limitacions que pot sofrir. — És divisible?

12. De la inscripció en el Registre de la Propietat. — Els seus efectes. — ¿Constitueix una manera d'adquirir?

13. Possessió. — Les seves classes. — Drets del posseïdor de bona fe. — Modificacions introduïdes pel Còdic Civil.

Disposicions de la llei Hipotecaria sobre la inscripció de la possessió.

14. Servituts. — Caràcters essencials. — Divisions i subdivisions.

Enumeració i aplicació de les servituts segons la legislació de Catalunya.

15. Anotacions preventives. — Llur natura. — Casos en què procedeixen i efectes generals llurs.

16. De les donacions. — Requisits per a llur validesa. — ¿Es necessaria la insinuació de les donacions en l'estat actual del Dret? — De la renovació i reducció de les donacions.

17. Formes de testament establertes pel Còdic Civil. — Testament ològraf. — Els seus requisits. — Aventatges i inconvenients d'aquesta manera de testar.

Solemnitats externes dels testaments oberts i tancats, a Castella i a Catalunya.

Testaments especials a Catalunya. — Testament *inter liberos*. — Com se revoca.

18. Legítima. — Sa noció i import segons el Còdic Civil i segons la legislació de Catalunya.

19. De la condició i del termini. — Efectes d'aquestes modalitats en els testaments.

20. Substitució fideicomissaria. — Les seves classes. — Fins a quin grau i en quina forma l'admet el Còdic Civil.

21. ¿Subsisteixen les quartes falcidia i trebeliànica? — Còm se regulen a Catalunya.

22. Disposicions de la llei Hipotecaria encaminades a assegurar els drets del legatari.

23. Successió *ab-intestato*. — Quan té lloc i com s'obté la seva declaració, segons els casos. — A qui es defereix aquesta successió a Catalunya.

Successió especial dels impúbers per la legislació de Catalunya.

24. Quarta marital. — Regles sobre ella. — ¿Existeix a Castella després de la publicació del Còdic Civil?

De les reserves. — Comparació entre la legislació de Catalunya i les disposicions del Còdic Civil sobre aquesta materia.

25. Teoría del Dret espanyol sobre les obligacions, i la seva comparació amb l'establerta per les lleis romanes.

26. Requisits essencials dels contractes. — La forma, és un requisit essencial?

27. Disposicions de la llei Hipotecaria relatives a la forma que han de tenir els títols subjectes a inscripció.

28. Alienació de béns de menors i incapacitats. — Formalitats que s'han de cumplir segons els casos. — Facultats que corresponen als pares respecte de l'alienació dels béns de llurs fills menors d'edat.

29. Requisits essencials per a la validesa dels contractes, i vicis de què poden patir. — Del consentiment. — Vicis de què pot partir, i efectes que aquests produeixen.

Del *dolo*, de la culpa i del cas fortuit. — Principis establerts pel Còdic Civil respecte d'aquesta materia.

30. De la prova de les obligacions. — Mitjans que accepta el Còdic Civil. — De les presumpcions.

31. De la rescisió i de la nul·litat dels contractes, segons el Còdic Civil.

32. Del contracte d'arrendament. — Les seves classes. — Arrendament de coses. — Quan és inscribible?

Arrendament d'obres. — Arrendament de serveis. — Explicació de cada una de les seves classes.

33. Dels censos. — Classes que admet el Còdic Civil, i principis que estableix sobre llur redempció i prescripció.

34. Del contracte emfitèutic. — La seva historia. — La seva importancia especial a Catalunya. — ¿És redimible el cens emfitèutic? — Dret especial de Barcelona.

35. Lluïsme. — La seva quota. — Quina novetat ha introduït el Còdic civil respecte d'aquest punt. — Es devenga en el cas d'expropiació forçosa? — Drets del censalista en aquest cas.

36. De la fadiga i del retracte. — A qui corresponen. — Temps i forma d'utilitzar aquests drets.

37. Del contracte de mandat. — Obligacions que neixen amb ocasió d'ell. — Maneres d'acabar-se.

Del contracte de fiança. — Els seus efectes. — Fiança legal i judicial.

De la transacció. — Qui la pot celebrar i sobre quins objectes pot recaure. — Quan serà rescindible.

38. Dels quasi-contractes. — Enumeració dels principals, i llurs efectes.

De les obligacions que neixen de culpa o negligencia.

39. De les maneres d'extingir-se les obligacions, i especialment de la novació. — Quan es presum la subrogació i com es pot fer.

40. De la prescripció adquisitiva. — Les seves condicions, i termes que per a ella estableixen el Còdic Civil i la legislació catalana. — Prescripció extintiva. — Moment inicial dels termes assenyalats per a ella. — De la prescripció de les accions. — Diferencies entre la legislació de Castella i la de Catalunya sobre aquest punt.

Dret administratiu espanyol i estadística

1. Concepte de l'Estat. — Els seus elements constitutius. — Determinació del seu fi.

2. Concepte del Dret administratiu. — Fonts del Dret administratiu espanyol. — Valor legal de cada una d'elles.

3. Concepte de l'Administració pública.—Els seus caràcters essencials. Fins, mitjans i activitat de l'Administració.—Òrguens que encarna l'Administració espanyola.

4. Actes administratius. — Llur concepte legal. L'Administració com a poder de l'Estat.

5. Organització administrativa en general.—Òrguens de l'Administració pública.

6. Divisió del territori a Espanya.—La Provincia i el Municipi com a circumscripcions territorials. — Divisions territorials de caràcter especial.

7. Administració local.— Nocions generals.— De les Regions, Provincies, Departaments, com a esferes intermitges entre l'Administració central i la municipal.—El Municipi i la Provincia ¿tenen personalitat propia, o són creació formal de la llei?—Distinció entre les funcions propies dels organismes locals i les del Poder central.

8. Centralització, descentralització, regionalisme, *self-government*.—Significat d'aquestes paraules.—De la descentralització en relació amb la vida local. Descentralització administrativa.

9. La centralització, la descentralització i el regionalisme a Espanya.— Principis en els quals s'han d'inspirar les relacions de l'Estat amb els organismes locals.

10. Mancomunitats provincials. — Dret positiu respecte d'elles.

11. El règim provincial en el segle XIX. — Antecedents del Reial decret sobre mancomunitats provincials.

12. Anàlisi del Reial decret sobre mancomunitats provincials. — Dignificació de la reforma.

13. Fonts de Dret de la Mancomunitat de Catalunya. — L'Estatut. — L'Assamblea i el Consell Permanent. — Atribucions i actuació respectiva.

14. La Hisenda de la Mancomunitat. — Situació de fet. — Capacitat de dret. — Els serveis de la Mancomunitat.

15. Esfera d'acció de la Mancomunitat en materia de Beneficencia.

16. Esfera d'acció de la Mancomunitat en materia d'Instrucció pública.

17. Esfera d'acció de la Mancomunitat en materia d'Obres públiques.

18. Esfera d'acció de la Mancomunitat en materia de Cultura, sanitat i higiene.

19. L'Administració provincial i l'Administració de l'Estat en la Provincia. — Governadors de Provincia. — Doble caràcter que reuneixen. — Forma de llur nomenament. — Incompatibilitat. — Absencia i malalties. — Delegats especials.

20. Atribucions i deures dels Governadors com a caps de l'Administració provincial i com a representants del Govern. — Recursos contra llurs decisions.

21. La Provincia. — Noms i formes que ha tingut aquesta entitat intermitja entre el Municipi i l'Estat. — La Provincia romana. — La Provincia en el règim antic. — Circols territorial sintermitjos entre el Municipi i la Provincia propiament tal.

22. Els Comtats en l'Imperi Britànic i la República Nord-americana. — Organització i funcions. El règim provincial a Italia i a Bèlgica.

23. El règim provincial en els principals Estats de l'Europa central.

24. Crítica del règim provincial espanyol. — ¿És legal l'associació de Diputacions? — Interessos que poden ésser objecte de la mancomunitat de Diputacions.

25. Organització i manera de funcionar de les Diputacions Provincials.

Crítica de l'actual funcionament de les Diputacions.

Competencia i atribucions de les Diputacions com a Còssos de l'Administració provincial i com a superiors jeràrquics dels Ajuntaments.

Comissions Provincials. — Llur organització, llurs atribucions i llurs facultats privatives.

Suspensió dels acords de les Diputacions. — Causes que la legitimen. Recursos contra els acords de les Diputacions i Comissions Provincials.

Responsabilitat dels Diputats i agents de l'Administració provincial.

26. Del Municipi. — El seu concepte i classes. — La seva importancia com a esfera administrativa. — Sistemes pera la seva organització. — Acció social del Municipi. — Relacions entre l'Administració de l'Estat i la local.

27. Terme municipal.—Les seves circumstancies. Agregació, segregació i supressió de termes municipals. — Quan procedeixen, i autoritats que resolen els expedients que s'han d'instruir, segons els casos.

28. Crítica del règim municipal espanyol.

29. El Municipi com a entitat auxiliar de l'Administració central pel que es refereix als interessos de l'Estat.

30. Ajuntaments. — Llur organització. — Serveis de llur exclusiva competencia, i atribucions que els són conferides per la llei Municipal.

31. Administració dels pobles agregats a un terme municipal. — Associacions i comunitats d'Ajuntaments.

32. De la població. — La seva importancia. — Cens. — Entitats encarregades de formar-lo. — Registre civil. — Deures de l'Administració respecte de les emigracions i immigracions.

33. Pòsits. — Idea general d'ells. — Llurs aventatges i inconvenients. — Legislació vigent en la materia.

34. Sanejament de terrenys pantanosos. — Per qui es pot fer. — Indicació sumaria dels tràmits a què s'han d'acomodar els expedients de sanejament, segons els casos.

35. El servei d'Aigües potables. — Legislació vigent. — Estat d'abandonament d'aquest servei municipal des del punt de vista higiènic. — Organització que s'hauria d'establir per a garantitzar la potabilitat i la puresa de les aigües de les fonts, pous, mines particulars, així com el bon estat de les conduccions d'aigües. — Intervenció possible de les Diputacions en l'establiment d'aquest servei.

36. Del servei de Beneficencia. — ¿Ha d'ésser un servei administratiu? — Breu ressenya de la seva historia a Espanya.

37. Idea de la legislació vigent a Espanya sobre Beneficencia.

38. Els serveis de Beneficencia a l'estranger, i especialment el de Dements pobres.

39. Béns de Beneficencia. — Llei de 1.r de maig de 1885. — Advocats de Beneficencia. — Privilegis de

què gaudeixen els establiments benèfics respecte de la defensa de llurs drets.

40. Del servei d'Instrucció pública. — Deures del Govern envers la Instrucció pública. — Deures de les Diputacions i dels Municipis.

41. De la Segona Ensenyança a Espanya. — La seva organització actual. — Dependència dels Instituts. — Obligacions de les Diputacions Provincials respecte d'aquest grau de l'Ensenyança.

42. De l'Ensenyança tècnica i professional en els principals països.

L'Ensenyança tècnica i la d'arts i oficis a Espanya.

43. Del Servei militar. — El seu caràcter obligatori. — La seva duració i situacions que comprèn. — Reducció del Servei a files.

44. Sistema actual del Reemplaç de la Marinería. — Inscripcions marítimes.

45. Del domini de les aigües terrestres. — Aigües pluvials. — Aigües vives, manantials i corrents. — Aigües mortes o estancades. — Aigües subterrànies. — Autorització per a treure aigua a flor de terra en terrenys públics i privats.

46. De les obres de defensa contra les aigües públiques. — A qui correspòn autoritzar la realització d'aquestes obres, segons els casos. — Policia de les aigües i llits dels corrents d'aigua pública, i de les aigües privades.

47. Propietat dels llits dels rius, riberes i marges. — La seva limitació.—Afitament de límits (*Deslinden*).

48. De les servituts en materia d'aigües. — Disposicions relatives a la servitut forçosa d'aqüeductes.— Altres servituts. — Casos en els quals es poden imposar i en quines condicions. — Autoritat que les decreta.

49. Expropiació forçosa per causa d'utilitat pública en materia d'aigües.—Casos en els quals té lloc, i procediment per a declarar-la.

50. Concessions d'aprofitaments.—Ordre de preferencia. Sota quina condició s'entendràn fetes les concessions.— Registre especial d'aprofitaments.— Títols inscribibles i efectes de la inscripció.

51. Aprofitament d'aigües per a proveiment de poblacions.—Qüestions a què dóna lloc.

52. Aprofitaments per a usos industrials.— Requisits per a obtenirlos.— Crítica de l'article 218 de la llei d'Aigües.

53. Aprofitaments d'aigües públiques per a regar. Quan serà necessaria l'autorització del Ministre de Foment.—Beneficis de què gaudeixen les Empreses de canals de regament.

54. Comunitats de regants i llurs Sindicats.— Missió d'aquests.—Jurats de regaments.—Ordenances de regaments.

55. Atribucions de l'Administració en materia d'aigües.—Recursos contra les seves providencies. — Interdictes.

56. Competencia dels Tribunals ordinaris en materia d'aigües.—Principis establerts en la llei i en la jurisprudencia.

57. Obres públiques.— Indicació de les que són de càrrec de l'Estat, de la Provincia o del Municipi.— Quines poden estar a càrrec dels particulars.

58. Sistemes per a la realització de les obres públiques.—Diversa intervenció de l'Administració, segons cada un d'ells.

59. De les obres provincials i municipals.—Projectes.— Pressupostos. — Plecs de condicions. — Facultats reservades al Govern.

60. Camins veïnals. Legislació vigent. — Concursos de subvencions per l'Estat.

61. Dels ferrocarrils. — Llur classificació. — Dels estudis de línies de ferrocarrils. — Requisits que han de concórrer perquè es puguin concedir autoritzacions d'estudis.

62. Ferrocarrils econòmics. — Legislació sobre ferrocarrils secundaris i estratègics. — Crítica de la dita legislació.

63. Construcció de ferrocarrils. — ¿És una funció social, o un negoci que correspòn als particulars? — Missió de les Diputacions respecte a la construcció de ferrocarrils. — Llur explotació.

64. Legislació relativa als serveis de Comunicació telegràfica i telefònica. — Crítica. — Missió possible de les Diputacions en aquest ordre.

65. Canals i pantans. — Legislació. — Intervenció possible de les Diputacions.

66. Ports. — Règim a Espanya i altres països. — Les Juntes d'Obres. — Crítica de la legislació vigent.

67. Ports francs. — Zones neutrals.

68. Dels tramvies. — A qui correspòn, segons els casos, l'aprovació dels projectes i formalitats necessaries per a la concessió. — Execució i explotació dels tramvies. — Facultats de l'Estat, de les Diputacions i dels Ajuntaments en aquesta materia.

69. Contractes administratius. — Formalitats a les quals s'han d'atendre les Diputacions i els Ajuntaments per a celebrar-los, segons els casos. — Subasta simple i doble. — Fiança dels contractistes.

70. Contractes administratius en els quals no és necessaria la subasta. — Quan procedeix el concurs. Casos — d'excepció de subasta, i per qui es declara l'excepció. Reclamació contenciosa i governativa pre-

via sobre el cumpliment, la intel·ligencia i els efectes dels contractes administratius.

71. De l'expropiació forçosa.— Prescripcions a les quals s'ha de subjectar l'expropiació forçosa per causa d'utilitat pública. — Necessitat de la ocupació de l'immoble. — Requisits per a declarar-la. — Recursos.

72. Terrenys *baldíos*. — Colonies agrícoles. — Legislació vigent sobre aquesta materia. — Recurs al qual pot donar lloc llur concessió.

73. Boscos. — Llur classificació. — Breu indicació de les principals disposicions vigents sobre aquesta materia. Mitjans per a defensar l'arbrat existent i per a afavorir llur repoblació. — Manera de fer els aprofitaments.

74. Mines. — Llur classificació. — A qui correspòn la propietat de les mines. — Conflictes entre el propietari de la superficie i el concessionari de la mina. Concessions mineres. — Requisits per a obtenir-les. — Autoritat que les concedeix. — Registre. — Conflictes que es poden suscitar sobre aprofitaments de les aigües subterranies que es troben a l'explotar la concessió minera. — Caducitat de les concessions.

75. La propietat i l'acció administrativa. — De la propietat pública. — Béns de domini públic. — Distinció entre la propietat pública i la privada des del punt de vista administratiu. — Idea general de les funcions administratives relatives als béns de domini públic.

76. De la jurisdicció administrativa. — La seva raó d'ésser. — Les seves divisions. — Noció de la via governativa. — Quan fineix.

77. De les qüestions de competencia entre les autoritats administratives i les judicials. — Llur tramitació.

78. De les qüestions de competencia entre les autoritats administratives i les judicials. — Llur promoció i decisió. — Requisits essencials. — Recursos contra el desistiment dels Governadors. — Recursos de queixa per abusos de poder.

79. Procediments administratius i econòmico-administratius.—Disposicions per les quals es regeixen.

80. De la via contencioso-administrativa. — La seva natura. — Fonament i condicions del recurs contencioso-administratiu.

81. Organització dels Tribunals del contencioso-administratiu.

82. Estadística. — Importancia de les investigacions numèriques. — El típic, el constant, el probable. — Causes i variacions.

83. Obtenció de les dades primitives. — Com es limiten. — Disposició en series i comparació. — Previsió d'errors. — Procediments aritmètics simplificatius. — Mitjans. — Proporcions. — Investigació de valors intermitjos. — Probabilitat.

84. Expressió sintètica dels fenòmens complexos. — Representacions gràfiques. — Diagrames cartesià i polar. — Fenòmens de dos o tres variables. — Fenòmens referits a un territori donat.

85. Tècnica d'Oficines. — Sistema de registre. — Cedularis. — Fitxers. — Mètodes de classificació d'expedients.

BASES DE CONVOCATORIA D'OPOSICIONS PER A LA PLAÇA D'AUXILIAR DE LA SECCIÓ DE GOVERNACIÓ

1.ª Durant el terme mínim de trenta dies des de l'aparició de la convocatoria en els *Butlletins Oficials* de les quatre Provincies mancomunades, s'admetràn, en la Secretaría del Consell Permanent, les instancies i documents que, ajustats a les prescripcions vigents sobre paper segellat i ús de cèdules personals, presentin els que pretenguin pendre part en els exercicis.

2.ª Per a pendre part en aquests exercicis serà indispensable acreditar els estudis de procurador, secretari municipal, batxiller, mestre, o qualsevol altre títol similar, i trobar-se lliures, els aspirants, del servei militar o estar-lo prestant en la situació que correspongui. Aquest extrem es justificarà amb el certificat del Secretari de la Comissió Mixta de Reclutament respectiva, o amb els documents lliurats per les autoritats militars que corresponguin, segons els casos. No s'admetrà títol ni document de cap mena que es produeixi amb les instancies, si no va acom-

panyat d'una copia per a cada un d'ells, estesa en paper del segell que correspongui i en la deguda forma. Les copies, després de compulsades i autoritzades pel senyor Secretari del Consell, s'uniràn a l'expedient, tornant-se els originals als interessats dintre el tercer dia de llur presentació.

3.ª Acabat el terme que es fixa en la primera d'aquestes Bases, la Secretaria del Consell presentarà els expedients dels opositors al referit Consell, el qual, en vista de tots ells, farà declaració expressa dels que siguin admissibles, guardant silenci sobre els altres.

4.ª Feta la declaració de què tracta la base precedent, es reunirà el Tribunal d'Oposicions, al qual entregarà la Secretaría del Consell els expedients dels opositors declarats admissibles, i determinarà el dia en què hagin de començar els exercicis, disposant, a més, ço que convingui perquè estigui oportunament format aleshores el qüestionari que haurà de regir en el primer exercici; qüestionari en la formació del qual intervindràn tots els Vocals, o els que la majoría del Tribunal designi a l'efecte.

5.ª El Tribunal aixecarà acte de totes ses reunions, fent constar en cada un d'ells ço que deliberi i acordi, i anunciarà, per mitjà dels *Butlletins Oficials* de les quatre Provincies mancomunades, les resolucions que convingui fer públiques. Els acords es pendràn per pluralitat de vots, i els actes seràn firmats per qui hagi presidit la reunió i pel Vocal Secretari, a excepció de la primera i l'última, que seràn sotscrites per tots els membres del Tribunal, inclòs aquells que potser no estiguessin conformes amb algún acord; les dissidencies dels quals, però, es faràn constar en el còs del document.

6.ª La Secretaría del Consell curarà de propor-

cionar al Tribunal tots els mitjans que reclami per al més fàcil i puntual compliment de son important comès.

7.ª Constituiràn el Tribunal d'Oposicions aquelles persones que en son dia designi el Consell Permanent de la Mancomunitat.

8.ª Els exercicis d'oposició seràn públics i de dues classes, a saber:

Primer. Exercici pràctic, que consistirà en la redacció, en castellà, d'un ofici comunicant un acord del Consell, i en la redacció, en català, d'una proposta de resolució d'un cas pràctic propi del departament de Governació, tret a la sort d'entre els compresos en el qüestionari de què tracta la base 4.ª. Per a verificar aquest exercici es concedirà un terme màxim de cinc hores, permetent-se l'ús de llibres i l'auxili de textos legals.

Segón. Exercici oral, que consistirà en la contestació a quatre preguntes tretes a la sort d'entre les compreses en el programa que, previament format pel Consell, es publicarà en els *Butlletins* de les quatre Provincies mancomunades. De les quatre preguntes, dues versaràn sobre Dret administratiu en general, i les altres dues sobre Serveis especials del departament de Governació.

9.ª La pràctica dels exercicis s'ajustarà a les regles que segueixen:

Primera. Abans de començar cada un dels dos exercicis en què es divideix la oposició, el Tribunal sortejarà, en públic, les trinques o binques en les quals hagin de quedar agrupats els opositors per a cada un dels dits exercicis. Aquest sorteig s'executarà extraient un dels Vocals, de l'urna preparada a l'efecte, d'una a una, dues o tres boles, segons sigui binca o trinca la

que se sortegi. Les boles que contingui l'urna seràn tantes com opositors admesos, i llur numeració correspondrà exactament a la dels expedients dels referits opositors. Els números es publicaràn a mesura que vagin sortint, com també el nom de l'opositor a què correspongui cada un d'aquests números, i seràn anotats pel Secretari. L'ordre en què vagin sortint les boles de l'urna determinarà quins seràn els opositors agrupats.

Segona. Format o aprovat pel Tribunal el qüestionari de què parla la base 4.ª, què restarà reservat, i fet el sorteig de trinques o binques del primer exercici, assenyalarà el dia i hora en què cada una d'elles l'hagi de verificar. Feta l'extracció del tema davant el Vocal Secretari, seràn incomunicats, els opositors, per a la pràctica d'aquest primer exercici, pel temps i amb les condicions determinades en la base 8.ª. Acabats els treballs, els opositors els entregaràn en carpetes segellades i firmades, al Secretari del Tribunal, el qual estendrà les diligencies de la pràctica d'aquest exercici, cbrint-se els plecs en la immediata sessió pública i llegint-se per llurs autors els treballs que continguin. Els temes extrets seràn eliminats de les extraccions successives.

Tercera. Practicat per tots els opositors el primer exercici, el Tribunal deliberarà a porta tancada, i decidirà, en votació secreta per boles, sobre l'aptitut, en absolut, que hagi demostrat cada opositor per a aprovar-lo, seguint l'ordre numèric de llurs respectius expedients, i entenent-se eliminats de la pràctica del segón exercici aquells opositors que no hagin obtingut majoria de vots.

Quarta. Practicades les eliminacions corresponents, i fet el sorteig de trinques o binques del segón

exercici a tenor de ço que es disposa en la regla primera, s'incomunicaràn els dos últims opositors de la primera trinca; i, si no n'hi hagués, s'incomunicarà el segón de la primera binca, sense llibres, papers ni comunicació de cap classe. Acte seguit, son company de trinca o binca extraurà dos números de cada una de les dues urnes disposades a l'efecte, que contindràn totes les preguntes del programa, distribuïdes en la forma que segueix: les boles de la primera urna, les preguntes sobre Dret administratiu en general; les de la segona urna, les preguntes que facin referencia a Serveis especials del departament de Governació.

Publicats els números extrets del primer opositor, aquest procedirà immediatament a contestar, per l'ordre de llur extracció, les preguntes a les quals es refereixin, que llegirà en veu alta abans de començar l'explicació de cada una d'elles, sense que en cap cas es dirigeixin a l'opositor observacions o advertencies. Acabat aquest exercici del primer opositor, serà cridat el segón, i en son cas el tercer, perquè contestin a les mateixes preguntes, procedint en tot amb iguals prevencions.

Cinquena. Provada la primera binca o trinca, es retiraràn, per aquell dia, les quatre preguntes que li hagin correspost per sort, es verificarà la mateixa prova en igual forma i pels mateixos procediments amb la segona, i aixi successivament durant els dies que sigui necessari i el Tribunal designi.

Sisena. L'opositor que deixés de concórrer a algún dels exercicis el dia assenyalat, sigui quin vulgui el motiu, quedarà exclòs de la oposició, i no serà tingut en compte ni per a la pràctica d'aquell ni per a la de l'exercici successiu.

10. Finides les oposicions amb el segón exercici, el Tribunal deliberarà (subjectant-se al mateix procediment que s'assenyala en la regla tercera de la base anterior) sobre l'aptitut, en absolut, de cada opositor per al compliment del càrrec a què aspiri. I, una vegada determinat el mèrit absolut dels opositors, decidirà el Tribunal, en votació secreta per paperetes, del mèrit relatiu dels que en la votació anterior hagin obtingut declaració favorable, fins a un nombre triple, si hi ha lloc, del de la plaça que s'hagi de proveir; formulant la proposta unipersonal que correspongui per ordre de mèrit relatiu, de major a menor, en la qual no hi podrà incloure ningú que no estigui declarat amb mèrit absolut, ni en el cas que no quedés coberta la plaça per a la qual la oposició es convoca.

11. Acabades les tasques del Tribunal, aquest remetrà al Consell Permanent la proposta acordada, si hi hagués hagut lloc a fer-la, o manifestació negativa en son cas, acompanyant els actes i comprovants de ses operacions, i fent menció individual dels opositors que potser, sense venir inclosos en la proposta, hagin estat declarats amb mèrit absolut; però guardant silenci sobre els que no es trobin en aquest cas.

12. El nomenament serà pel terme de cinc anys; i així es farà constar (junt amb el requisit d'haver estat guanyat per oposició) en el títol que s'expedeixi a l'interessat.

(Sessió del dia 10 de juny.)

PROGRAMA QUE REGÍ EN L'EXERCICI ORAL DE LES OPOSICIONS PER A PROVEIR UNA PLAÇA D'AUXILIAR DEL DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ DE LES OFICINES DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

1. Concepte del Dret. — Ses formes. — La llei. — Sos requisits a Espanya. — Reials decrets. — Reials ordres. — Llurs formes i valor respectiu.

2. Idea de la persona jurídica. — La capacitat personal, i ses modificacions, per l'edat, salut, estat civil, etc.

3. Idea general de la organització administrativa. — Ministeris. — Llurs dependencies. — Competencia. — Cossos consultius. — Consell d'Estat.

4 Organització provincial. — Governadors de Provincia. — Llurs atribucions com a cap de la organització provincial i com a delegats de la central. — Caràcter, designació i responsabilitats del càrrec.

5. Diputació Provincial. — Composició dels districtes. — Dret electoral. — Aprovació d'actes, incapacitats, excuses, vacants extraordinaries.

6. Funcionament de la Diputació. — Sessions ordinaries i extraordinaries, públiques i secretes. — Comissions internes. — Organització de les dependencies.

7. Atribucions de la Diputació. — En sa esfera propia, com a administradora dels interessos peculiars de la Provincia i com a superior jeràrquic dels Ajuntaments.

8. Idea de la legislació actual sobre instrucció pública. — Estudi especial de les Juntes Provincials.

9. Funcions de les Diputacions Provincials en materia d'Instrucció pública. — Establiments provincials. — Obligacions i limitacions que els imposen les lleis.

10. La legislació sobre Beneficencia. — Idea general de la organització. — Delimitació de l'esfera de l'Estat, de la Provincia i del Municipi.

11. El Patronat i el Protectorat. — Funcions de la Direcció General de Beneficencia. — Manera de fer-se les autoritzacions i inspeccions. — Idea de la instrucció general sobre la materia.

12. Estudi especial dels serveis provincials de Beneficencia. — Cases d'expòsits, hospitals, etc. — Les Juntes Provincials de Beneficencia.

13. Hisenda provincial. — Forma dels Pressupostos. — Llurs ingressos. — Recaptació i apremi per dèbits provincials. — Empréstits provincials. — Despeses obligatories.

14. Comissió Provincial. — Sa composició. — Els Vocals. — Assistencia a sessions. — Atribucions de la Comissió com a Còs consultiu. — Com a superior dels Ajuntaments. — Com a Còs administratiu.

15. Acords provincials. — Notificació. — Suspensió. — Casos en què és possible. — Recursos contra

la providència suspensiva. — Recursos dels interessats contra els acords provincials.

16. Ajuntaments. — Composició. — Formes d'elecció i constitució. — Recursos en la materia. — Juntes Municipals.

17. Alcaldes, Tinents d'Alcalde, Regidors i Síndics. — Nomenament, caràcter i funcions.

18. Funcionament dels Ajuntaments. — Sessions i Comissions.

19. Atribucions dels Ajuntaments. — Materies propies i delegades. — Acords executius.

20. Hisenda municipal. — Propis. — Arbitris. — Recàrrecs municipals sobre impostos de l'Estat. — Consums. — Arbitris extraordinaris. — Repartiment veinal. — Emprèstits municipals.

21. El Pressupost municipal. — Contingut. — Model administratiu. — Formació i tramitació. — Recursos en la materia. — Comptes municipals.

22. Recursos contra acords municipals. — Via governativa. — Via judicial. — Suspensió d'acords municipals.

23. Els funcionaris municipals i provincials. — Secretaris, Dipositaris i Comptadors.

24. La Mancomunitat. — Son origen. — Projecte Maura. — Projecte Canalejas. — Reial decret de 18 de desembre de 1913.

25. Fonts de dret de la Mancomunitat. — L'Estatut. — L'Assamblea i el Consell. — Atribucions actuació de cada un.

26. La Hisenda de la Mancomunitat. — Situació de fet. — Capacitat de dret. — Els serveis de la Mancomunitat. — Organització de les Oficines.

27. Esfera d'acció de la Mancomunitat en materia de Beneficencia.

28. El servei de Dements. — Historia de la legislació. — La càrrega provincial. — Son pas a la Mancomunitat.

29. Tramitació dels expedients de reclusió de dements pobres. — Reclusió preventiva i definitiva.

30. Organització actual d'aquests serveis a la Mancomunitat. — Els manicomis.

31. Esfera d'acció de la Mancomunitat en materia d'instrucció. — Les Biblioteques comarcals. — L'Ensenyança professional i tècnica. — Edificis escolars.

32. Procediment administratiu. — Legislació sobre la materia. — Iniciació dels expedients. — Registre general. — Extractes. — Informes. — Notificacions. — Recursos.

33. Tècnica d'oficines. — Sistemes de registre. — Cedularis. — Fitxers. — Mètodes de classificació d'expedients.

34. Idea del contencioso-administratiu. — Organització dels Tribunals. — Procediment.

35. Competencies. — De jurisdicció en l'ordre administratiu. — Entre el Poder judicial i l'Administració. — Manera de suscitar-les. — Tramitació i resolució.

36. Estadística. — Sa esfera d'acció. — Obtenció de les dades. — Taules i gràfiques. — Semeiologia. — Atipies. — Aplicació d'aquests mètodes al servei d'Oficines. — Demografia. — Legislació espanyola.

INDEX

INDEX

INDEX

ORGANITZACIÓ

Planes

REIAL DECRET DE 18 DE DESEMBRE DE 1913 FACULTANT LES DIPUTACIONS PER A MANCOMUNAR-SE.

Exposición 9
Real decreto 17

ESTATUT

LA COMISSIÓ INTERPROVINCIAL PRESENTÀ A L'ASSAMBLEA DE LES DIPUTACIONS CATALANES EL PROJECTE D'ESTATUT, ENCAPÇALAT AMB LA SEGÜENT EXPOSICIÓ DE MOTIUS.

Exposició de motius 23
Estatut 31

REAL DECRETO DE 26 DE MARZO DE 1914 APROBANDO EL ESTATUTO.

Exposición 41
Real decreto 43
Procediment a seguir per a la reforma de l'Estatut. — Motivació 45
Procediment a seguir per a la reforma de l'Estatut. — Acord 49

REGLAMENT DE L'ASSAMBLEA

Reglament de l'Assamblea:
Capítol I. — De l'Assamblea 53
Capítol II. — De la Mesa 54
Capítol III. — De les sessions 58

Planes

REGLAMENT DEL CONSELL PERMANENT

Reglament del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya. — Exposició 71
Títol primer. — Organització.
Capítol I. — Del President 77
Capítol II. — Dels Consellers 78
Títol segón. — De son funcionament.
Capítol I. — De les sessions del Consell 79
Capítol II. — De les Comissions 80
Capítol III. — De la Secretaria del Consell 81

REGLAMENT DE LES OFICINES DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Capítol I. — Estructura de les Oficines 85
Capítol II. — Del personal 86
Capítol III. — Disposicions especials 98
Addició al Reglament de les Oficines 103
DELEGACIONS 105
Ampliació de delegacions 111

TREBALLS PÚBLICS

Autorització al Consell Permanent per a formalitzar un conveni amb l'Estat 115
Relació adjunta per a la construcció de camins veïnals amb subvenció de l'Estat a Catalunya 117
Autorització al Consell Permanent per a saldar els deutes contrets amb l'Estat per les Diputacions de Lleida i Tarragona en quant a la construcció de camins, requisit indispensable perquè puguin aquestes Provincies concórrer al concurs de subvencions obert per l'Estat 135
Formació dels projectes de camins subvencionats per l'Estat. Reial ordre de 1.r de juny del 1914 i Reial ordre de 20 de juliol aclarant-la a petició de la Mancomunitat 137
Reial ordre fixant la proporcionalitat de les subvencions del segón concurs 141
Segundo concurso de caminos vecinales y puentes económicos 145

Planes

Conveni entre la Direcció General d'Obres Públiques i la Mancomunitat per a la construcció dels camins veïnals relacionats, amb subvenció de l'Estat..... 149
Procediment per a preparar la formació dels plans generals de carreteres i camins..... 163
Llista provisional de carreteres, camins i ponts..... 167
Camins començats pels Municipis..... 169
Normes que ha de seguir el Consell Permanent en la tria de les vies de comunicació a construir..... 171
Requisits que han de complir els Municipis interessats en la construcció d'un camí, condició previa per a poder formular el projecte i procedir a la seva construcció 175
Construcció de vies de comunicació d'immediata realització 177
Relació de vies de comunicació considerades més necessaries i urgents, intercomarcals, interprovincials, i d'acabament de treballs públics 179
Incorporació del servei de Conservació de carreteres i camins de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona (relació de vies incorporades)..... 183
Addició a l'acord incorporatiu de l'Assamblea..... 187
Conservació de carreteres i camins. — Relació de les carreteres de les Provincies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, que passarà a conservar la Mancomunitat, amb expressió dels quilòmetres que comprenen 189
Relació de camins de Barcelona per districtes..... 195
Relació dels camins veïnals a què es refereix la base segona 201
Relació de les quantitats que en els respectius Pressupostos provincials de Girona, Lleida i Tarragona hi havia consignades per a la conservació de carreteres i camins, i que passen al Pressupost de la Mancomunitat 205
Conservació dels camins que es construeixen amb càrrec a la subvenció donada a les Diputacions per la Mancomunitat..... 207
Procediment a seguir en les subastes d'obres o serveis de la Mancomunitat..... 209
Bases per a la concessió d'una subvenció reintegrable a l'Ajuntament d'Amposta..... 213
Obres hidràuliques..... 215
Bases per a l'aplicació dels acords de la tercera Assam-

blea referents al foment d'obres hidràuliques i de sanejament ... 219
Conques artesianes de Catalunya ... 223
Sanejament de les comarques catalanes ... 225
Servei Telefònic ... 227
Bases de inteligencia entre la Mancomunidad de Cataluña y la Compañía Peninsular de Teléfonos para el establecimiento en Cataluña de un servicio telefónico general ... 229
Reial decret autoritzant l'explotació de la xarxa telefònica catalana ... 235

CULTURA I INSTRUCCIÓ

Creació d'un Institut d'Educació General ... 243
Biblioteques populars ... 245
Pla d'organització d'una Escola de Bibliotecaries ... 249
Escola de Bibliotecaries. — Organització provisional per al primer curs (1915-1916) ... 255
Convocatoria per a l'ingrés a l'Escola de Bibliotecaries ... 259
Concurs entre les localitats de Catalunya per a l'adjudicació de Biblioteques populars ... 263
Construcció d'escoles i creació d'un Butlletí pedagògic. 267
Informe del Consell d'Investigació Pedagògica a què es refereix el precedent acord del Consell Permanent:
El problema de la construcció escolar ... 269
Els quatre projectes ... 271
Caràcter artístic dels edificis ... 273
Emplaçament ... 274
La sala de treball manual ... 274
L'alliçonament de la realitat ... 276
El cost, per alumne, de la construcció escolar ... 277
Edificis escolars a Catalunya en males condicions, en condicions regulars i de propietat particular ... 279
Cost dels edificis que calen a Catalunya ... 280
Foment de la construcció escolar ... 281
L'ànima de l'escola ... 283
Bases per a la construcció de quatre edificis escolars en pobles petits ... 287
Municipis catalans que han pres part en el concurs d'edificis escolars ... 291
Adjudicació d'edificis escolars ... 293

Planes

Escola de Veterinaria 295
Cursos breus especialitzats d'Agricultura pràctica 297
Adquisició de l'Hospital de Santa María, de la ciutat de Lleida 299

BENEFICENCIA

Reorganització del servei de Dements 303
Bases d'incorporació del servei de Dements pobres 307
Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de Malalties mentals 313
Bases per a la convocatoria del concurs per a la oferta de terrenys destinats a l'edificació de la Clínica d'Observació i Hospital per al tractament de Malalties mentals 315

FINANCES

Primer Pressupost 321
Resum del primer Pressupost 323
Segón Pressupost 325
Resum del segón Pressupost 329
Tercer Pressupost 331
Resum del tercer Pressupost 333
Arbitris sobre establiment de serveis i servituts en carreteres i camins veïnals a càrrec de la Mancomunitat:
Primera part. — Permisos per a edificacions i obres 335
Segona part. — Permisos per a instal·lacions i canalitzacions 338
Tercera part. — Canon anual per servituts i serveis establerts en carreteres provincials i camins veïnals 342
Quarta part. — Tramvíes 344
Arbitris sobre circulació d'automòbils per carreteres provincials i camins veïnals a càrrec de la Mancomunitat, i llocs de parada de carruatges en aquells 345
Despeses de govern 349
Liquidació de comptes 351
Transferencies de crèdits 353
Drets de custodia 355

Planes

Caixa de Crèdit Comunal. — Acord de l'Assamblea ... 357
Reial ordre autoritzant la Caixa de Crèdit Comunal .. 365
Comitè Administratiu i Comitè Directiu de la Caixa de Crèdit Comunal 375
L'Emprèstit 377

PERSONAL

Bases per a la provisió, mitjançant oposicions públiques, d'una plaça d'oficial lletrat de la secció administrativa de Foment de les Oficines de la Mancomunitat de Catalunya 381
Programa d'oposicions a la plaça d'Oficial lletrat de la secció administrativa de Foment 387
Bases de convocatoria d'oposicions per a la plaça d'auxiliar de la secció de Governació 401
Programa que regí en l'exercici oral de les oposicions per a proveir una plaça d'auxiliar del departament de Governació de les Oficines de la Mancomunitat de Catalunya 407

LLIBRE
DE
DELIBERACIONS

MANCOMUNITAT
DE
CATALUNYA

M
3
121

DESEMBRE
1915